การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมคิด รุ่งเรือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
เมษายน 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

บทคัดย่อ

ของ

สมคิด รุ่งเรือง

15 ก.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
เมษายน 2545

สมคิด รุ่งเรือง.(2545). *การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ที่มีรูปแบบการถามต่างกัน*.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา).กรุงเทพ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรรมการควบคุม:รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ,รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3จำนวน 546 คน ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งเลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 รูปแบบ คือแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ และแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ ซึ่งสร้างตามลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออก 20 ลักษณะ

ผลการศึกษามีดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ พบว่ามี 15 องค์ประกอบ คือ การทำร้ายตนเองและคิดฆ่าตัวตาย , การตำหนิตนเองโทษตนเอง ,หมดกำลังใจสับสนภายในใจ , เบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย , โดดเดี่ยว แยกตนเอง , ไม่มีสมาธิทำงานและแก้ปัญหา , โศกเศร้า เสียใจ , หมดหวังในตนเองและอนาคต . อารมณ์แปรปรวน,อ่อนเพลีย เมื่อยล้า , เฉื่อยชา , ตึงเครียด , ขาดความสนใจในกิจกรรม, ขาดความสุขในชีวิตประจำวัน และ เบื่ออาหาร ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.352ถึง0.793 และแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์มี 7องค์ประกอบ คือ การทำร้ายตนเองและคิดฆ่าตัวตาย , การตำหนิตนเองโทษตนเอง ,หมดกำลังใจสับสนภายในใจ , เบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย ,โดดเดี่ยว แยกตนเอง , ไม่มีสมาธิทำงานและแก้ปัญหา และท้อแท้ไม่มีคุณค่าในตนเอง ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.316 ถึง 0.853

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์กับแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เท่ากับ .281 และ .147 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความแตกต่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถาน-การณ์ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

A STUDY OF CONSTRUCT VALIDITY OF DEPRESSIVE EXPERIENCES QUESTIONNAIRE OF NURSE STUDENTS IN DIFFERENCE FORMS

AN ABSTRACT

BY

SOMKIT RUNGRUANG

Presented in partial fulfillment of the requirements

For the Master of Education degree in Educational Measurement

At Srinakharinvirot University

April 2002

Somkit Rungruang.(2545). *A Study of construct validity of Depressive Experiences Questionnaire for nurse students in difference forms.* Master thesis . M.Ed. (Educational Measurement).Bangkok:Graduate School, Srinakharinvirot University. Advisor Committee:Assoc.Prof.Aungkana Saiyos, Assoc.Prof. Chusri Wongratana.

The purposes of this research was to study the construct validity of Depressive Experiences Questionnaire for Nurse Students. The sample groups consisted of 546 nurse students at Nursing College in Ministry of public health and studying in the third class in the third semester of 2000 academic year . These sample groups were selected by using cluster random sampling technique .The instrument of this study consisted of two forms such as statement test and situation test composed of 20 traits.

The result were as follow:

1. The construct validity analyzed by factor analysis of the Depressive Experiences Questionnaire for nurse student , which statement form revealed that 15 factors : Suicide attemp , Blame yourself , Confusion , Boring ,Lonely-Isolate , Lack of concentration ,Grief ,Hopeless , Instability of emotion,Fatique ,Tardy,Stress, Uninterested in activity-Unskilful, Lack of happy in daily life and Anorexia with factor loading ranged from 0.352 to 0.793 , and situation form revealed that 7 factors : Suicide attemp , Blame yourself , Confusion , Boring , Lonely-Isolate , Lack of concentration and Low self-esteem with factor loading ranged from 0.316 to 0.853.

2. The construct validity analyzed by the correlation between statement form and Depressive Experiences Questionnaire of Blatt ,between situation form form and Depressive Experiences Questionnaire of Blatt. were 0.281 and 0.147 respectively which statistically singnificant at .05 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า
ของนักศึกษาพยาบาล ที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

ของ
นายสมคิด รุ่งเรือง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาภรณ์ หะวานนท์)
วันที่ 24 เดือน เมษายน พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ชวลิต รวยอาจิณ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธ์พานิช)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยการได้รับความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ให้ความรู้ในด้านต่างๆ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดียิ่งจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายท่านดังนี้ รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ ในฐานะประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ ในฐานะกรรมการในการทำปริญญานิพนธ์ รวมถึงอาจารย์ ชวลิต รวยอาจิณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธ์พานิช ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้รับความเอื้อเฟื้อจากรองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ ,อาจารย์ ชวลิต รวยอาจิณ ,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธ์พานิช,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงศ์อินทร์ และรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครูอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล ของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกทุกๆคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน และคุณศรินยา พลสิงห์ชาญ ที่ช่วยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามมา ณ. ที่นี้ที่สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่านที่ช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

สมคิด รุ่งเรือง

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
ได้รับทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย
“ทุน อุดหนุนปริญญานิพนธ์ เพื่อกระตุ้น ให้นักศึกษาเลือกแผน ก”
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งยิ่ง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	ความหมายของ “ความซึมเศร้า”	8
	ลักษณะและทฤษฎีของความซึมเศร้า	10
	สาเหตุและระดับของความซึมเศร้า	14
	ผลของความซึมเศร้า	18
	วิธีวัดความซึมเศร้า	19
	รูปแบบของการวัดทางด้านจิตพิสัย	25
	ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	31
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
	ตัวอย่างของแบบสอบถาม	49
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัย	55
	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ	58
	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์	66

บทที่ **หน้า**

5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล....69

อภิปรายผล....70

ข้อเสนอแนะ....72

บรรณานุกรม....73

ภาคผนวก....81

ภาคผนวก ก....83

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ....84

ภาคผนวก ข....93

การเปรียบเทียบข้อความกับสถานการณ์....94

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแยกตามองค์ประกอบ....101

ภาคผนวก ค....107

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดข้อความ....108

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดสถานการณ์....115

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ของแบลท....124

ภาคผนวก ง....135

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ....136

ภาคผนวก จ....137

ประวัติย่อผู้วิจัย....138

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 จำนวนวิทยาลัยและจำนวนนักศึกษา.....44

2 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ และชนิดสถานการณ์.....57

3 ค่าไอเกนของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ และชนิดสถานการณ์.....59

4 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดข้อความ.....60

5 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดสถานการณ์.....63

6 การเปรียบเทียบความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบระหว่างแบบ สอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์.....64

7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธี หาค่าสหสัมพันธ์(Correlationระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ.....66

บัญชีรูปภาพ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 ลำดับขั้นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....45

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทุกสาขาวิชาชีพมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านพุทธพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณค่า มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม การศึกษาพยาบาลเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาวิชาชีพหนึ่ง ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้ศึกษามีความสามารถ ในการให้บริการได้ทุกระดับของการบริการสุขภาพแก่ประชาชน มีการใช้กระบวนการพยาบาล หลักการทฤษฎี เทคโนโลยีต่างๆ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ ตลอดจนคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการใช้ความคิดพิจารณาในการตัดสินใจอย่างมีอิสระ และมีทักษะของการเป็นผู้นำทางการให้บริการที่ดี ด้วยเหตุนี้การศึกษาพยาบาลจึงเน้นการศึกษาที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่นๆ เพราะลักษณะของวิชาชีพเป็นทักษะด้านการปฏิบัติที่จะต้องกระทำกับผู้รับบริการโดยครอบคลุมถึง 4 บทบาทคือการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ดูแลรักษาและการฟื้นฟูสภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลในสังคมความรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาลเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งในภาวะสุขภาพดีและเจ็บป่วย เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเพื่อมุ่งเน้นดุลยภาพทั้งในส่วนกายและจิต สิ่งสำคัญของสถาบันการศึกษาพยาบาล คือการเตรียมพยาบาลที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล พร้อมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม (ฟาริดา อิบราฮิม.2535) ด้วยเหตุนี้หลักสูตรพยาบาลจึงประกอบด้วยวิชา พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยาพื้นฐานวิชาชีพการพยาบาลและประสบการณ์ทางคลินิก เป็นการศึกษาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลเป็นการฝึกความสามารถในการนำความรู้มาใช้กับผู้รับบริการ ทั้งในสภาพปกติและสภาพเจ็บป่วย(ประคอง อินทรสมบัติ.2537)คงไว้ซึ่งสุขภาพอนามัยโดยไม่คำนึงถึงเพศวัย เชื้อชาติ ศาสนา ฐานะและลัทธิใดๆ ถึงแม้จะไม่สามารถช่วยชีวิตไว้ได้ก็ต้องจัดสภาพให้มีการตายอย่างครบสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษานี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตนักศึกษา ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตการเรียนและการพัฒนาตามวัย สภาพแวดล้อมเหล่านี้ทำให้นักศึกษาต้องปรับตัวซึ่งถ้านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวได้ อาจนำไปสู่ความผิดปกติทางจิตได้ (นิภา นิธยายน.2530)

สำหรับนักศึกษาพยาบาล นอกจากต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหมือนนักศึกษาทั่วไปแล้ว ยังต้องเผชิญกับการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติซึ่งความผิดพลาดในการปฏิบัติงานต้องไม่มี นักศึกษาพยาบาลจึงเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่มีการดำรงชีวิตเสี่ยงต่อการเกิดความเครียดซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญของความซึมเศร้าได้ง่ายเนื่องจากมีปัจจัยเหตุการณ์

หรือสถานการณ์ต่างๆ มากมายที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความซึมเศร้า ปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดปัญหาดังกล่าวก็คือ นักศึกษาพยาบาลทั้งหมดอยู่ในช่วงวัยรุ่นต่อเนื่องกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่มีการปรับตัวยากและมีปัญหามาก ซึ่งการปรับตัวอย่างมากจึงเป็นเหตุนำมาซึ่งความวิตกกังวล ความเครียดทางอารมณ์ และความซึมเศร้า (ดวงใจ กสานติกุล.2536 :820) เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีโอกาสทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความซึมเศร้าก็เนื่องจาก วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องบริการทางสุขภาพอนามัยแก่บุคคลทั่วไป มีลักษณะการศึกษาที่ต้องเผชิญกับความเครียดในการปฏิบัติงานเป็นประจำ (Luckmann & Sorensen.1987 ; Harris.1989 :15 ;Clark & Mantaque.1993 : 217 ;สุจินต์ ยมศรีเคน.2536 :2) นักศึกษาพยาบาลจะต้องศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์และปฏิบัติโดยตรงกับชีวิตมนุษย์ ซึ่งไม่อยู่ในสภาวะที่จะทดลองได้และถูกปลูกฝังให้มีความตระหนักถึงความสำคัญของชีวิตมนุษย์เป็นอันดับแรก พร้อมทั้งถูกคาดหวังว่าจะทำงานได้ถูกต้องไม่มีข้อผิดพลาด ซึ่งนอกจากนักศึกษาจะเครียดกับการเรียนในภาคทฤษฎีแล้ว นักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์ในภาคปฏิบัติ ต้องตระหนักในเรื่องของการรับผิดชอบสูง มีกฎระเบียบ ข้อบังคับมากมาย บางครั้งต้องตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องเผชิญกับความเจ็บป่วย ความทรมานของผู้ป่วย ประสบกับเหตุการณ์ที่ดื่นเต้น ความเศร้าเสียใจ สภาพเช่นนี้ทำให้นักศึกษาเกิดความซึมเศร้าได้ ด้วยภาระหน้าที่ดังกล่าวจึงพบว่านักศึกษาพยาบาลมักปรับตัวไม่ได้และมักมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต (สุรางค์ โค้วตระกูล.2533) โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพจิตที่เกี่ยวกับอารมณ์ซึมเศร้า

อาการของอารมณ์ซึมเศร้า(Depression)เป็นภาวะจิตใจเศร้าหมองหดหู่และเศร้าสร้อย ซึ่งมีผลให้พฤติกรรมของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อารมณ์ซึมเศร้าเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งในชีวิตมนุษย์ที่เกิดจากความผิดหวังล้มเหลว หรือการสูญเสีย ซึ่งการสูญเสียนั้นอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือเป็นการสูญเสียในมโนภาพก็ได้ (สมศร เชื้อหิรัญ.2529:84) อาจเป็นอารมณ์ซึมเศร้าธรรมดา(Sadness) ที่ทุกคนประสบเป็นครั้งคราว หรืออารมณ์ซึมเศร้าแท้ๆ (Blue Mood)ที่เป็นภาวะแทรกซ้อนในความผิดปกติอื่นๆทั้งทางร่างกายและจิตใจ(Jusmin and Trygstad.1979:123;Swanson. 1980: 534) ซึ่งอารมณ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้บุคคลทุกเพศทุกวัย และขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่บุคคลนั้นๆประสบ

ในต่างประเทศได้มีการศึกษาเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ เช่น นักเรียนนักศึกษา ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้ป่วย เป็นต้น รวมทั้งมีการสร้างเครื่องมือวัดภาวะซึมเศร้าที่มีชื่อเสียงมากมาย ซึ่งสามารถรวบรวมได้ทั้งหมด 11 แบบทดสอบ ดังนี้ Beck Depression Inventory :**BDI** (Beck.1972) Zung Self-Rating Depression Scale :**SDS** (Zung.1965) Carroll Rating Scale :**CRS** (Carroll ,Feinberg, Smouse ,Rawson and Greden.1981) Center For Epidemiologic Studies Depression Scale:**CES-D** (Radloff.1977)

Depression Adjective Checklist :**DACL** (Lubin.1965) Depressive Experiences Questionnaire :**DEQ** (Blatt ,D'Afilitti and Quinlan.1976) Attributional Style Questionnaire :**ASQ** (Peterson et al.1982) Cognitive Bias Questionnaire :**CBQ** (Hammen and Krantz.1979) Automatic Thoughts Questionnaire :**ATQ** (Hollon and Kendall.1980) Children's Depression Inventory :**CDI** (Kovacs.1981) Geriatric Depression Scale : **GDS** (Brink et al.1982) จากแบบทดสอบดังกล่าว มีบางฉบับได้มีการนำมาใช้ในประเทศไทยแล้ว เช่น Beck Depression Inventory:**BDI** โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ได้รับเชื้อโรคเอดส์(ณัฏฐ นันท์ ใจตรง.2540:160-161)Center For Epidemiologic Studies Depression Scale:**CES-D** ใช้ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มตัวอย่าง (สมหมาย จันที.2538:201-203) Zung Self-Rating Depression Scale:**SDS** ใช้ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแคเป็นกลุ่มตัวอย่าง(อัมพร ศิริวิลัย.2532:165-168) เป็นต้น ซึ่งแบบสอบถามต่าง ๆ ยังไม่มีผู้ใดนำมาศึกษากับนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำศึกษากับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

จากสภาวะดังกล่าวข้างต้น กล่าวได้ว่า ความซึมเศร้าก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาอีกมากมาย ในปัจจุบันนักศึกษาพยาบาลต้องประสบกับปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการเรียนทำให้ต้องเรียนซ้ำชั้น ปีละหลายๆคน บางรายมีความกลัว วิตกกังวลเมื่อขึ้นปฏิบัติงานในคลินิก บางรายได้รับการลงทัณฑ์ตามระเบียบของวิทยาลัย บางรายต้องได้รับการบำบัดจากจิตแพทย์ และต้องพ้นจากสภาพนักศึกษา ทำให้เกิดผลเสียต่อการผลิตพยาบาลทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเพิ่มมากขึ้น และขาดบุคลากรที่มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความซึมเศร้า โดยใช้แบบทดสอบประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท และคณะ(Depressive Experiences Questionnaire :**DEQ)** มาศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิธีหาความสอดคล้องภายในโดยหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลทโดยศึกษากับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอื่นๆต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ จำแนกตามรูปแบบการถามต่างกัน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องขององค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ ระหว่างแบบสอบถามที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

3. เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาลด้วยวิธีหาค่าความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลทจำแนกตามรูปแบบการถามต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างแบบสอบถามที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ และด้วยวิธีหาความสัมพันธ์ของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่สร้างขึ้นกับแบบสอบถามของแบลท อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล และแบบสอบถามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 สถาบัน จำนวนนักศึกษา 942 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4 สถาบัน จำนวนนักศึกษา 546 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งมีวิทยาลัยพยาบาลเป็นกลุ่ม โดยสุ่ม 60% ของจำนวนกลุ่มทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่รูปแบบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า จำแนกได้ดังนี้

1. ชนิดข้อความ
2. ชนิดสถานการณ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความซึมเศร้า หมายถึง ภาวะจิตใจเศร้าหมองหดหู่และเศร้าสร้อยซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเกิดจากความผิดหวังล้มเหลว หรือสูญเสีย ซึ่งการสูญเสียนั้นอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือเป็นการสูญเสียในมโนภาพก็ได้ บุคคลที่จัดว่ามีความซึมเศร้าจะต้องมีการแสดงออกของลักษณะความซึมเศร้า ดังนี้ คือ

1.1 มีอารมณ์ที่แปรปรวนง่าย
1.2 โศกเศร้า เสียใจ
1.3 หงอยเหงา
1.4 ท้อแท้
1.5 เบื่อหน่าย
1.6 หมดหวัง
1.7 อ้างว้าง
1.8 โดดเดี่ยว
1.9 เฉื่อยชา เคลื่อนไหวช้า เชื่องช้า
1.10 มีท่าทางเหนื่อยหน่าย ไม่มีแรง เมื่อยล้า
1.11 หาความสุขในชีวิตประจำวันไม่ได้ รู้สึกว่าตนเองทำผิด ทำบาป
1.12 มีความคิดว่า ตนเองไร้ค่า ไม่มีความหมายสำหรับคนอื่น
1.13 มีนิสัยในการนอนเปลี่ยนไป เบื่ออาหารและผอมลงมาก
1.14 เสียสมาธิ ขาดพลังงาน แก้ปัญหาไม่ตก
1.15 รู้สึกอนาคตสิ้นหวัง
1.16 วุ่นวายใจ
1.17 ตึงเครียด
1.18 หงุดหงิด ร้องไห้ง่าย
1.19 มีความคิดที่จะทำร้ายตนเอง หรือพยายามทำร้ายตนเอง
1.20 คิดฆ่าตัวตาย

2. ประสบการณ์ความซึมเศร้า หมายถึง ความรู้สึกที่เคยประสบมากับตนเอง โดยมีการแสดงออกของลักษณะความซึมเศร้าต่างๆ ตามนิยามในข้อ 1

3. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า หมายถึง แบบสอบถามที่วัดความซึมเศร้าที่เคยประสบมากับตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของแบลท (Blatt ,D'Afilitti and Quinlan,1976)

4. รูปแบบของข้อคำถาม หมายถึง ลักษณะของการวัดที่ใช้ลักษณะของแบบสอบถามต่างกันซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แบ่งรูปแบบของข้อคำถามออกเป็น 2 รูปแบบคือ

4.1 รูปแบบของข้อความ (Statement) หมายถึง ลักษณะของข้อคำถามในแต่ละข้อ จะ เป็นข้อความธรรมดา เป็นข้อความที่ให้ผู้ตอบพิจารณาว่ามีสิ่งนั้นอยู่ในตัวหรือไม่ คือ เคยประสบพบเห็นหรือเกิดขึ้นกับตนเองหรือไม่ โดยผู้ตอบจะตอบสนองสิ่งเร้าตามที่ตนมีอยู่จริงหรือเกิดขึ้นจริงกับตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ข้อความที่ใช้ในการถามเป็นแบบข้อความเดี่ยว

4.2 รูปแบบของสถานการณ์ (Situation)หมายถึง ลักษณะการวัดที่มีการสร้างสถานการณ์จำลองด้านภาษาหรือภาพนำมาก่อน แล้วถามตามสถานการณ์นั้น โดยผู้ตอบต้องสมมติตนเองเป็นตัวละครในสถานการณ์ที่กำหนด แล้วพิจารณาว่าจะปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดสถานการณ์นั้นขึ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้สถานการณ์ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสถานการณ์แบบภาษาและส่วนที่เป็นคำตอบแบบเลือกตอบ

5. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตามลักษณะ (Traits) ที่นิยามไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิเคราะห์จากวิธีดังนี้

5.1 วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบประกอบ (Factor Analysis) หมายถึง วิธีการทางสถิติที่ช่วยจัดกลุ่มตัวแปรหลายๆตัวที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้คุณลักษณะที่ต้องการศึกษาโดยพิจารณาจากค่าไอเกน(Eigen Value) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)

5.2 วิธีหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท(Correlation) หมายถึง การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและแบบสอบถามของแบลท ที่วัดลักษณะ(Traits) เดียวกันตามที่นิยามไว้ ไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการสอบของทั้งสองฉบับมาหาสหสัมพันธ์กัน

6. ค่าไอเกน (Eigen Value) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงองค์ประกอบนั้นมีคุณลักษณะที่วัดในสิ่งเดียวกัน ซึ่งจะพิจารณาว่ามีกี่องค์ประกอบนั้น พิจารณาได้จากการคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าไอเกนเท่ากับหรือมากกว่า 1 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จะพิจารณาว่ามีกี่องค์ประกอบ โดยพิจารณาได้จากการคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าไอเกนเท่ากับหรือมากกว่า 1.5

7. น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบ โดยพิจารณาได้จากการคัดเลือกองค์ประกอบ ที่มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.30

8. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิปริญญาโททางการวัดผลการศึกษาและต้องมีประสบการณ์มาแล้ว 5 ปีในการสร้างเครื่องมือวัดด้านจิตพิสัย จำนวน 3 ท่าน และนักจิตวิทยา จำนวน 2 ท่าน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาล ในสังกัด สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของ "ความซึมเศร้า"
2. ลักษณะและทฤษฎีของความซึมเศร้า
3. สาเหตุและระดับของความซึมเศร้า
4. ผลของความซึมเศร้า
5. วิธีวัดความซึมเศร้า
6. รูปแบบของการวัดทางด้านจิตพิสัย
7. ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.0 ความหมายของความซึมเศร้า

ความซึมเศร้าเป็นปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ที่พบได้กับมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ความหมายของความซึมเศร้า (Depression) ได้มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาการศึกษา ให้ความหมายไว้ดังนี้

ฝน แสงสิงแก้ว (2510:405-405) กล่าวว่า ความซึมเศร้า หมายถึงความหม่นหมอง เสียใจ ไม่มีความสุข ความเปล่าเปลี่ยว ความท้อถอย สิ้นหวัง มีพลังในการทำงานน้อยลง รวมทั้งการร้องไห้ด้วย

สมศร เชื้อหิรัญ (2519:84) ความซึมเศร้า เป็นภาวะจิตใจเศร้าหมองหดหู่และเศร้าสร้อย ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ความซึมเศร้าเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งในชีวิตมนุษย์ที่เกิดจากความผิดหวังล้มเหลว หรือสูญเสีย ซึ่งการสูญเสียนั้นอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือเป็นการสูญเสียในมโนภาพก็ได้

เพียงใจ สินธุนาคร (2527:19) กล่าวถึง ความซึมเศร้าว่า เป็นความรู้สึกไร้ประโยชน์ หมดหวัง ไม่เหมาะสม หรือเศร้าหมอง ซึ่งเป็นอาการของความผิดปกติได้หลายชนิดแต่ก็อาจเกิดขึ้นกับคนปกติได้เช่นกัน

โรเจอร์ (Rogers .1951 quoted in Epstein 1972 : 297) เชื่อว่า ความวิตกกังวลเกิดจากความไม่เป็นอัน "ตน" (Self) ตามการรับรู้ของบุคคลกับ "ประสบการณ์ที่เป็นจริง" จึงทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความท้อแท้และเกิดความซึมเศร้าได้มาก

เบค (Beck.1961:201) กล่าวถึง ความซึมเศร้าว่า มีลักษณะสำคัญ 5 ประการคือ มีความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ติเตียนตนเอง มองตนเองในแง่ร้าย พยายามหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ต่างๆและกิจกรรมทางกายลดน้อยลง ซึ่งความซึมเศร้ามีได้หลายระดับ อาจเริ่มตั้งแต่ความวิตกกังวลในระยะเริ่มแรก และรุนแรงจนกระทั่งทำให้มีอาการเฉยเมย เฉื่อยชาต่อสิ่งแวดล้อม ตัดตนเองออกจากสังคม และไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ซุง (Zung.1965 :63-64) กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นภาวะที่ลักษณะทางอารมณ์ซึมเศร้าหดหู่ กระวนกระวายสับสน ไม่สามารถตัดสินใจได้ บุคลิกภาพเปลี่ยน และมีอาการแสดงออกทางร่างกาย เช่น เบื่ออาหาร ท้องผูก นอนไม่หลับ รู้สึกเหนื่อยล้าหมดแรงโดยไม่มีสาเหตุ

เบค (Beck.1976 : 6) ได้ให้ความหมายของความซึมเศร้าไว้ดังนี้

1. เป็นภาวะอารมณ์ที่แปรปรวนง่าย เช่น โศกเศร้า เสียใจ อ้างว้าง โดดเดี่ยว เฉื่อย-ชา เชื่องช้า
2. มีอัตมโนทัศน์ในแง่ลบเกี่ยวกับตนเอง ตำหนิตนเอง
3. พฤติกรรมถดถอยและลงโทษตนเอง ต้องการที่จะหลีกหนี หรืออยากตาย
4. มีอาการเบื่ออาหาร นอนไม่หลับ สูญเสียแรงขับทางเพศ
5. กิจกรรมต่างๆเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น เชื่องช้า เป็นต้น

บอร์เกรสและลาแซร์ (Burgress and Lazare.1976 : 213) กล่าวว่า ความซึมเศร้า คือ ภาวะปกติหรือผิดปกติของอารมณ์ที่เกิดร่วมกับความผิดปกติทางจิต (Psychiatic disorder) เป็นอาการหรืออาการที่ซับซ้อนเป็นกระบวนการของโรค หรือกลุ่มอาการในการวินิจฉัย หรือเป็นกลไกที่ซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงทางจิต

คาร์เตอร์ (Carter.1976: 259) เชื่อว่า ความซึมเศร้าอาจเกิดจากการไม่ได้รับความต้องการพื้นฐานที่ทำให้สุขภาพจิตดี (Positive mental health) 2 ประการ คือ ความรู้สึกสูญเสียความรัก หรือความเป็นที่รัก และความสูญเสียความมีคุณค่าของตนเอง หรือความมีคุณค่าสำหรับคนอื่น

จัสมินและเทรสเตท (Jusmin and Trygstad.1979 :123 ; Swanson ,1980:534) กล่าวว่า ความซึมเศร้า เป็นภาวะแทรกซ้อนในความผิดปกติอื่นๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อาจเป็นอารมณ์ซึมเศร้าธรรมดา (Sadness) ที่ทุกคนประสบเป็นครั้งคราว หรืออารมณ์ซึมเศร้าแท้ๆ (Blue mood)

โคลแมน (Coleman.1980: 82) กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นเรื่องทางจิตที่ธรรมดาที่สุด และความซึมเศร้าจะสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการหลับนอน การเจริญอาหาร แรงขับ

พฤติกรรมทางสังคมและการรับรู้ สุขภาพทางกายและความกระปรี้กระเปร่า สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางให้ทราบว่ามีความซึมเศร้าอย่างเห็นได้ชัด

คอลลินส์ (Collins.1983:106) กล่าวว่า ความซึมเศร้า เกิดจากการไม่ยอมรับความจริงในภาพพจน์ของตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป

เพรียส (Priest.1983:106) กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นภาวะซึ่งคล้ายกับความวิตกกังวลหลายประการ ภาวะทั้งสองนี้เกี่ยวเนื่องกัน ความซึมเศร้ามักจะเกิดขึ้นภายหลังจากการเกิดภาวะวิตกกังวล

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ความซึมเศร้า หมายถึง ภาวะจิตใจเศร้าหมองหดหู่และเศร้าสร้อย ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเกิดจากความผิดหวังล้มเหลว หรือสูญเสีย ซึ่งการสูญเสียนั้นอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือเป็นการสูญเสียในมโนภาพก็ได้ บุคคลที่จัดว่ามีความซึมเศร้าจะต้องมีการแสดงออกของลักษณะความซึมเศร้า ดังนี้ คือ มีภาวะอารมณ์ที่แปรปรวนง่าย เช่น โศกเศร้าเสียใจ หงอยเหงา ท้อแท้ เบื่อหน่าย หมดหวัง อ้างว้าง โดดเดี่ยว เฉื่อยชา เป็นต้น มีท่าทางเหนื่อยหน่าย ไม่มีแรง เมื่อยล้า เชื่องชา มีการเคลื่อนไหวช้า ขาดความสนใจ และความพอใจในกิจกรรมต่างๆ ไม่สามารถที่จะหาความสุขในชีวิตประจำวันได้ รู้สึกว่าตนเองทำผิด ทำบาป หรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร มีความคิดว่า ตนเองไร้ค่า ไม่มีความหมายสำหรับคนอื่น มีนิสัยในการนอนเปลี่ยนไป เช่น นอนไม่หลับ เป็นต้น เบื่ออาหารและผอมลงมาก เสียสมาธิ ขาดพลังงาน แก้ปัญหาไม่ตก รู้สึกอนาคตสิ้นหวัง วุ่นวาย ตึงเครียด หงุดหงิด หรือร้องไห้ง่าย มีความคิดที่จะทำร้ายตนเอง หรือพยายามทำร้ายตนเอง และคิดฆ่าตัวตาย

2.0 ลักษณะและทฤษฎีของความซึมเศร้า

2.1 ลักษณะของความซึมเศร้า

ลักษณะที่เรียกว่า "ความซึมเศร้า" หรือ "Depression" นี้ได้รับความสนใจมานานแล้วตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน จึงมีแนวคิดและทฤษฎีในรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่พยายามอธิบายถึงสาเหตุของความซึมเศร้า เพื่อให้เข้าใจทฤษฎีความซึมเศร้าได้ดียิ่งขึ้น จะกล่าวถึงแนวคิดลักษณะของความซึมเศร้าเป็นอันดับแรก และทฤษฎีความซึมเศร้าในสมัยปัจจุบันจะกล่าวในลำดับต่อไป

ลีวิส (Lewis.1934 : 1) เรียกความซึมเศร้าว่า "เทลานโคเลีย" (Melancholia) และอธิบายว่า เป็นความเจ็บป่วยทางจิตอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการมีความรู้สึกขมขื่นในจิตใจและอารมณ์ อาการของโรคนี้คือ การมีความรู้สึกผิดและมีอารมณ์เศร้า

เจคสัน (Jackson.1969: 365) กล่าวว่า เมลานโคเลียเป็นลักษณะของกระบวนการสูงอายุ (Aging Process) และพบได้บ่อยมากในผู้สูงอายุ

เบอร์ตัน (Blazer.1982 : 5 ; citing Burton.1952) เสนอว่า การขาดความรักจากบิดามารดาเป็นสาเหตุสำคัญนอกจากนี้การสูญเสียสถานภาพและขาดกิจกรรม อาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ความซึมเศร้าได้

เครปปาลิน (Blazer.1982 : 8 ; citing Krepalin.1968) ได้อธิบายว่า เมลานโคเลียเป็นความเจ็บป่วย ซึ่งพัฒนามาจากความรู้สึกของความไม่เหมาะสม และพลังของความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ลดน้อยลง เขาสังเกตว่าในช่วงที่คนเรามีความซึมเศร้า จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ขึ้น และในปี ค.ศ. 1921 เขาได้แบ่งความซึมเศร้าเป็น 2 ลักษณะคือ ความซึมเศร้าที่มีสาเหตุมาจากพันธุกรรม และความซึมเศร้าที่เกิดจากความเครียดอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม

วิลล์มูธ (Willmuth.1979:495) ได้รับอิทธิพลจากเครปปาลินอย่างมาก เขาเชื่อว่าความซึมเศร้าเป็นผลมาจากประสบการณ์ในชีวิต และเป็นวิธีการในการปรับตัวของบุคคลเพื่อตอบสนองต่อความเครียดทางร่างกาย จิตใจ และสังคม

2.2 ทฤษฎีความซึมเศร้า (Theories of Depression)

ทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับสาเหตุของความซึมเศร้าปัจจุบัน สรุปได้เป็น 3 ทฤษฎีหลัก คือ ทฤษฎีทางชีววิทยา ทฤษฎีทางจิตวิทยา และทฤษฎีทางสังคม

2.2.1 ทฤษฎีทางชีววิทยา (Biological Theories of Depression)

ทฤษฎีนี้ส่วนใหญ่เป็นผลของการผสมผสานข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยด้านความเจ็บป่วยทางจิตในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ซึ่งพอสรุปได้เป็น 3 ทฤษฎีต่อไปนี้

2.2.1.1 ทฤษฎีด้านพันธุกรรม (Genetic Theory) ข้อสรุปของทฤษฎีนี้ได้มาจากการศึกษาถึงสาเหตุของความซึมเศร้าในฝาแฝดและครอบครัว (Blazer . 1982:55-56) ซึ่งปรากฏว่า

- อัตราเสี่ยงต่อความซึมเศร้าในรุ่นลูก (First Generation) สูงเมื่อเทียบกับประชาชนทั่วไป
- อัตราเสี่ยงต่อความซึมเศร้าในฝาแฝดแท้ (Monezygotic Twin) สูงกว่าในฝาแฝดเทียม (Dizygotic Twin)

2.2.1.2 ทฤษฎีอินทรีย์เคมี (Biogenic Amine Theory) ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ชิลด์ครอนท์ (Schildkront.1965 : 509) ตั้ง สมมติฐานแคททิโคลานิน (Catecholamine Hypothesis) กล่าวไว้ว่า ความซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับการลดระดับ ของสารจำพวกแคททิโคลามีน โดยเฉพาะนอร์อิพิเนฟฟิน (Norepinephine) ที่รีเซฟเตอร์ไซต์ (Receptor site) ในสมอง ซึ่งสมมติฐานนี้สนับสนุนได้จาก

- ยาที่ทำให้สารแคททิโคลามีนหมดไปจากสมองเช่นเรเซอร์ปีน

(Reserpine) สามารถทำให้เกิดความซึมเศร้าในมนุษย์ (Goodwin and Bunny ,1973 : 19)

- ยาที่ใช้ในการรักษาความซึมเศร้า มีผลให้ระดับของสารแคททิโคลามีนในสมองเพิ่มขึ้น

- ยาที่ไปเพิ่มระดับของแคททิโคลามีนในสมองสามารถเพิ่มกิจกรรมและความตื่นตัวในสัตว์ทดลองได้

นอกจากนี้ยังพบว่า ความซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับการลดระดับของซีโรโทนิน (Serotonin) อเซ็ททิลโคลีน (Acetylcholine) และโดปามีน (Dopamine) ในสมองด้วย (Finch. 1973 : 261)

2.2.1.3 ทฤษฎีของต่อมไร้ท่อ (Endocrine Theory)เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของระบบต่อมไร้ท่อและความซึมเศร้า โดยเชื่อว่า ฮอร์โมนมีบทบาทสำคัญในการทำให้เกิดความซึมเศร้าในบุคคล ซึ่งได้มีนักการศึกษากล่าวถึงดังนี้

สชาร์ และคณะ (Sachar Finkistien and Hellman.1971: 263) พบว่าการหลั่งของ Growth Hormone ที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับความซึมเศร้า

ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจอย่างมากเกี่ยวกับบทบาทของคอร์ติโซน (Cortisone) และฮอร์โมนกระตุ้นการทำงานของต่อมหมวกไต (ACTH) ซึ่งมีการค้นพบว่า การหลั่งของฮอร์โมนดังกล่าวจะมีปริมาณมากในผู้ที่มีความซึมเศร้า โดยเฉพาะผู้ที่มีความซึมเศร้าอย่างรุนแรง มีความคิดฆ่าตัวตายและพลุ่งพล่าน

นอกจากนี้ยังพบว่า การลดของปริมาณของฮอร์โมนเพศในผู้หญิงหลังวัยหมดประจำเดือนมีความสัมพันธ์กับความซึมเศร้าในผู้หญิงด้วย

2.2.2.ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theories of Depression)

จากการศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยที่ผ่านมา พอสรุปได้เป็น 3 ทฤษฎีต่อไปนี้

2.2.2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นภาวะหมดหวัง ไร้ที่พึ่ง ไร้อำนาจ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการเจ็บป่วย สูญเสีย หรือโดดเดี่ยว โดยที่ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจองค์ประกอบภายในที่กระตุ้นให้เกิดความซึมเศร้าตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิตของบุคคลอันเป็นผลมาจากความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ตลอดจนความขัดแย้งต่างๆ ที่เป็นเหตุแห่งความไม่สมหวังในชีวิต ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลายท่านดังนี้

สปิทซ์ (Spitz.1946 :313) กล่าวถึง ปฏิกิริยาตอบสนองต่อความสูญเสียดังกล่าวนี้ว่า ในวัยเด็กเน้นที่การสูญเสียและการแยกจากพ่อแม่ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดูแลและป้องกันเด็ก เขาสังเกตว่า เด็กจะแสดงออกในลักษณะของการโทษสิ่งแวดล้อม ส่วนในผู้ใหญ่จะตอบสนองต่อการสูญเสียด้วยการโทษตัวเองและสิ่งแวดล้อม

ฟรอยด์ (Blazer.1982 : 75 ; citing Freud.1956) กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นผลมาจากความสูญเสียสิ่งอันเป็นที่รักไป ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือตัวบุคคลก็ตาม ซึ่งปฏิกิริยาตอบสนองต่อการสูญเสียนี้จะเกิดขึ้นได้ในช่วงของพัฒนาการและในทุกช่วงอายุ

บีบริง (Blazer.1982 : 72 ; citing Bibring.1979) กล่าวว่า ความซึมเศร้า เป็นผลมาจากความขัดแย้ง ภายในตัวของอีโก้ (Ego) เองซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่ออีโก้ ไม่สามารถไปถึงจุดหมายได้ ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าลดน้อยลง อันเป็นอาการหลักของความซึมเศร้า

นอกจากนี้ ฟรอยด์ ได้อธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการมีความซึมเศร้าอย่างรุนแรงว่าจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นคนไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อม ไม่อยากร่วมกิจกรรมใดๆ ในสังคม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองไร้ค่าและในที่สุดจะมีความรู้สึกว่า การมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่มีความหมายและนำไปสู่การลงโทษตัวเองอย่างผิดๆ

2.2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

นักการศึกษาที่ได้ศึกษาและให้ข้อสรุปไว้คือ ซีลิกแมน (Blazer. 1982 :73 ; citing Seligman.1978) ได้อธิบายว่า ความซึมเศร้าเป็นพฤติกรรมการปรับตัวที่ผิดปกติอันเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับแรงสูงในระดับต่ำ ซึ่งระดับของแรงเสริมตามแนวคิดนี้ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ จำนวนของแรงเสริมในสิ่งแวดล้อม จำนวนของกิจกรรมหรือเหตุการณ์ซึ่งเป็นแรงเสริมที่มีศักยภาพสำหรับบุคคล และทักษะของบุคคลที่จะดึงเอาแรงเสริมนั้นออกมา นอกจากนี้ เขายังอธิบายอีกว่า รูปแบบของพฤติกรรมความซึมเศร้านี้เกิดจากการที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์บางอย่างซึ่งบุคคลไม่สามารถควบคุมได้ เช่นการสูญเสียคนที่รักหรือหน้าที่การงาน ทำให้คนเราเกิดการเรียนรู้ว่า ตนเองขาดความสามารถที่จะไปเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเหตุการณ์นั้น ซึ่งประสบการณ์ของเหตุการณ์เหล่านี้ จะมีผลทำให้บุคคลขาดความสามารถในการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ใหม่ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2.3 ทฤษฎีการรู้คิดและการรับรู้ (Cognitive Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ความซึมเศร้าเกิดจากการมีแนวคิดและการรับรู้ในทางลบเกี่ยวกับตนเอง โลกและอนาคต ซึ่ง เบค (Beck.1967: 5) กล่าวว่า แนวความคิดและทัศนคติเกี่ยวกับตนเองและสังคมนี้ จะพัฒนามาตั้งแต่เด็ก เขาชี้ให้เห็นว่า แนวความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางลบ เช่น การรู้สึกมีปมด้อย มีความรู้สึกไร้ค่า ไม่มั่นคง และจะตีความเรื่องต่างๆในลักษณะของความพ่ายแพ้ น่าละอายอยู่ตลอดเวลา เมื่อคนเหล่านี้ต้องเผชิญต่อความเครียด เช่น ความเจ็บป่วย การปลดเกษียณ การขาดรายได้ ซึ่งคนส่วนใหญ่อาจเพียงรู้สึกว่าเป็นความเจ็บปวดและคับข้องใจเท่านั้น แต่บุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะตีความสถานการณ์ดังกล่าวนี้ว่า เป็นความพ่ายแพ้ รู้สึกเกลียดตัวเอง รู้สึกผิดและไร้ค่า ซึ่งเป็นการตีความที่บิดเบือนจากความจริงซึ่งทำให้เกิดความซึมเศร้า

2.2.3. ทฤษฎีด้านสังคม (Social Theory)

แนวคิดของทฤษฎีนี้มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดทางด้านจิตวิทยา แต่ทางด้านสังคม กล่าวถึงสาเหตุของความซึมเศร้าว่า เกิดจากภาวะพัฒนาการไปตามวัย ตามทฤษฎีสังคม บุคคลมีภาวะพัฒนาการไปตามวัย ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุแตกต่างกันไปแต่ละช่วงชีวิต (เกษม ตันติผลาชีวะ และกุลยา ตันติผลาชีวะ.2528 : 13 ; อ้างอิงจาก Havkghust.1981) นักจิตวิทยาเชื่อว่า "ผลสำเร็จของงานจะทำให้คนเรามีความสุขและนำไปสู่ความสำเร็จของงานพัฒนาการอื่นๆก็ตามมา แต่ถ้างานนั้นไม่บรรลุผลสำเร็จ จะทำให้บุคคลนั้นขาดความสุข สังคมไม่ยอมรับและมีผลทำให้ภาวะพัฒนาการอื่นๆ ทีjตามมาล้มเหลวไปด้วย" ซึ่งแต่ละคนจะมีการปรับตัวเข้ากับงานแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลนั้น วุฒิภาวะ ค่านิยม และวัฒนธรรม

อิริคสัน (Blazer.1982 : 10 ; citing Erikson.1963) กล่าวว่า ระดับความสำเร็จในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะเป็นผู้ที่สงบเยือกเย็น ยอมรับสภาพของตนเอง และยอมรับว่าในช่วงสุดท้ายของชีวิตจะต้องถึงซึ่งความเสื่อมในที่สุด แต่ถ้ามีความกลัวตายและสิ้นหวังไม่สามารถยอมรับความเป็นจริงในชีวิตได้ ก็จะเกิดความซึมเศร้าตามมา

จะเห็นว่าทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น พยายามศึกษาและวิจัยเพื่อที่จะอธิบายสาเหตุของความซึมเศร้าในบุคคล แต่ก็ยังไม่มีทฤษฎีหนึ่งทฤษฎีใดโดยเฉพาะที่สามารถบอกได้ว่าสาเหตุของความซึมเศร้าที่แท้จริงคืออะไร อาจกล่าวได้ว่า เรื่องของความซึมเศร้ายากที่จะทำการศึกษาเพราะมีความซับซ้อนพอสมควร ทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบประสาท ความสมดุลย์ของสารในร่างกาย ระบบต่อมไร้ท่อ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนพื้นฐานพฤติกรรมของบุคคลในอดีต

3.0 สาเหตุและระดับของความซึมเศร้า

3.1 สาเหตุของความซึมเศร้า

สาเหตุของความซึมเศร้าเกิดจากปัจจัยหลายประการ (สุวัทนา อารีพรรค.2524 :270-272) ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ

3.1.1 ปัจจัยทางกรรมพันธุ์ (Heredity Factors)

ปี ค.ศ. 1954 คาล์ลแมน พบว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่ง มีอารมณ์ซึมเศร้า แฝดอีกคนมีโอกาสเป็นร้อยละ 75 แต่ถ้าแฝดเกิดจากไข่คนละใบ มีโอกาสเป็นร้อยละ 14นอกจากนั้นพี่น้องของคนที่เป็นโรคซึมเศร้าจะมีโอกาสเป็นสูงกว่าคนทั่วไป 10-15 เท่า ถ้าบิดามารดาเป็นโรคซึมเศร้า บุตรมีโอกาสเป็นถึง 25 เท่า อย่างไรก็ดียังไม่ทราบว่ามีการถ่ายทอดพันธุกรรมแบบใด แต่มีหลักฐานบางอย่างแสดงว่าน่าจะถ่ายทอดทางโครโมโซม X

3.1.2 ปัจจัยทางชีวเคมี (Biochemical Factors)

จากการศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา พอสรุปได้เป็น 2 ปัจจัยคือ

3.1.2.1 ชีววิทยาของสมอง จากการศึกษายาที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์พบว่า ขณะที่อารมณ์ซึมเศร้าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเคมีบางอย่างในสมองตัวที่สำคัญ คือ Serotonin และ Norepinephrine ซึ่งเป็นสื่อสัญญาณทางประสาท ถ้าสื่อสัญญาณสองตัวนี้ต่ำลง บุคคลนั้นจะเกิดอารมณ์ซึมเศร้า ตรงกันข้ามถ้าสื่อสัญญาณประสาทสองตัวนี้เพิ่มมากขึ้น บุคคลจะเกิดการตื่นตัวและครึกครื้น

3.1.2.2 ฮอร์โมนจากต่อมไร้ท่อ ความซึมเศร้าเกิดบ่อยในผู้หญิง มักจะเกิดในระยะหลังคลอด หรือระยะหมดประจำเดือน ดังนั้นฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับประจำเดือนอาจเป็นสาเหตุของโรคนี้

3.1.3 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)

สภาวะแวดล้อมและสภาวะตึงเครียด เชื่อว่า มีความสัมพันธ์กับการเกิดอารมณ์ซึมเศร้า ซึ่งความซึมเศร้ามีสาเหตุมาจากการมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน มีการหย่าร้าง มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบปัญหาและความล้มเหลวในการทำงาน ถูกออกจากงาน การย่างเข้าสู่วัยชรา (Priest. 1983:18)

3.1.4 ปัจจัยทางกลไกของแรงผลักดันทางจิต (Psychodynamic Factors)

การเกิดความซึมเศร้าเกิดจากการสูญเสีย ซึ่งอาจเป็นการสูญเสียในชีวิตจริงหรือเป็นการสูญเสียในมโนภาพก็ได เช่น การสูญเสียความภูมิใจในตนเอง การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักและที่พึ่ง การสูญเสียตำแหน่ง หน้าที่การงานเมื่อถึงคราวเกษียณ การสูญเสียอวัยวะที่สำคัญของร่างกาย ที่มีส่วนทำให้ภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองเสียไป จะมีอาการโศกเศร้าเสียใจ ความสนใจสิ่งแวดล้อมน้อยลง เบื่อหน่ายในชีวิตรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า มีการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตอย่างกระทันหัน เช่น เกิดความล้มเหลวในหน้าที่การงานอย่างทันที บางรายมีการหย่าร้าง ถ้ามีความซึมเศร้ารุนแรงอาจถึงขั้นฆ่าตัวตายได้ (Lipkin and Cohen.1980:65-67 ; Zung.1965:63-65)

3.2 ระดับของความซึมเศร้า

การแบ่งระดับของความซึมเศร้า สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้แบ่งระดับความซึมเศร้า (สุวนีย์ ตันติพิพัฒนานนท์ .2522 :157 ; สมศร เชื้อหิรัญ.2529 :103 ; Swanson.1980 :428) ออกได้เป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความซึมเศร้าเล็กน้อย (Mild Depression or Blue Moods)

เป็นภาวะที่บุคคลประสบกับความสูญเสีย ผิดหวัง ไม่สมหวัง ขาดคนเห็นใจ รู้สึก

คุณค่าในตนเองลดลง รู้สึกตัวเองถูกทอดทิ้ง ทำให้เกิดความซึมเศร้าและมีผลกระทบต่อร่างกายด้วย คือ นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด อ่อนเพลีย มีอารมณ์เศร้า มีสีหน้าไม่สบาย และเงียบขรึม ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อสาเหตุที่ทำให้เกิดความซึมเศร้าถูกขจัดออกไป หรือแก้ไขสถานการณ์ได้ บุคคลนั้นก็จะกลับคืนสู่สภาพปกติ แต่ถ้าไม่สามารถปรับตัวได้จะเกิดความซึมเศร้ามากขึ้น และถ้าเป็นอยู่นานๆ จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม เช่น หมกมุ่น หนีสังคม ซึ่งความรู้สึกและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ เป็นทางนำไปสู่สภาวะของความซึมเศร้าปานกลาง

2. ความซึมเศร้าปานกลาง (Moderate Depression or Neurotic Depression)

ความซึมเศร้าในระยะนี้จะรุนแรงขึ้น จนถึงขั้นที่มีผลกระทบกระเทือนต่อชีวิตครอบครัวและการงาน แต่ยังสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้ ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์นัก พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลที่มีความซึมเศร้าในระดับปานกลาง จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกได้ในลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 อารมณ์ จะมีอารมณ์ไม่สดชื่น เศร้าสร้อย หม่นหมอง ไม่มีความสุขในการทำงานต่างๆมีความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่าไร้ประสิทธิภาพ ไม่มีกำลัง เป็นคนไม่มีความสามารถ มีอารมณ์หงุดหงิดง่าย ร้องไห้ง่าย บางครั้งมีความวิตกกังวล โกรธง่าย ก้าวร้าว มีความคิดเกี่ยวกับตนเองว่าตนเองเป็นคนไม่ดี ไม่มีความภูมิใจในตนเอง

2.2 กระบวนการคิดจะมีความสนใจแคบ ไม่มีสมาธิ ลังเล ตัดสินใจไม่ได้ มีความคิดเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นบุคคลที่ไม่มีความสุข ไม่มีความหมาย ตนเองต้องสูญเสียอยู่ตลอดเวลา มีผลทำให้นอนไม่หลับ บางรายอาจนอนมากกว่าปกติ แต่ยังมีความรู้สึกว่านอนไม่พอ และมีความซึมเศร้ามากขึ้น จะนอนได้ในระยะสั้นๆนอนไม่หลับในเวลากลางคืน ทำให้ต้องเปลี่ยนแบบแผนการนอน บางรายอาจต้องการฆ่าตัวตาย

2.3 ประสาทสัมผัสทางกาย จะรู้สึกว่าหัวใจเต้นแรงกว่าปกติ ใจสั่นแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก เบื่ออาหาร แต่บางรายอาจแสดงอาการตรงกันข้าม คือ รับประทานมากขึ้น น้ำหนักเพิ่มขึ้น นอกจากนี้จะมีความสนใจในเรื่องเพศน้อยลง ไม่สนใจตนเองแม้กระทั่งการแต่งกาย มีความรู้สึกอ่อนเพลีย เมื่อยล้า

2.4 การเคลื่อนไหว ท่าทาง และการพูด การเคลื่อนไหวจะช้าลงในรายที่มีความกระวนกระวายมาก จะแสดงออกในทางย้ำคิดย้ำทำ ซึ่งการแสดงออกนี้ไม่มีจุดหมายใดๆ การพูดจาเป็นไปค่อยข้างลำบาก มีความจำกัดในเรื่องที่พูด บางครั้งไม่พูดเลย ขาดความมั่นใจ ปฏิเสธว่า ตนเองไม่มีความสามารถ แสดงถึงการยอมแพ้ เรียกร้องความสนใจ

2.5 การเข้าสังคมในระยะแรก จะเข้าสงคมอย่างเสียไม่ได้ จะทิ้งสังคมทีละน้อย และสนใจตนเองมากขึ้น พยายามมองหาคุณค่าของตัวเอง ถ้าไม่พบจะเริ่มไม่แน่ใจ และสงสัยในคุณค่าของตนเอง มีความนับถือตนเองลดลงทำให้ไม่มีความภูมิใจในตนเอง จากนั้นบุคคลจะเลิกสนใจเอาใจใส่ตนเอง ไม่ต้องการคบเพื่อนและละทิ้งสังคม

3. อารมณ์ซึมเศร้าอย่างรุนแรง (Severe Depression or Psychotic Depression)

เป็นภาวะที่บุคคลมีความซึมเศร้าระดับลึกลงไป และเป็นอยู่นานซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเห็นได้ชัด ผู้ที่มีความซึมเศร้าระดับนี้จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และมักจะถอนตัวออกจากโลกของความจริง มีความคิดที่จะพยายามฆ่าตัวตาย เนื่องจากความหลงผิดหรือประสาทหลอน

3.1 อารมณ์ ผู้ที่มีความซึมเศร้าอย่างรุนแรงจะแสดงท่าทางสิ้นหวัง มีความรู้สึกว่าปราศจากผู้ช่วยเหลือ ไม่มีความหวัง ไร้คุณค่า ไม่มีความคิดริเริ่มใดๆทั้งสิ้น มีความต้องการทำร้ายตนเอง และด้วยความรู้สึกที่ว่าตนเองไม่มีความหวังและมีความหมายใดๆ จึงทำให้เขาเป็นคนไม่มีแรง อ่อนเพลียอยู่ตลอดเวลา และบางครั้งดูเหมือนไม่มีอารมณ์ใดๆเกิดขึ้น คือ เฉยเมย อารมณ์ซึมเศร้าอาจไม่จำเป็นต้องมีอยู่ตลอดเวลา เมื่อไม่มีความซึมเศร้าจะมีความรู้สึกสนุกสนานหรือขบขัน

3.2 กระบวนการคิด บุคคลที่มีความซึมเศร้าระดับนี้จะมีความคิดเชื่องช้า และมักจะมีความคิดฆ่าตัวตายอยู่เสมอ และถ้ามีอารมณ์ซึมเศร้าอย่างรุนแรงแล้ว จะไม่มีพลังอะไรคิดได้อีก แต่เขาจะรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของตนเอง มีความวิตกกังวลใจมากเพราะไม่ทราบสาเหตุ มีความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า หมดความสำคัญ รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถทางสติปัญญา หรือเกียรติยศชื่อเสียง มองตนเองด้านไม่ดีเป็นบุคคลที่ไม่มีประโยชน์อยู่ตลอดเวลา เป็นภาระของครอบครัว ทำความยุ่งยากให้ครอบครัว จึงคิดอยากฆ่าตัวตาย

3.3 ประสาทสัมผัสทางกาย การเคลื่อนไหว ท่าทาง และการพูด ผู้มีความซึมเศร้าอย่างรุนแรงนี้ แทบจะไม่มีการเคลื่อนไหว บางรายอาจจะนั่งอยู่เฉยๆ อยู่ในท่าเดียวนานๆหรืออาจไม่อยู่นิ่ง ผุดลุกผุดนั่ง การเคลื่อนไหวของร่างกายไม่มีจุดหมายใดๆ ไม่เข้าใจตนเอง เบื่ออาหาร รับประทานอาหารอย่างเสียไม่ได้ ท้องผูก ไม่ถ่ายปัสสาวะ นอนไม่หลับ หลับยากหลับไม่สนิท ฝันร้าย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ออกแรงก็จะเพลียอยู่ตลอดเวลา เหนื่อยง่าย การพูดจาเป็นไปอย่างเชื่องช้า เงียบซึมเกือบจะไม่พูด และบางครั้งอาจจะมีการสื่อสารกันโดยไม่ใช้ภาษาพูด

3.4 การเข้าร่วมสังคม อารมณ์ซึมเศร้าระดับนี้จะไม่มีการเข้าร่วมสังคมใดๆ ไม่สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว เกือบจะไม่มีการติดต่อกับบุคคลอื่น

นอกจากนั้น ทางการแพทย์ได้แบ่งระดับความซึมเศร้าออกเป็น 3 ประเภท โดยถือตามระดับความรุนแรง (ศรีเรือน แก้วกังวาล.2529 : 1) คือ

1. โรคจิตซึมเศร้า (Psychotic Depression) เป็นภาวะความซึมเศร้าอย่างรุนแรงอาจเกิดจากการสูญเสียสิ่งที่สำคัญของชีวิต เช่นการตายจากของคู่ครอง ของบุตร การสูญเสียทรัพย์สินเงินทองมากมาย การเสียยศ ตำแหน่ง หน้าที่ และเกียรติศักดิ์ ที่ตนเองยึดถือว่ามีความสำคัญต่อชีวิตอย่างมาก

2. โรคประสาทซึมเศร้า (Depressive Neurosis or Reactive Depression) เป็นภาวะความซึมเศร้าระดับรองลงมา เกิดจากความผิดหวัง ความสูญเสียต่างๆหรือความไม่พอใจที่ไม่รุนแรงเท่าโรคจิตซึมเศร้า

3. ภาวะความซึมเศร้าธรรมดาสามัญ (Ordinary Depression or Cyclothymic Moodiness) ซึ่งภาวะซึมเศร้าประเภทนี้ ตำราจิตวิทยาผู้ใหญ่อธิบายว่า เริ่มแสดงอาการบ่อยครั้งในบุคคลวัยกลางคนเรื่อยไป

4.0 ผลของความซึมเศร้า

อารมณ์ซึมเศร้าเมื่อเกิดขึ้นกับบุคคลใด บุคคลนั้นจะรู้สึกว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกเศร้าไม่สวยงาม เป็นระยะที่เกิดความขัดแย้งในจิตใจและถ้าบุคคลนั้นมีอาการซึมเศร้าเป็นเวลานานอาจทำร้ายตนเองได้ บางครั้งอาการซึมเศร้าอาจจะไม่สามารถสังเกตได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของความซึมเศร้า ความซึมเศร้าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ (สมภพ เรืองตระกูล.2516 : 4 ; สุวนีย์ ตันติพัฒนานนท์.2522 : 154-155 ; Carter.1967 : 257-258; Priest.1983 : 16-20) ดังต่อไปนี้ คือ

4.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (Physiological Change)

อาจเปลี่ยนแปลงเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆอย่างก็ได้ ซึ่งผู้มีความซึมเศร้าจะรู้สึกว่าอวัยวะของเขาทำหน้าที่ไม่ปกติหรือมีความผิดปกติที่อวัยวะนั้น อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องไปพบแพทย์ด้วยอาการต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 เหน็ดเหนื่อยง่าย อ่อนเพลียโดยไม่มีสาเหตุ แบบแผนของการนอนหลับผิดไปจากเดิม กล่าวคือ นอนมากกว่าปกติ แต่รู้สึกว่านอนไม่พอ ในบางรายจะนอนไม่หลับ หรือหลับยาก

4.1.2 มีอาการท้องผูก หรือถ่ายลำบากอยู่เสมอ

4.1.3 มีอาการเบื่ออาหาร เป็นสาเหตุทำให้น้ำหนักลดลงจากเดิม

4.1.4 มีอาการเปลี่ยนแปลงของระบบประจำเดือน เช่น ประจำเดือนมาน้อยกว่าปกติ บางรายไม่มีประจำเดือน หรือ มีประจำเดือนแต่ไม่สม่ำเสมอเหมือนปกติ

4.1.5 กล้ามเนื้อไม่มีแรง การเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นไปอย่างช้าๆ

4.1.6 ไม่สนใจเรื่องเพศ หรือมีความต้องการทางเพศน้อยลงหรือลดลง

4.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ (Psychological Change)

ผู้ที่อยู่ในความซึมเศร้าจะมีอาการทางจิตใจดังนี้ คือ

4.2.1 จิตใจหดหู่ เศร้าหมองไม่สดชื่น

4.2.2 ความจำเสื่อม มักจำอะไรไม่ค่อยได้ สับสนลังเลไม่แน่ใจไม่เชื่อมั่นในตนเอง

4.2.3 ไม่มีสมาธิ มีความสนใจในระยะสั้นๆเท่านั้น ไม่สามารถสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ได้นานๆ

4.2.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือมีน้อย

4.2.5 มีความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า ไม่มีความหมาย

4.3 การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ (Emotional Change)

อารมณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของความซึมเศร้า บางรายมีอารมณ์เบื่อเล็กน้อย บางรายเบื่อหน่ายมากหดหู่เศร้าหมอง มองโลกไม่สดชื่น ไม่สนใจกับสิ่งแวดล้อม หมดอาลัยตายอยากในชีวิต จนบางครั้งมีความรู้สึกว่าอยากตายให้พ้นจากโลก ผู้ที่อยู่ในภาวะความซึมเศร้าพบว่ามีความกลัวและวิตกกังวลร่วมอยู่ด้วยประมาณร้อยละ 75 ความกลัวและความวิตกกังวลนี้วนเวียนอยู่ในความคิด ทำให้ไม่สามารถทำให้ใจสงบได้

5.0 วิธีวัดความซึมเศร้า

ในต่างประเทศได้มีการรวบรวมวิธีวัดความซึมเศร้าโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งสามารถรวบรวมได้ทั้งหมด 11 แบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1. Beck Depression Inventory :BDI แบบสอบถาม BDI เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยเบค (Beck.1972) เป็นแบบสอบถามประเมินด้วยตนเอง มีทั้งหมด 21 ข้อ ในแต่ละข้อมีตัวเลือก 4 ตัวเลือกซึ่งเป็นข้อความกลุ่มเดียวกัน ในแต่ละตัวเลือกจะมีคะแนนประจำข้อ 0 – 3 คะแนน คะแนนรวมทั้งฉบับจะอยู่ในช่วง 0 – 63 คะแนน ซึ่งสามารถแบ่งระดับความซึมเศร้าจากช่วงคะแนนได้ดังนี้

0 - 4 คะแนน ปกติ หรือมีความซึมเศร้าน้อยมาก

5 - 7 คะแนน มีความซึมเศร้าเล็กน้อย

8 – 15 คะแนน มีความซึมเศร้าปานกลาง

16 คะแนนขึ้นไป มีความซึมเศร้ามาก

แบบสอบถามฉบับนี้ ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 226 คน แบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 (0) ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเศร้าใจ

(1) ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจ

(2) ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจตลอดเวลา

(3) ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจและไม่มีความสุขเมื่อไม่สามารถทำตามจุดมุ่งหมายได้

2. Self-Rating Depression Scale :**SDS** แบบสอบถาม SDS เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยซุง (Zung.1965) แบบสอบถามฉบับนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบสอบถาม BDI แต่จะง่ายและข้อความกระทัดรัดกว่าตลอดจนการรวบรวมข้อมูลจะสะดวกกว่า แบบสอบถามเป็นข้อความสั้นๆ จำนวน 20 ข้อ ตัวเลือกจะเป็นมาตราส่วน 4 มาตรา แบบสอบถามฉบับนี้ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 156 คน ซึ่งเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคความซึมเศร้าในครั้งแรก จำนวน 56 คน และไม่เป็นโรคความซึมเศร้า จำนวน 100 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 เมื่อข้าพเจ้าอกหักจะรู้สึกเศร้าและเสียใจ

1	2	3	4
ไม่เคยเป็น	เป็นบางครั้ง	เป็นบ่อยครั้ง	เป็นประจำ

ตัวอย่างที่ 00 ข้าพเจ้าจะรู้สึกเหนื่อยโดยไม่ทราบสาเหตุ

1	2	3	4
ไม่เคยเป็น	เป็นบางครั้ง	เป็นบ่อยครั้ง	เป็นประจำ

3. Carroll Rating Scale :**CRS** แบบสอบถาม SRS เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยคาร์รอลและคณะ (Carroll ,Feinberg, Smouse ,Rawson and Greden.1981) แบบสอบถามมีทั้งหมด 52 ข้อ ตัวเลือกจะมี 2 ตัวเลือก คือให้ตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" โดย มี 40 ข้อต้องตอบใช่ และ 12 ข้อต้องตอบไม่ใช่ คะแนนรวบของแบบสอบถามจะอยู่ระหว่าง 0 – 52 คะแนน โดย 10 คะแนนขึ้นไป จะมีความซึมเศร้า แบบสอบถามฉบับนี้ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 119 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 18- 64 ปี มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .87

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกอยากฆ่าตัวตาย (ใช่) (ไม่ใช่)

ตัวอย่างที่ 00 น้ำหนักของข้าพเจ้าลด (ใช่) (ไม่ใช่)

4. Center For Epidemiologic Studies Depression Scale:**CES-D** แบบสอบถาม CES-D เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย ลัดลอฟฟ์ (Radloff.1977) แบบสอบถามมี 20 ข้อเป็นข้อความสั้นๆ ตัวเลือกแบบมาตรา 4 มาตราและมีระยะเวลากำกับไว้ในทุกมาตราอย่างชัดเจน ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 419 คน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว

1	2	3	4
ไม่เคยเป็น (น้อยกว่า 1 วัน)	เป็นบางครั้ง (1 – 2 วัน)	เป็นบ่อยครั้ง (3 – 4 วัน)	เป็นประจำ (5 – 7 วัน)

ตัวอย่างที่ 00 ไม่มีใครเป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า

1	2	3	4
ไม่เคยเป็น (น้อยกว่า 1 วัน)	เป็นบางครั้ง (1 – 2 วัน)	เป็นบ่อยครั้ง (3 – 4 วัน)	เป็นประจำ (5 – 7 วัน)

5. Depression Adjective Checklist :DACL แบบสอบถาม DACL เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย ลูบิน (Lubin.1965) แบบสอบถามมีทั้งหมด 66 ข้อเป็นแบบจับคู่คำ โดยแบบสอบถามมี 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม A ,B,C และ D มี 32 ข้อ แบ่งเป็นข้อความทางบวก 20 ข้อและข้อความทางลบ 12 ข้อ ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามชุดที่ E, F และ G มีข้อความทางบวก 22 ข้อ และข้อความทางลบ 12 ข้อ แบบสอบถามฉบับนี้ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ป่วยทางจิต เพศหญิง จำนวน 48 คน และ ไม่ใช่ผู้ป่วยทางจิต เพศหญิง จำนวน 100 คน ให้ตอบแบบสอบถาม ชุดที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 เป็นผู้ป่วยทางจิต เพศชาย จำนวน 71 คน และ ไม่ใช่ผู้ป่วยทางจิต เพศชาย จำนวน 100 คน ให้ตอบแบบสอบถาม ชุดที่ 2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 เท่ากับ .87 และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 2 เท่ากับ .88

6. Depressive Experiences Questionnaire :DEQ แบบสอบถาม DEQ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยแบลทและคณะ (Blatt ,D'Afilitti and Quinlan.1976) แบบสอบถามเป็นแบบข้อความสั้นๆ จำนวน 66 ข้อ ตัวเลือกเป็นแบบมาตรา 7 มาตรา แบบสอบถามฉบับนี้ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน 660 คนแบ่งเป็นเพศชาย 160 คน และเพศหญิง 500 คน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .86 แบบสอบถามฉบับนี้ได้มีนักการศึกษาและนักจิตเวชในต่างประเทศนำไปศึกษาต่ออย่างกว้างขวาง

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น ตกใจ เมื่อรู้สึกว่าต้องอยู่โดดเดี่ยว

1	2	3	4	5	6	7
เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย มากที่สุด

ตัวอย่างที่ 00 ข้าพเจ้ารู้สึกผิดเสมอ

1	2	3	4	5	6	7
เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย มากที่สุด

7. Attributional Style Questionnaire :ASQ แบบสอบถาม ASQ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย ปีเตอร์สันและคณะ (Peterson , Semmel,von Baeyer ,Abramson , Metalsky & Seligman.1982) เป็นแบบสอบถามแบบสถานการณ์ แบ่งเป็นสถานการณ์ทางบวก 6 สถานการณ์ และ สถานการณ์ทางลบ 6 สถานการณ์ ในแต่ละสถานการณ์จะมีคำถาม 5 ข้อ โดยมีลักษณะดังนี้

ข้อที่ 1 ให้เขียนตอบในช่องที่เว้นไว้

ข้อที่ 2-4 ตอบคำถามเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหา

ข้อที่ 5 ตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์

แบบสอบถาม ASQ ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ค และเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเดิมจำนวน 100 คน หลังจากการเก็บข้อมูลครั้งแรก 5 สัปดาห์ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .72

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างสถานการณ์ 0 ในบางครั้งงานของคุณไม่ประสบความสำเร็จ

ข้อ 01 สาเหตุที่สำคัญคือ.....

ข้อ 02-04 ในอนาคตฉันจะมองถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นกับงานในอดีต

ไม่เคยเลย	1	2	3	4	5	6	เป็นประจำ

ข้อ 05 เมื่อสถานการณ์นี้เกิดขึ้นจริงกับฉัน มันมีความสำคัญมาก

ไม่เคยเลย	1	2	3	4	5	6	เป็นประจำ

8. Cognitive Bias Questionnaire :CBQ แบบสอบถาม CBQ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย แฮมแมนและเครน (Hammen and Krantz.1979) เป็นแบบสอบถามที่ได้รับอิทธิพลจากแบบสอบถาม BDI ซึ่งได้นำมาศึกษาและพัฒนาเป็นแบบสอบถามแบบสถานการณ์ ซึ่งมีทั้งหมด 6 สถานการณ์ 23 ข้อ แบ่งเป็น สถานการณ์ที่ 1 มี คำถาม 3 ข้อ ส่วนสถานการณ์ที่ 2 – 6 มีคำถามสถานการณ์ละ 4 ข้อ ในหนึ่งข้อจะตัวเลือก 4 ตัวเลือก แบบสอบถาม CBQ ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 212 คน เป็นเพศหญิง จำนวน105 คนและเพศชาย จำนวน 107 คน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .69

9. Automatic Thoughts Questionnaire :ATQ แบบสอบถาม ATQ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย โฮลอนและเคนเดล (Hollon and Kendall.1980) แบบสอบถามเป็นแบบข้อความสั้น ๆ จำนวน 30 ข้อ ตัวเลือกเป็นมาตรา 5 มาตรา แบบสอบถาม ATQ ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 788 คน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .97

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 ข้าพเจ้ารักตัวเองมากที่สุด

1	2	3	4	5
ไม่เคยเป็น	เป็นบางครั้ง	ไม่แน่ใจ	เป็นบ่อยครั้ง	เป็นประจำ

ตัวอย่างที่ 00 ชีวิตของข้าพเจ้ามีแต่ความสันสบ

1	2	3	4	5
ไม่เคยเป็น	เป็นบางครั้ง	ไม่แน่ใจ	เป็นบ่อยครั้ง	เป็นประจำ

10. Children's Depression Inventory :CDI แบบสอบถาม CDI เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย โควาค (Kovacs .1981) แบบสอบถามนี้มีความคู่ขนานกับแบบสอบถาม BDI แต่นำมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับเด็กและวัยรุ่น แบบสอบถามเป็นแบบข้อความสั้นๆ 21 ข้อ ตัวเลือกจะมีข้อละ 3 ตัวเลือก โดยเน้นลักษณะอาการที่เกินขึ้นภายใน 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา แบบสอบถาม CDI ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 9 – 15 ปี จำนวน 63 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับ เกรด 7 และ เกรด 8 เป็นเพศชาย 36 และเพศหญิง 27 คน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .80

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 _____ข้าพเจ้าเคยมีความเศร้าใจเพียงครั้งเดียว

_____ข้าพเจ้ามีความเศร้าใจหลายครั้ง

_____ข้าพเจ้ามีความเศร้าใจตลอดเวลา

11. Geriatric Depression Scale : GDS แบบสอบถาม GDS เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยบริงค์และคณะ(Brink,Yesavage,Lum , Heersemo,Adey,&Rose.1982) เป็นแบบสอบถามที่เหมาะสำหรับผู้สูงอายุ แบบสอบถามเป็นแบบข้อความสั้นๆ จำนวน 30 ข้อ ตัวเลือกมี 2 ตัวเลือก คือให้ตอบว่า "ใช่" และ "ไม่ใช่" แบบสอบถาม GDS ได้นำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 47 คน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ 0 ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าชีวิตมีแต่ความว่างเปล่า (ใช่) (ไม่ใช่)

ตัวอย่างที่ 00 ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลบ่อยครั้งเกี่ยวกับอนาคต (ใช่) (ไม่ใช่)

นอกจากนี้ได้มีผู้พยายามแสวงหาวิธีการต่างๆที่จะศึกษาความซึมเศร้า ทั้งของบุคคลธรรมดาและผู้ป่วยทางจิต โดยทั่วไปแบ่งวิธีการประเมิน (ณัฐนันท์ ใจตรง.2540:30)ออกเป็น 3 วิธี คือ

1. การประเมินด้วยตนเอง (Self – Rating Scale) เป็นการประเมินโดยผู้ตอบต้องเลือกข้อความให้ตรงกับความรู้สึกของตนมากที่สุด แบบทดสอบประเภทนี้ได้แก่ แบบทดสอบ MMPI (The Minesota Multiphasic Personality Inventory) แบบสำรวจความซึมเศร้าของเบค (BDI) (Beck Depression Inventory) แบบทดสอบประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท (DEQ – Depressive Experinces Questionaire)เป็นต้น

2. การประเมินโดยผู้รักษา (Physician – Rating Scale) การประเมินโดยวิธีนี้จะประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ป่วยหรือผู้ที่มีปัญหาทางจิตที่มารับบริการหรือมาขอคำปรึกษาที่สถานพยาบาลหรือคลินิคที่ให้บริการโดยเฉพาะได้แก่ แบบสำรวจความซึมเศร้าของแฮมมินตัน (The Hamilton Rating Scale For Depression) เป็นต้น

3. การวัดพฤติกรรมแบบปรนัย (Objective Behavioral Measures) เป็นการวัดพฤติ-กรรมภายนอกซึ่งสังเกตและวัดได้ และมีการเลือกสังเกตพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซึมเศร้า ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมนั้นๆและบันทึกได้ ได้แก่ การพูด การยิ้ม กิจกรรมที่ใช้ในการเคลื่อนไหวและเวลาที่ผู้ถูกสังเกตไม่ได้อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดให้ แบบทดสอบประเภทนี้ ได้แก่ แบบประเมินความซึมเศร้าของมอนโกเมอรี่และแอสเบค (MADRS – Montgomery-Asberg Depression Rating Scale) เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท(DEQ – Depressive Experiences Questionnaire) ซึ่งพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมกับการวิจัยในครั้งนี้ เพราะเป็นแบบประเมินที่ใช้กับบุคคลธรรมดาและเป็นแบบการประเมินด้วยตนเอง นอกจากนั้นแบบประเมินนี้ยังมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นเป็นที่ยอมรับ และยังไม่มีปัญหาเรื่องการใช้แบบประเมินข้ามวัฒนธรรมอีกด้วย

6.0 รูปแบบของการวัดทางด้านจิตพิสัย

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าเป็นการวัดด้านจิตพิสัยอย่างหนึ่งและเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อน การวัดจึงทำได้ยากเมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่นๆ แต่นักจิตวิทยาและนักวัดผลการศึกษาก็ได้พยายามหาวิธีการและสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพพอที่จะกระตุ้นให้เห็นลักษณะที่แท้จริงของผู้ถูกวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ล้วน สายยศ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543 :258) กล่าวว่า แนวทางในการเลือกเครื่องมือวัดด้านจิตพิสัยจึงต้องระวังและพิจารณาแบบให้ดีว่ารูปแบบใดควรในการวัดชนิดนี้ รูปแบบที่นิยมกันมีดังนี้

6.1 **การสังเกต** เป็นการเฝ้ามองดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย การสังเกตเป็นการยากที่จะสังเกตได้ตลอดเวลา จึงต้องวางแผนสังเกตเป็นบางเวลา ผู้สังเกตควรมีการรับรู้ที่ดี มีความแม่นยำจดจำสิ่งสังเกตได้ดี เพื่อความแน่ใจในการวิจัยจึงให้ผู้สังเกตมีอย่างน้อย 2 คน เพื่อเอาผลการสังเกตมาทดสอบกันว่าสอดคล้องกันหรือไม่ และผู้สังเกตต้องได้รับการอบรมวิธีการสังเกตที่ดีที่ถูกต้องด้วยถ้านักสร้างเครื่องมือสามารถนิยามในรูปของพฤติกรรมท่าทางได้ชัดเจนเพียงพอที่จะใช้สังเกต จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สังเกตอย่างมาก และจะวัดได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่าเครื่องมืออื่นๆ

6.2 **การสัมภาษณ์** ถือเป็นเครื่องมือวัดด้านจิตพิสัยที่เก่าแก่แบบหนึ่ง เช่นเดียวกับวิธีการสังเกต แต่การสัมภาษณ์เป็นการพูดจากับคนใดคนหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้ที่สัมภาษณ์จะต้องมีหลักจิตวิทยาในการพูด การถาม เพื่อให้ได้พฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่ต้องการทราบ ส่วนผู้ถูกสัมภาษณ์ก็ต้องมีลักษณะเปิดเผยตรงไปตรงมา มีนิสัยในการแสดงออกโดยการพูดจา ถ้าเป็นคนเงียบเฉยไม่แสดงกิริยาโต้ตอบการสัมภาษณ์ก็ไร้ความหมาย การสัมภาษณ์ต้องสร้างความเป็นกันเองด้วยจึงจะได้ข้อมูลที่แท้จริง การสัมภาษณ์เพื่อวัดด้านจิตพิสัย ควรเป็นการสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน(Structured interview) นั้นคือ มีการวางแผนที่ดี มีจุดมุ่งหมาย คำถามมีคุณภาพ มีความเชื่อมั่นสูง และความเที่ยงตรงสูง การทดลองเครื่องมือในการสัมภาษณ์จึงต้องทำให้ดี

6.3 **การเขียนตอบ** แบบนี้จะต้องมีตัวเร้าอาจเป็นข้อความหรือข้อคำถามหรือสถานการณ์ภาพ หรือสถานการณ์เป็นภาษา แล้วแต่ความเหมาะสมในการนำเสนอ ตัวเร้าหรือตัวกระตุ้นนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะแต่ละคนจะได้รับตัวเร้าเหล่านี้ เขามีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ก็จะตอบออกมาด้วยตัวของเขาเอง บางทีเรียกว่า เป็นการรายงานตนเอง (Self – report) ออกมา เครื่องมือวัดแบบนี้มีชื่อเสียงหลายอย่างบางทีเรียกแบบทดสอบ (Test) แบบสำรวจ (Inventory) แบบสอบถาม (Questionnaire) มาตราวัด (Scale) เป็นต้น ซึ่งรูปแบบของการเขียนข้อสอบสามารถจำแนกเป็นประเภทต่างๆดังนี้

6.3.1 **ประเภทข้อความเดี่ยว** เป็นการถามเพื่อจะดูว่าผู้ตอบมีสิ่งนั้นอยู่ในตัวหรือไม่ คือเคยประสบพบเห็น หรือเคยเกิดขึ้นกับตนเองหรือไม่ โดยมีข้อตกลงว่าผู้ตอบจะต้องตอบสนองสิ่งเร้าตามที่ตนมีอยู่จริงหรือเกิดขึ้นจริงกับตน การเขียนข้อความจึงต้องให้เป็นตัวเร้าที่ดี โดยมากจะ

เป็นประโยคง่าย ๆและสั้น มีใจความกระทัดรัด อาจเป็นข้อความธรรมดา หรือเป็นข้อความคำถามก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้าอึดอัดใจเมื่อต้องการพูดคุยกับคนอื่นนาน ๆ ( ) ใช่ ( ) ไม่ใช่

2.เวลาอยู่คนเดียวข้าพเจ้าชอบร้องเพลง ( ) ใช่ ( ) ไม่ใช่

ในการเขียนข้อความแบบคำถาม สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

3. ท่านชอบเป็นผู้นำในการอภิปรายใช่ไหม ( ) ใช่ ( ) ไม่ใช่

4. ท่านชอบทำงานตามลำพังคนเดียวใช่ไหม ( ) ใช่ ( ) ไม่ใช่

ข้อความที่เขียนนั้นต้องมาจากการอธิบายพฤติกรรมย่อยของลักษณะที่ต้องการวัดทุกครั้ง การวิเคราะห์ลักษณะของบุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านแล้วนำมานิยามให้ชัด จะช่วยให้สามารถเขียนข้อความหรือคำถามได้เที่ยงตรงมากที่สุด

6.3.2 **ประเภทข้อความคู่** การเขียนข้อสอบแบบนี้จะต้องกำหนดคุณลักษณะของบุคลิกภาพอย่างน้อย 2 คุณลักษณะขึ้นไป แล้วนำข้อความที่อธิบายคุณลักษณะแต่ละอย่างมาเขียนเป็นคู่ ๆ ให้ผู้ตอบเลือกตอบที่ตรงกับลักษณะตนเองเพียงข้อความเดียวดังตัวอย่างข้อสอบ EPPS (Edwards Personal Perference Schedule) วัดคุณลักษณะดังนี้

1.ความสัมฤทธิ์ (Achievement)
2.การยอมรับนับถือ (Deference)
3.ความเป็นระเบียบ(Order)
4. การแสดงตัว(Exhibition)
5. ความเป็นอิสระ (Autonomy)
6. ความมีไมตรีสัมพันธ์ (Afffiliation)
7.ความเข้าใจผู้อื่น (Interception)
8.การให้ผู้อื่นช่วยเหลือ (Succorance)
9.ความมีอำนาจเหนือ (Dominance)
10.ความสุภาพ (Abasement
11. การจำแนกเพศ (Hetero Sexuality)
12.การเปลี่ยนแปลง (Change)
13.ความอดทน (Endurange)
14. ความมีน้ำใจ (Nurturance)
15. ความก้าวร้าว (Aggression)

ในแต่ละด้านมีข้อความ 30 ข้อ จึงมีข้อความทั้งหมอ 450 ข้อ ข้อความหนึ่ง ๆ ของแต่ละด้าน นำไปจับคู่กับข้อความหนึ่งของด้านอื่น ดังตัวอย่าง

1) ก.ข้าพเจ้าสามารถทำสิ่งใด ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่น (1)
ข.ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องตลกในงานเลี้ยง (4)

2) ก.ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนตามที่ข้าพเจ้าต้องการ (5)
ข.ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในสิ่งต่าง ๆ กับเพื่อน (6)

3) ก.ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปในที่ต่าง ๆ (12)
ข.ข้าพเจ้าทำงานได้นาน ๆหลายชั่วโมงโดยไม่นึกรำคาญ (13)

วิธีการตอบแต่ละข้อเลือกตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งเท่านั้นอ่านเปรียบเทียบให้ดี แล้วพิจารณาดูว่าตัวเลือกใดตรงกับสิ่งที่ตนเองมี คือเป็นพฤติกรรมที่ตนเองกระทำอยู่เป็นประจำหรือเคยกระทำมาอยู่บ่อยๆ

6.3.3 **ประเภทกำหนดตัวเลือกหลายตัว** การเขียนข้อสอบแบบนี้มักเลือกคุณลักษณะที่ประกอบเป็นบุคลิกภาพ 3-5 คุณลักษณะ เมื่อนิยามคุณลักษณะนั้นดีแล้ว เอามาเขียนการแสดงออกหรือพฤติกรรมคุณลักษณะนั้นๆ จากนั้นนำมาจัดเป็นชุดละข้อ และให้เลือกเอาคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งหรืออาจกำหนดให้เลือกชอบมากที่สุดคุณลักษณะหนึ่งและเลือกที่ชอบน้อยที่สุดอีกคุณลักษณะหนึ่ง ดังตัวอย่างของข้อสอบวัดบุคลิกภาพของกอร์ดอน ที่ชื่อ Gordon Personal Profile (GPP) กอร์ดอนได้ใช้คุณลักษณะบุคลิกภาพ 4 ด้านคือ ความรอบคอบ ความคิดริเริ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความแข็งแรงแข็งขัน ดังตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความ 4 ข้อความในแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่า ข้อความใดท่านชอบมากที่สุด และข้อความใดชอบน้อยที่สุดแล้วขีดตอบหลังข้อความ ก. ข. ค. หรือ ง. ในข้อนั้นๆ

1.) ก.ชอบเข้าสังคม ( ) มากที่สุด ( ) น้อยที่สุด

ข.ขาดความเชื่อมั่นตนเอง ( ) มากที่สุด ( ) น้อยที่สุด

ค. อาสาทำงานอย่างเต็มที่ ( ) มากที่สุด ( ) น้อยที่สุด

ง. มีลักษณะเป็นคนเจ้าอารมณ์ ( ) มากที่สุด ( ) น้อยที่สุด

แบบทดสอบนี้มีตัวเลือกตอบเพียง 2 ตัวเลือกเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติให้เลือกตอบแบบอื่นๆ ได้ เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย

6.3.4 **ประเภทสถานการณ์** คำว่า สถานการณ์ หมายถึง การสร้างเหตุการณ์จำลองอาจเป็นด้านภาษาหรือรูปภาพก็ได้ แล้วให้ผู้ตอบสมมติตนเองเป็นตัวละครตัวหนึ่งในสถานการณ์นั้น ถ้าพบกับสถานการณ์อย่างที่กำหนดให้จะทำตัวอย่างไร ผู้ที่ตอบจะระลึกถึงเหตุการณ์เท่าที่เคยเกิดขึ้นกับตน หรือเรียกว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับหรือความรู้สึกที่เคยสั่งสมมาเพื่อใช้แก้ปัญหาที่จะประสบขึ้น ข้อสอบลักษณะนี้มีอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นคำถาม และส่วนที่เป็นคำตอบ ดังตัวอย่าง ข้อสอบวัดบุคลิกภาพด้านความอดทน

1.) ขณะที่อุดมรอก๋วยเตี๋ยวที่สั่งไว้ เมื่อรอไปประมาณ 15 นาที คนขายก็ยังไม่ทำให้บอกแต่ว่าเดี๋ยวจะทำให้ ทั้งๆที่อุดมหิวมากและสั่งเป็นคนแรก ถ้าท่านเป็นอุดมท่านคิดจะทำอย่างไรต่อไป

ก. เตือนคนขายอีกครั้ง

ข. ลุกไปสั่งร้านอื่นที่เร็วกว่า

ค. นั่งรอต่อไปอีกคิดว่าเดี๋ยวเดียวคงได้

การให้คะแนนตัวเลือกข้อสอบแบบนี้ กำหนดให้ตัวเลือกที่แสดงถึงความอดทนมากที่สุดเป็น

2 คะแนน อดทนน้อยลงมาเป็น 1 คะแนน และไม่มีความอดทนเป็น 0 คะแนน จากตัวอย่างข้างบน แสดงว่าถ้าเลือก ก. ได้ 1 คะแนน , ข. ได้ 0 คะแนน และ ค. ได้ 2 คะแนน

6.3.5 **ประเภทสถานการณ์ตอบใช่-ไม่ใช่** วิธีการคือ เขียนสถานการณ์แล้วเลือกพฤติกรรมที่มีโอกาสเกิดขึ้นจากสถานการณ์นั้น แล้วให้ผู้ตอบตอบแค่ ใช่ หรือไม่ใช่ เท่านั้น ผู้เขียนข้อสอบจะต้องพิจารณาการให้คะแนนให้ดี และสอดคล้องกับบุคลิกภาพที่วัดด้วย ดังตัวอย่างข้อสอบวัดความยืดหยุ่นภายใต้การบีบคั้น

1.) คุณขึ้นรถเมล์โดยไม่ได้ซื้อตั๋ว

ปฏิกิริยาของคุณ	**ใช่**	**ไม่ใช่**
หน้าแดง	ข	ก
ใจเย็น	ก	ข
มือสั่น	ข	ก
เพลิดเพลิน	ก	ข
รู้สึกอาย	ข	ก
หัวเราะปกติ	ก	ข

ตอบ ก. ได้ 1 คะแนน ตอบ ข. ได้ 0 คะแนน ซึ่งสร้างหลายๆข้อสามารถแปลผลได้หลักการดูจากปฏิกิริยาการแสดงออกเป็นสำคัญ

6.3.6 **ประเภทสถานการณ์หรือข้อคำถามเป็นภาพ** วิธีการเขียนข้อสอบวัดด้านจิตพิสัยแบบนี้ต้องอาศัยคนที่มีฝีมือวาดภาพจึงจะสำเร็จ ขั้นแรกก็ต้องกำหนดว่าจะวัดบุคลิกด้านใด แล้วก็แยกพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยให้กระจ่างชัด แล้วเขียนรูปตามพฤติกรรมที่แยกแยะไว้ เพื่อให้ผู้สอบใช้ความรู้สึก ความคิดในการแปลความหมายนั้นๆ เราสามารถเข้าใจบุคลิกภาพผู้นั้นได้ ดังตัวอย่างข้อสอบมองโลกในแง่ดี (Lauster.1978 . อ้างใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543 : 270)

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาภาพที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาตัวเลือก 2 ตัวเลือก หลังพฤติกรรมในแต่ละข้อ ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นสอดคล้องก็ตอบ ใช่ ถ้าไม่สอดคล้องตอบ ไม่ใช่ โปรดพิจารณาตามความรู้สึกจริงของท่าน

	ใช่	ไม่ใช่
ปลื้มใจ	ก	ข
ขอความช่วยเหลือ	ข	ก
มีความเชื่อมั่น	ก	ข
เพลิดเพลิน	ก	ข
แคลงใจ	ข	ก
อุบัติเหตุ	ข	ก

การให้คะแนนในข้อนี้ คือ ตอบ ก. ได้ 1 คะแนน ตอบ ข. ได้ 0 คะแนน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดด้านจิตพิสัยนั้น การเขียนตัวเลือกเป็นสิ่งสำคัญ ขั้นแรกในการสร้างตัวเลือกควรเขียนสถานการณ์และข้อคำถามก่อน แล้วนำไปทดลองสอบให้ผู้สอบตอบแบบแสดงความรู้สึกจริงๆ ของตนเองออกมา เมื่อนำไปสอบหลายๆคน เอามาตรวจแยกแยะสิ่งที่ตอบเหมือนและสิ่งที่ตอบต่างกัน กองเป็นพวกๆ เอาไว้แล้วนำมาพิจารณาเลือกเอาไว้เป็นตัวเลือก อาจจะเป็น 3 ตัวเลือก หรือ 4 ตัวเลือก หรือมากกว่านั้นก็ได้ แล้วอาศัยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ตัวเลือกใดควรจะให้คะแนนเท่าใดเลือกเอาที่เหมาะสมและดีที่สุดมาสร้างเป็นข้อสอบบุคลิกภาพที่มีตัวเลือกแล้วจึงทำการทดลองและนำมาวิเคราะห์ขั้นต่อไป การมีข้อคำถามให้ตอบแบบเสรีก็ยังถือว่าเป็นข้อสอบที่ดีที่สุด แต่ตรวจให้คะแนนยากมาก จึงดัดแปลงจากกามตอบเสรีมาเป็นแบบเลือกตอบเป็นส่วนมาก

จากการสำรวจแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดด้านจิตพิสัย ตัวเลือกที่นิยมใช้กันมีดังนี้

1. ใช้คำว่า ใช่ ไม่ใช่ (The Yes No item)
2. ใช้คำว่า ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่ (The yes ? No item)
3. ใช้คำว่า ถูก ผิด (The True – False item)
4. ใช้คำว่า ชอบ ไม่ชอบ (The Like – Dislike item)
5. ใช้แบบการจัดเรียงความสำคัญ (Item with rating scale)
6. แบบเจาะจง 3 ตัวเลือกเรียงลำดับ (Various trichotomous item)
7. แบบใช้ตัวเลือก 3 ตัว (Trichotomous item with choice)
8. แบบตัวเลือกคู่ (Forced – choice item)

6.4 **การใช้จินตนาการ** (Projective technique) เป็นการเสนอสิ่งเร้าที่คลุมเครือ (Ambiguous stimuli) เพื่อให้ผู้ตอบใช้จินตนาการอันเกิดจากสำนึกที่ซึมซับอยู่ในส่วนลึกของความรู้สึกในตัวคนแต่ละคน ว่าสิ่งเร้านั้นมีความหมายอย่างไรต่อเขา ซึ่งแต่ละคนจะมีความรู้สึกต่อสิ่งเร้าที่คลุมเครือนั้นแตกต่างกัน การแสดงออกแสดงถึงโลกส่วนตัวหรือบุคลิกภาพของแต่ละคน (Aiken.1989 .อ้างใน ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2543 : 276) เทคนิคการใช้จินตนาการ สิ่งเร้าเป็นแบบไม่มีโครงสร้างโดยตรงการตอบจึงตอบได้แบบเสรีตามความรู้สึกส่วนลึกในตัวของแต่ละบุคคล การแปลผลจึงยุ่งยากซับซ้อน แนวคิดนี้อาศัยทฤษฎีจิตวิเคราะห์มาอธิบายในเรื่องของจิตใต้สำนึกของบุคคล ถ้ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าที่แปลกประหลาดเกิดขึ้น จิตนั้นก็แสดงความรู้สึกออกมา การหาแนวทางแปลที่ดีจึงน่าจะเป็นกลุ่มรู้ชัด (Known group) ว่าถ้าเป็นกลุ่มที่รู้ชัดนี้ได้เห็นสถานการณ์หรือภาพนี้แล้ว จะจินตนาการว่าเป็นอย่างไร ศึกษาให้แน่ใจว่ามีความเที่ยงตรงดีแล้วจึงนำไปใช้ แต่ในทางปฏิบัติการศึกษาด้านนี้ขาดความเที่ยงตรง ขาดความเชื่อมั่นอยู่มาก ซึ่งนักจิตวิทยากลุ่มหนึ่งพยายามสร้างเครื่องมือวัดด้านจิตพิสัยโดยวิธีนี้ และเรียกว่ามาตรฐานก็มีอยู่หลายแบบทดสอบ ชนิดของแบบทดสอบจินตนาการ แบบทดสอบที่นิยมสร้างมีดังนี้

6.4.1 คำสัมพันธ์ (Word association)

6.4.2 การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence completion)

6.4.3 การเติมเต็มเรื่องราว (Story completion)

6.4.4 การแปลผลจากการภาพที่กำหนด

6.4.4.1 ภาพธรรมชาติ

6.4.4.2 ภาพเหมือน

6.5 **การใช้อุปกรณ์วัดทางกายภาพ** (Physiological measures) เนื่องจากมีความเชื่อว่า การแสดงบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเกิดจากระบบของฮอร์โมน ระบบต่อมไร้ท่อ และระบบปราสาทอัตโนมัติ การวัดทางกายภาพสามารถวัดอาการบางประการของระบบเหล่านั้น บางกรณีการตกใจ กลัว แรงบันดาล โทสะ ทำให้ส่วนผสมของเลือดเปลี่ยนแปลง แม้แต่อัตราการหายใจยังสามารถวัดความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายแบบนี้ทำให้นักจิตวิทยาสนใจมาวัดทางกายเพื่อทำนายด้านจิตใจ มีเครื่องมือและกระบวนการหลายอย่าง ประยุกต์เพื่อวัดปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายต่างๆ นาๆ เครื่องมือวัดอารมณ์ที่เรียกว่า Bioelectric indicator มีดังนี้

6.5.1 ความดันเลือดใช้ Sphygmomanometer

6.5.2 ความตึงของกล้ามเนื้อ ใช้ Electromyograph (EMG)

6.5.3 คลื่นสมอง ใช้ Electroencephalograph (EEG)

6.5.4 อัตราการหายใจ ใช้ Pneumograph

6.5.5 อัตราการเต้นของหัวใจ ใช้ Electrocardiogram (EKG)

6.5.6 ความต้านทานไฟฟ้าของผิวหน้า ใช้ Galvanic Skin Response (GSR)

การวัดด้านจิตพิสัยโดยอาศัยเครื่องมือทางกายภาพ ยังใช้ไม่ได้ผลเป็นที่เชื่อถือมากนัก เพราะมีความคลาดเคลื่อนในการแปลผล จึงยังคงต้องศึกษาต่อไป

การเลือกรูปแบบของการวัดด้านจิตพิสัยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมทั้งผู้ทดสอบ ผู้ถูกทดสอบ สภาพการณ์ทดสอบ และสิ่งที่จะวัดเพื่อการศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบของการวัดด้านจิตพิสัย ประเภทการเขียนตอบ โดยมีรูปแบบของการเขียนตอบ 2 ประเภท คือ ประเภทข้อความ (Statement) และประเภทสถานการณ์ (Situation)

7.0 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

7.1 ความหมายของความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของเครื่องมือวัดทุกชนิด ซึ่งได้มีนักวัดผลการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

กรีน (Greene.1962) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพที่จะวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดนั้น

อนาสตาซี (Anastasi.1967 :29) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ คือ ระดับที่แบบทดสอบนั้นวัดได้จริงตามสิ่งที่ตั้งใจจะวัด

ดาวนี (Downie.1967 :92) กล่าวว่า แบบทดสอบจะเที่ยงตรงต่อขอบเขตของเนื้อหาที่ถูกสร้างขึ้นมาให้วัด

สแตนเลย์ (Stanley.1972 :101) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของการวัด หมายถึง การวัดนั้นตรงตามหน้าที่ที่จะวัดได้ดีเพียงใด หรือระดับที่การวัดสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายบางอย่าง

ทัคแมน (Tukman.1975 :229) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบฉบับหนึ่งวัดในสิ่งที่เราต้องการจะให้วัดหรือไม่

อัลเลน และเยน (Allen and Yen.1979 :95) กล่าวว่า แบบทดสอบจะมีความเที่ยงตรงถ้าแบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่จะวัด

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ (2523:145) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเป็นลักษณะของเครื่องมือวัดที่ให้ค่าตัวเลขที่ได้จากการวัดแทนสิ่งที่เครื่องมือวัดนั้นต้องการจะวัดอย่างแท้จริง

อนันต์ ศรีโสภา (2526 :43) กล่าวว่า แบบทดสอบใดมีความเที่ยงตรง หมายถึง แบบทดสอบนั้นสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะให้วัดได้อย่างสมบูรณ์

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2526 :40-41) กล่าวว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง คุณสมบัติหรือความสามารถของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดนั้น ไม่ว่าจะเป็นไปในขอบเขตของเนื้อหา นิยาม หรือโครงสร้างของสิ่งนั้น

ต่าย เซี่ยงฉี (2526 :138) กล่าวว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง เครื่องมือนั้นสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ถูกต้อง แม่นยำ

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536 :177) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัด หมายถึง เครื่องมือนั้นสามารถวัดได้ตามสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่จะวัด

อังคณา สายยศ (2539:16) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเป็นคุณภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะหรือจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด

จากความหมายของความเที่ยงตรงที่บุคคลต่างๆ กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด

7.2 ชนิดของความเที่ยงตรง

ในการแบ่งชนิดของความเที่ยงตรงนั้น สมาคม American Psychological Association (APA) สมาคม American Education Research Association (AERA) และสมาคม National Council on Measurement in Education (NCME) ได้แบ่งความเที่ยงตรงออกเป็น 3 ประเภท (Hopkins and Stanley.1990 : 76-77)

7.2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

7.2.2 ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion – Related Validity)

7.2.3 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity)

7.2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2539 :246-251) ได้กล่าวว่า หมายถึง ความสามารถในการวัดได้ตามเนื้อหาที่ต้องการจะวัด และการพิจารณาความเที่ยงตรงชนิดนี้จะใช้การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล (Rational Analysis) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ

7.2.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) บางครั้งเรียกว่า ความเที่ยงตรงเชิงการสุ่ม (Sampling Validity) เป็นความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อนั้นวัดได้ตรงตามตารางวิเคราะห์รายละเอียด (Table of Specification) หรือไม่ ถ้าเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชานั้นจะต้องพิจารณาว่าแบบทดสอบนั้นมีข้อสอบแต่ละข้อตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดและจำนวนข้อสอบสอดคล้องกับตารางวิเคราะห์รายละเอียดหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกันก็แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล แต่ถ้าเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชานั้นจะต้องพิจารณาข้อสอบของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency :IOC) โดยปกติ IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป

7.2.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เป็นคุณภาพของแบบทดสอบที่พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่นิยามไว้หรือไม่โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณา ดังนั้นความเที่ยงตรงชนิดนี้จึงขึ้นอยู่กับผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบว่ามีความเที่ยงตรงมากน้อยเพียงใด เช่น ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ ข้อสอบแต่ละข้อของแบบทดสอบจะผ่านการตรวจสอบว่าวัดได้ตรงตามลักษณะ (Trait) ที่นิยามไว้ในบุคลิกภาพหรือไม่ ซึ่งเป็นความเที่ยงตรงที่ใช้กับการวัดด้านความรู้สึก (Affective Domain)

การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

โดยปกติจะไม่มีวิธีการที่จะหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาวิชาออกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ แต่พอที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาได้ ซึ่งวิธีการตรวจสอบนั้น ต่าย เชี่ยงฉี (2526 :141) ได้เสนอว่า ควรยึดเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ข้อสอบแต่ละข้อวัดเนื้อหาสอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่
2. ตารางวิเคราะห์หลักสูตรใครเป็นคนทำ น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด
3. ข้อสอบแต่ละข้อเป็นตัวแทนที่ดีของเนื้อหาวิชาหรือไม่
4. ข้อสอบแต่ละข้อมีตัวแปรอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการคลาดเคลื่อนหรือไม่
5. แบบทดสอบนั้นมีจำนวนข้อเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือไม่

7.2.2 ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์

ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ หมายถึง ความเที่ยงตรงที่หาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบกับเกณฑ์ภายนอก ถ้าเกณฑ์ภายนอกเป็นเกณฑ์ในปัจจุบันจะเรียกว่า ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) แต่ถ้าเป็นเกณฑ์ในอนาคตจะเรียกว่า เป็นความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) ดังนั้นความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์นี้จะเทียบกับเกณฑ์ที่เป็นปัจจุบันกับเกณฑ์ในอนาคต ซึ่งแบ่งความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

7.2.2.1 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผล การสอบกับสภาพที่แท้จริงในปัจจุบันของนักเรียน เช่น นักเรียนการบินทำคะแนนจากการสอบวิชาการบินได้ดี เมื่อฝึกปฏิบัติทำจริงก็ย่อมจะได้คะแนนจากการฝึกปฏิบัติได้มาก สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบกับคะแนนจากการปฏิบัติจริงขณะนั้นจะต้องสูง (Crocker and Algina.1986 :224)

การหาความเที่ยงตรงตามสภาพ สามารถจะคำนวณได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบนั้นกับคะแนนหรือการจัดอันดับของสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนในกลุ่มนั้นซึ่งจะใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment : r_{xy}) กรณีที่ข้อมูลเป็นคะแนน 2 ชุด หรือถ้าข้อมูลเป็นอันดับจะใช้สูตร Spearman Rank – Order

7.2.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง ความเที่ยงตรงในการทำนาย หรือ พยากรณ์ผลการเรียนในอนาคต เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายปี หรือเกรดเฉลี่ยเมื่อจบการศึกษา (GPA)

การหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ จะหาได้โดยคำนวณสหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนชุดที่เป็นตัวพยากรณ์กับคะแนนชุดที่เป็นตัวเกณฑ์ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment : r_{xy})

7.2.3 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity)

ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะหรือตามทฤษฎีต่างๆ ของโครงสร้างนั้น หรือวัดได้ครอบคลุมตามลักษณะโครงสร้างของแบบทดสอบมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2539 : 259) ดังนั้นเครื่องมือใดก็ตามที่จะมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างนั้นจะต้องวัดได้ตรงตามคุณลักษณะ (Trait) ของสิ่งนั้นๆ

นอกจากนั้น สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2528 : 90) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบที่วัดได้ตรงตามโครงสร้างของพฤติกรรมหรือสมรรถภาพที่ต้องการวัด

การหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

ในการคำนวณค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เจตคติ หรือแบบทดสอบวัดความสนใจ สามารถหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างได้หลายวิธีดังนี้

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ (Expert)

ในกรณีที่ข้อสอบออกตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร หาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามพฤติกรรมในตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่

2. โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้ชัดอยู่แล้ว (Known Group Technique)

อัลเลน และเยน (Allen and Yen.1979 :108) ได้เสนอแนวคิดนี้ไว้ว่า ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างที่เรารู้ว่ามีคุณลักษณะอย่างนั้นอยู่แล้วกับกลุ่มที่ไม่มี เช่น ใช้กลุ่มที่เป็นเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่ (Adult)ทำแบบทดสอบวัดวุฒิภาวะทางสังคม (A Test of Social Maturity) แล้วนำคะแนนจาก 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบกันโดยวิธีทางสถิติ ถ้าคะแนนจาก 2 กลุ่มนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็แสดงว่าเครื่องมือนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง

3. คำนวณจากค่าสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่น (Correlation with Other Test)

อนาสตาซี (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.2521 :354-355 : อ้างอิงจาก Anastasi.1968 :115) ได้เสนอว่า สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่มีอยู่แล้วกับแบบทดสอบใหม่ซึ่งวัดลักษณะพฤติกรรมด้านเดียวกัน จะสามารถบ่งบอกความเที่ยงตรงตามโครงสร้างได้ โดยแบบทดสอบที่มีอยู่แล้วนั้นจะต้องเป็นแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน นั่นคือจะเอาเครื่องมือที่จะหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างกับเครื่องมือที่วัดคุณลักษณะเดียวกันที่เป็นมาตรฐานแล้วไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน แล้วนำคะแนนจากแบบทดสอบ 2 ชุดนั้นมาหาค่าสหสัมพันธ์โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (r_{xy}) ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้นั้นจะเป็นค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 :263-264) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการที่จะต้องคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของข้อสอบแต่ละข้อ หรือแบบทดสอบย่อย (Subtest) แต่ละฉบับ จากนั้นจึงหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) เพื่อพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อหรือแบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับวัดองค์ประกอบเดียวกันหรือไม่ ถ้าผลปรากฏว่าคำนวณน้ำหนักองค์ประกอบแล้ววัดในองค์ประกอบเดียวกัน แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

เมื่อนำค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อหาน้ำหนักองค์ประกอบได้ผลดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

ข้อสอบ	องค์ประกอบ (Factor)	
	1	2
1	.46	.04
2	.56	.02
3	.62	.03
4	.29	.21
5	.14	.74
6	.05	.63

จากองค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยข้อที่ 1 , 2 , 3 เพราะมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า .30 เพราะการพิจารณาองค์ประกอบนั้นจะดูจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า .30 ส่วนองค์ประกอบที่ 2 นั้นประกอบด้วย ข้อ 5 และ 6 ส่วนข้อที่ 4 นั้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำทั้งในองค์ประกอบที่ 1 และ 2 ดังนั้นข้อ 4 จึงไม่อยู่ในองค์ประกอบนี้ นั่นคือ แบบทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ฉบับนี้มีลักษณะที่วัดอยู่ 2 องค์ประกอบ

5. คำนวณจากหลายลักษณะหลายวิธี (Multitrait – Multimethod Matrix)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 :261-262) ได้กล่าวว่า การคำนวณจากหลายลักษณะหลายวิธีเป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี((Multitrait – Multimethod Validity) ซึ่ง แคมพ์เบล และฟิสค์ (Cambell and Fiske.1959) ได้กล่าวว่า การวัดความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีนี้ว่า เป็นการหาความเที่ยงตรงของแบบ

ทดสอบที่ประกอบด้วยลักษณะที่วัดมีสองลักษณะหรือมากกว่าสองลักษณะและมีวิธีการวัดสองวิธีหรือมากกว่าสองวิธี แล้วคำนวณหาความเที่ยงตรงสองลักษณะดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) เป็นความเที่ยงตรงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดลักษณะเดียวกันหรือวิธีเดียวกัน ซึ่งก็คือความเชื่อมั่นแบบทดสอบที่สอบซ้ำกัน (Reliability of test – retest)และวัดลักษณะเดียวกันแต่ต่างวิธีวัด จะมีความสัมพันธ์กันมีค่าสูง ($\geq$ .50 ; Shroch and Coscaelli.1989)

5.2 ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) เป็นความเที่ยงตรงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดที่ต่างลักษณะกันจะใช้วิธีเดียวกันหรือต่างวิธีกันก็ตามจะมีค่าความสัมพันธ์กันต่ำ ($\leq$ .50 ; Crocker.1986) ดังตัวอย่างที่แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี ของแบบทดสอบบุคลิกภาพลักษณะเก็บตัวและแสดงตัว

		วิธีที่ 1 (T – F)		วิธีที่ 2 (M – C)	
		เก็บตัว	แสดงตัว	เก็บตัว	แสดงตัว
วิธีที่ 1 (T – F)	เก็บตัว	(0.82)	0.20	0.77	0.18
	แสดงตัว		(0.87)	0.15	0.73
วิธีที่ 2 (M –C)	เก็บตัว			(0.85)	0.21
	แสดงตัว				(0.93)

ตัวเลขที่อยู่ในตารางเป็นค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(Pearson Product Moment Coefficient Correlation : r_{xy}) ตัวเลขในวงเล็บเป็นความเที่ยงตรงเชิงเหมือนในรูปของความเชื่อมั่น (Reliability) และตัวเลขที่ขีดเส้นใต้เป็นความเที่ยงตรงเชิงเหมือนที่วัดลักษณะเดียวกันแต่ใช้วิธีต่างกัน ซึ่งตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บและขีดเส้นใต้ จะมีความสัมพันธ์กันสูง (.73 ถึง .93) ส่วนตัวเลขอื่นๆเป็นความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันต่ำ (.15 ถึง .21)

8.0 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบไว้หลายท่านดังนี้

แบลทและคณะ(Blatt ,D'Afilitti and Quinlan.1976:219) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบประสบการณ์ความซึมเศร้า(DEQ) โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยในเขตเมืองจำนวน 660 คน ผลการศึกษาพบว่า ได้ 3 องค์ประกอบ คือ 1.Anaclitic (DEQ-A) 2.Introjective(DEQ-I) และ 3.Efficacy (DEQ-E) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .86

เซนทรา (Centra.1971: 675-683) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ IFI (Institutional Functioning Inventory) ที่สร้างโดยปีเตอร์สันและคณะ ซึ่งวัดในด้านสติปัญญาและการแสดงพฤติกรรมในชั้นเรียน ความเป็นอิสระ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเรียนในระดับปริญญาตรี ความเป็นประชาธิปไตย ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การรับรู้ตนเองและการวางแผน ความกระตือรือร้น ความเป็นคนทันสมัย ความมีปฏิภาณไหวพริบ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนิสิต กลุ่มละ 17 คน ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มผู้บริหารมีความเชื่อมั่น ตั้งแต่ .77 ถึง .84 กลุ่มครูผู้สอนมีความเชื่อมั่น ตั้งแต่ .04 ถึง .84 และกลุ่มนิสิตมีความเชื่อมั่น ตั้งแต่ .18 ถึง .85 ส่วนความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .98 และมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

บาทเทลสมิธ (Bajtesmit.1977:68) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผู้รับประกันชีวิตตามกฎหมาย ลักษณะที่วัดมี 4 ลักษณะในเรื่องเกี่ยวกับการประกันชีวิต คือ กฎหมายประกันชีวิตและการทำงานในบริษัท โครงการเงินบำนาญ การลงทุน และการจัดระบบการเงินในครอบครัวและเศรษฐกิจ โดยใช้วิธีวัด 2 วิธี คือ แบบทดสอบฉบับที่เป็นปรนัยและฉบับที่เป็นอัตนัย ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

คาน (Khan S.B. 1978 : 53-56) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี โดยใช้แบบประเมินเจตคติต่อโรงเรียนของนักเรียน ใน 4 ด้าน คือ เจตคติต่อโรงเรียน เจตคติต่อครู เจตคติต่อตนเอง และเจตคติต่อสิ่งอื่นๆ ใช้วิธีวัด 2 วิธี คือ ให้นักเรียนประเมินตนเอง และให้ครูเป็นผู้ประเมินเจตคติของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุ 8 ปี จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบประเมินที่นักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเองมีค่าอยู่ระหว่าง .70 ถึง .84 ส่วนแบบประเมินโดยครูมีค่าอยู่ระหว่าง .78 ถึง .93 และความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

มาร์ชและสมิธ (Marsh and Smith.1982 : 434-435) ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดมโนมติแห่งตนของเชียร์ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 , 5 และ 6 จำนวน 549 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวัดมโนมติแห่งตนของเชียร์ จะวัดใน 7 องค์ประกอบ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .26 ถึง .91

อาร์ลิน (Arlin.1982 : 1077-1089) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบทดสอบวัดความคิดของเด็ก ใน 6 ด้าน คือ การสนทนา การรวมกัน การจำแนกตัวแปร สัดส่วน ความน่าจะเป็น และระบบการอ้างอิง โดยใช้วิธีวัด 3 วิธี คือ ให้นักเรียนเขียนในกระดาษคำตอบและครูพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีอายุเฉลี่ย 18 ปี จำนวน 38 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าระหว่าง .55 ถึง .74 ซึ่งมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ส่วนความเชื่อมั่นมีค่าระหว่าง .52 ถึง .79

ทรีจานโควสกี (Tryjankowski E.M. 1986 : 516) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบประเมินระบบอาชีพของชาวยิว (JEVS) ใน 5 ด้าน คือ การจำแนกทางการได้ยิน การจำแนกทางการเห็น การจดจำในสิ่งที่เห็น การจำภาพการประสานกันของทักษะการเห็น และการประสานสัมพันธ์ของทักษะ เครื่องมือที่ใช้มี 2 แบบคือ แบบทดสอบวัดสติปัญญาของเวสเลอร์ฉบับปรับปรุง (WISC – R) และแบบทดสอบวัดความบกพร่องในการเรียน (SLDT) ซึ่งวัดลักษณะพิเศษของการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สุ่มมาจากศูนย์ประเมินอาชีพในรัฐนิวเจอร์ซี จำนวน 36 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

บัคลิว (Bucklew , J.E. 1988:106) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ The Children's Depression Inventory (CDI) และ Children's Action Tendency Scale (CATS) เพื่อวัดอาการทางประสาท เช่น ความซึมเศร้า และความกังวลใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่อยู่หอพัก 4 แห่ง จำนวน 49 คน (ชาย 33 คน และหญิง 16 คน) ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนของความซึมเศร้าและความวิตกกังวลอยู่ในระดับกลาง ส่วนความเที่ยงตรงเชิงจำแนกจะมีค่าต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ซามาไร และนาฟาย (Samarai , A. and Naifai , N. 1992) ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนแบบเน้นมิติ ฉบับ H โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีเชื้อชาติอาหรับจากมหาวิทยาลัยในอเมริกา 3 แห่ง จำนวน 175 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยวตรงเชิงโครงสร้างสูง และวัดได้ 5 องค์ประกอบตามที่นิยามไว้

แอนเน่ (Anne , T.E. 1993 : 3505) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี เกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น พฤติกรรมที่ศึกษา ได้แก่ การใช้ยาเสพติด เช่น อัลกอฮอล์ บุหรี่ กัญชา ยาผิดกฎหมาย การปรับตัว และพฤติกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นวันรุ่น จำนวน 349 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงของแบบประเมินพฤติกรรมของวัยรุ่นมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

เฟอร์นานเดซ และเมธัว (Fernandez and Meteo.1993 : 425-435) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบถามการประเมินวิชาการ ที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับมหาวิทยาลัยในประเทศสเปน จำนวน 748 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบถามการประเมินวิชาการ จะวัดใน 3 องค์ประกอบ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .31 ถึง .80

แอดดีโอ และกรีเน่(Addeo and Greene.1994 : 439-446) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบทดสอบวัดความภูมิใจในตนเองของรอบสัน (RSEQ) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยา จำนวน 307 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดความภูมิใจของรอบสันฉบับนี้จะวัดใน 3 องค์ประกอบ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง -.22 ถึง .87

สเตค (Stake.1994 : 56 – 72) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนด้านการปฏิบัติ (PSES) ที่ได้สร้างไว้ในปี 1979 โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่ 365 คน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า วัดใน 6 ด้าน คือ ความชื่นชอบ ความมีศิลธรรม ความสามารถ ความฉลาด ความมีอำนาจ และความอ่อนแอ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง .42 ถึง .82

เฮิบเนอร์ (Huebner , E.S. and Alderman , G.I. 1994 : Unpage) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแบบทดสอบ SLSS (The Students'Life Satisfaction Scale) โดยศึกษาในช่วงเวลาต่างกัน ครั้งที่ 1 ให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง พฤติกรรมที่ประเมิน ได้แก่ ด้านความเก็บกด และความโดดเดี่ยว ครั้งที่ 2 ให้ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 3 ถึงเกรด 6 ครั้งที่ 1 จำนวน 28 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 53 คน ผลการศึกษาพบว่าความเที่ยวตรงเชิงเหมือนมีค่าสูงกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆของต่างประเทศพบว่า การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบของนั้นส่วนใหญ่ จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ และมีการหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่นๆรวมทั้งการวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี

8.2 งานวิจัยในประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบไว้หลายท่านดังนี้

นุชนารถ ดีวิเศษ (2524 : 121-124) ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในการเป็นพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนพยาบาลระดับอนุปริญญาและนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2523 จำนวน 500 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในการเป็นพยาบาลมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ 10 องค์-ประกอบ คือไม่ทำตามกฎ-ซื่อตรงต่อหน้าที่ สติปัญญา ถ่อมตน-เป็นอิสระแก่ตน ควบคุมตนเองไม่ได้ –ได้ สำรวม – การออกสังคม เคร่งเครียด- ทำตามสบาย อาศัยกลุ่ม-อาศัยตนเอง ผ่อนคลาย – เคร่งเครียด ทำตามความเป็นจริง – เพ้อฝัน และอารมณ์อ่อนไหว – อารมณ์มั่นคง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง .254 ถึง .881

สมคิด พรมจุ้ย (2526 : 65-66) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างซึ่งหาโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ม.3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้กลุ่มตัวอย่าง 370 คน ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการชอบออกสังคม ด้านอารมณ์มั่นคง ด้านการถ่อมตน ด้านความเคร่งเครียด ด้านจิตใจกล้าแข็ง ด้านความเพ้อฝัน และด้านความหวาดกลัว มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างซึ่งหาโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ .4258 ถึง .7229

สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2528 : 95-100) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยในการเป็นพยาบาล ซึ่งวัด 5 ด้าน คือ ความมีเมตตากรุณา ความรับผิดชอบ ความขยันอดทน มนุษย์สัมพันธ์ และการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สมัครเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ เมื่อปี พ.ศ.2527 จำนวน 6900 คน แต่สุ่มมาวิเคราะห์ 100 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยในการเป็นพยาบาลทั้ง 5 ด้าน มีค่าตั้งแต่ .06 ถึง .28

บรรทม มณีโชติ (2530: 60-61) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละแบบหลายลักษณะหลายวิธี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ป.6 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 83 คน ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบข้อความ และแบบสถานการณ์ใน 4 ด้าน คือ การให้ปัน การเห็นแก่ส่วนรวม ความมีน้ำใจ การไม่เอาเปรียบผู้อื่น ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าตั้งแต่ -.0270 ถึง .2155 ซึ่งเป็นค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พนิชา สวัสดีมงคล (2530 :80-81) ศึกษาเปรียบเทียบค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบที่วัดระดับความรู้ขั้นต่ำและขั้นสูงโดยมีวิธีการให้คะแนนต่างกัน 2 วิธี คือ วิธีธรรมดาและวิธีการให้คะแนนความมั่นใจในกลุ่มผู้สอบที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบทดสอบวิชาการพยาบาลผู้ป่วยอายุรกรรมและศัลยกรรม จำนวน 60 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลที่เรียนวิชาดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบที่วัดระดับความรู้ขั้นต่ำค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้จากวิธีให้คะแนนทั้ง 2 วิธี มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในกลุ่มสูง ส่วนกลุ่มปานกลางและต่ำมีค่าไม่แตกต่างกัน และแบบทดสอบที่วัดระดับความรู้ขั้นสูงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจให้คะแนนทั้ง 2 วิธีมีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ

สมสรร วงษ์อยู่น้อย (2532: 113) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์แบบหลายลักษณะหลายวิธี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ม.3 ปีการศึกษา 2351 จำนวน 1396 คน จากทุกเขตการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ ทั้ง 3 ชุด มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนอยู่ระหว่าง .1415 ถึง .2249 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกอยู่ระหว่าง –0.1074 ถึง –0.27

สุภาวดี ตั้งบุปผา (2533 : 101-102) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ม.3 เขตการศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2532 จำนวน 367 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษา เป็นแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ที่สร้างขึ้น 1 ฉบับ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของทอร์แรนซ์ 1 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าตั้งแต่ .7089 ถึง .8794 ส่วนความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าตั้งแต่ .1538 ถึง .301

พรรณี เทพสูตร (2537 : 68) ได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลในการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งวัดความวิตกกังวลใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการเรียน ด้านผู้สอน และด้านการสอน ลักษณะของแบบทดสอบมี 2 ลักษณะ คือ แบบทดสอบชนิดข้อความ และแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ม.1 ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 563 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนของแบบทดสอบย่อยทั้ง 8 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง .5960 ถึง .7769 ส่วนความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าระหว่าง -.3602 ถึง .4218

วันเพ็ญ วัฒนผล (2537: 79) ได้ศึกษาค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดเจตคติที่สร้างแบบเทอร์สโตนและแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนมาตรและการเลือกตอบจำนวนข้อสอบต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,840 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดเจตคติแบบลิเคิร์ทชนิด 5 มาตราให้เลือกตอบ 3 ข้อมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดและแบบทดสอบวัดเจตคติแบบเทอร์สโตนชนิด 5

มาตรา ให้ตอบทุกข้อมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด ส่วนแบบทดสอบวัดเจตคติแบบเทอร์สโตนชนิด 7 มาตรา ให้ตอบทุกข้อมีค่าความเที่ยงตรงสูงสุด และแบบทดสอบวัดเจตคติแบบลิเคิร์ทชนิด 7 มาตรา ให้เลือกตอบข้อที่อยากตอบมากที่สุด 3 ข้อมีค่าความเที่ยงตรงต่ำสุด

ประภัสสร สุขชื่น (2539 :82) ศึกษาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างรูปแบบมาตราชนิดทางเลือกเดียว (Unipolar) กับมาตราชนิดทางเลือกสองทาง (Bipolar) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 750 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบชนิดทางเดียวและชนิดทางเลือกสองทาง เมื่อมีจำนวนข้อสอบพอ ๆกันแล้ว แบบทดสอบชนิดทางเลือกสองทางมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆภายในประเทศพบว่า การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบของนั้นส่วนใหญ่ จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ การหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่น ๆและการวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆพบว่า การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบของนั้นส่วนใหญ่ จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบและการหาค่าความสัมพันธ์กับแบบสอบถามมาตรฐาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีดังกล่าวมาหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบประสบการณ์ความซึมเศร้าซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของแบลท

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล เมื่อวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีอย่างน้อย 1 องค์ประกอบ
2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ในแต่ละรูปแบบการถาม มีองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้สอดคล้องกัน
3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล เมื่อวิเคราะห์ด้วยการหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท มีความสัมพันธ์กัน
4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ที่วิเคราะห์ด้วยการหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท ในแต่ละรูปแบบการวัดมีค่าแตกต่างกัน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของ วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 สถาบัน คือ วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครราชสีมา,วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี อุดรธานี, วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี, วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สุรินทร์, วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ขอนแก่น, วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครพนม และวิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม มีจำนวนนักศึกษา พยาบาลทั้งหมด 952 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของ วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4 สถาบัน จำนวนนักศึกษา 546 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม(Cluster Random Sampling) ซึ่งมีวิทยาลัยพยาบาลเป็นกลุ่ม และสุ่มมา 60 % ของจำนวนกลุ่มทั้งหมด

โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (α = .05)เมื่อเทียบกับตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือก จากประชากรแล้ว ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 281 คน (ล้วน สายยศ และคณะ .2536 : 260 อ้างอิงจาก Yamane .1967: 886-887) แต่ในการวิเคราะห์องค์ประกอบควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 500 คนขึ้นไป (ส.วาสนา ประวาลพฤกษ์ . ม.ป.ป. : 11)ในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 546 คน

ขั้นที่2 สุ่มวิทยาลัยพยาบาลพยาบาลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีวิทยาลัยพยาบาลเป็นกลุ่มและสุ่มมา 60 % ของกลุ่มทั้งหมดซึ่งได้วิทยาลัยพยาบาล4 แห่งและจำนวนนักศึกษาดังแสดงในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 รายนามวิทยาลัยและจำนวนนักศึกษา

รายนามวิทยาลัยพยาบาล	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์	164
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี	142
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์	162
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม	78
รวม	546

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า จำนวน 3 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบข้อคำถามชนิดข้อความจำนวน 102 ข้อ

2. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบข้อคำถามชนิดสถานการณ์ จำนวน 37 สถานการณ์

3. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ซึ่งผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถาม Depressive Experiences Questionnaire :DEQ ของแบลทและคณะ (Blatt ,D'Afilitti and Quinlan.1976) จำนวน66 ข้อ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองดำเนินการในการสร้างตามขั้นตอนดังภาพประกอบ ดังนี้

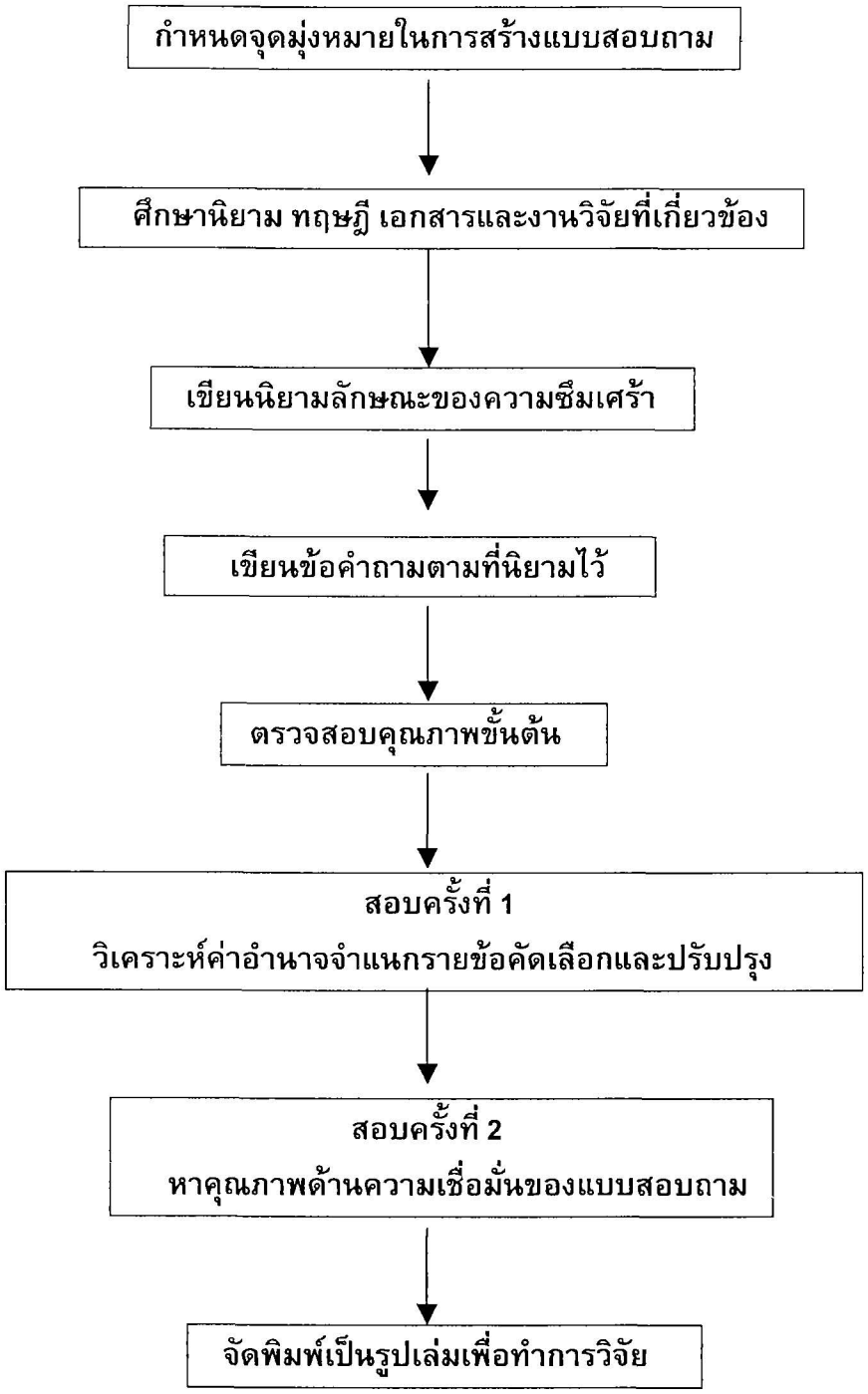

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

จากภาพประกอบ 1 เป็นการแสดงลำดับขั้นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม

1.1 เพื่อสร้างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าตามแนวของแบลท สำหรับนักศึกษาพยาบาล

1.2 เพื่อนำผลการทดสอบมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์-ประกอบ และการหาค่าความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท

2. ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแบบสอบถามต่างๆ ที่ศึกษาดังนี้

- Attributional Style Questionnaire :ASQ (Peterson et al.1982)
- Automatic Thoughts Questionnaire :ATQ (Hollon and Kendall.1980)
- Beck Depression Inventory :BDI (Beck.1972)
- Carroll Rating Scale :CRS (Carroll ,Feinberg, Smouse and Greden.1981)
- Center For Epidemiologic Studies Depression Scale:CES-D (Radloff.1977)
- Children's Depression Inventory :CDI (Kovacs.1981)
- Cognitive Bias Questionnaire :CBQ (Hammen and Krantz.1979
- Depression Adjective Checklist :DACL (Lubin .1965)
- Depressive Experiences Questionnaire :DEQ(Blatt ,D'Afilitti andQuinlan.1976)
- Geriatric Depression Scale : GDS (Brink et al.1982)
- Zung Self-Rating Depression Scale :SDS (Zung.1965)

3.เขียนนิยามคุณลักษณะ (Trait) ของความซึมเศร้า (Depression) ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงว่ามีความซึมเศร้า มีดังนี้

3.1 มีอารมณ์ที่แปรปรวนง่าย

3.2 โศกเศร้า เสียใจ

3.3 หงอยเหงา

3.4 ท้อแท้

3.5 เบื่อหน่าย

3.6 หมดหวัง

3.7 อ้างว้าง

3.8 โดดเดี่ยว

3.9 เฉื่อยชา เคลื่อนไหวช้า เชื่องช้า

3.10 มีท่าทางเหนื่อยหน่าย ไม่มีแรง เมื่อยล้า

3.11 หาความสุขในชีวิตประจำวันไม่ได้ รู้สึกว่าตนเองทำผิด ทำบาป

3.12 มีความคิดว่า ตนเองไร้ค่า ไม่มีความหมายสำหรับคนอื่น

3.13 มีนิสัยในการนอนเปลี่ยนไป เบื่ออาหารและผอมลงมาก

3.14 เสียสมาธิ ขาดพลังงาน แก้ปัญหาไม่ตก

3.15 รู้สึกอนาคตสิ้นหวัง

3.16 วุ่นวายใจ

3.17 ตึงเครียด

3.18 หงุดหงิด ร้องไห้ง่าย

3.19 มีความคิดที่จะทำร้ายตนเอง หรือพยายามทำร้ายตนเอง

3.20 คิดฆ่าตัวตาย

4.เขียนแบบสอบถามตามนิยาม รายละเอียดของการเขียนมีดังนี้

4.1ลักษณะของแบบสอบถามชนิดข้อความ(Statement)จะเป็นข้อความสั้นๆ กะทัดรัด มี มาตราวัด 3 มาตรา โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึก การสร้างแบบสอบถามชนิดข้อความ (Statement) จะสร้างข้อความจำนวน 108 ซึ่งครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมความซึมเศร้าทั้ง 20 พฤติกรรม พฤติกรรมละ 4 –8 ข้อ

4.2 ลักษณะของแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ (Situation) จะเป็นสถานการณ์จำลองสั้นๆ มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก โดยตัวเลือก ก และ ข จะเป็นข้อความสั้นๆ ส่วน ค.จะให้ผู้ตอบเขียนตอบตามความรู้สึก โดยในแต่ละข้อจะให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียว การสร้างแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ (Situation) จะสร้างสถานการณ์จำนวน 40 สถานการณ์ โดยครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมความซึมเศร้าทั้ง 20 พฤติกรรม พฤติกรรมละ 2 ข้อ

5.ตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 2 ฉบับคือแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความจำนวน 108 ข้อและชนิดสถานการณ์จำนวน 40 สถานการณ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผลการศึกษาจำนวน 3 ท่านคือ รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ ,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธ์พานิชและอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 2

ท่านคือ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับนิยามเป็นรายข้อและความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามชนิดข้อความกับชนิดสถานการณ์ ปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกแบบสอบถามชนิดข้อความไว้ใช้ทั้ง 108 ข้อ เนื่องจากมีค่าความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 และชนิดสถานการณ์ คัดเลือกไว้ใช้ทั้ง 40 สถานการณ์ เนื่องจากมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมความซึมเศร้าทั้ง 20 พฤติกรรม

6.การทดลองแบบสอบถามครั้งที่ 1

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่นจำนวน 100 คน และวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 200 คนแล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้ววิเคราะห์ด้วย t-test เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติและหาเวลาที่เหมาะสมสำหรับแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยใช้เวลาที่นักศึกษาพยาบาล 90% ทำเสร็จ พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความใช้เวลา 20 นาที และชนิดสถานการณ์ใช้เวลา 45 นาที ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีค่าอยู่ระหว่าง 0.774 ถึง 13.000 และชนิดสถานการณ์มีค่าอยู่ระหว่าง 1.000 ถึง 7.185 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวได้คัดเลือกแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความที่ผ่านเกณฑ์ไว้ทั้งหมดจำนวน 102 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้ออยู่ระหว่าง 1.811 ถึง 13.000 มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 โดยครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมความซึมเศร้าทั้ง 20 พฤติกรรม พฤติกรรมละ 3 – 8 ข้อ และแบบสถานการณ์คัดเลือกไว้จำนวน 37 สถานการณ์ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้ออยู่ระหว่าง 1.762 ถึง 7.185 มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 โดยครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมความซึมเศร้าทั้ง 20 พฤติกรรม พฤติกรรมละ 1-2 ข้อ

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ ได้นำมาทดสอบอีก 1 ครั้งกับนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 100 คน เพื่อรวบรวมคำตอบของแต่ละสถานการณ์ หลังจากนั้นนำมาให้น้ำหนักคะแนนในแต่ละคำตอบ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญคือ รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการให้น้ำหนักคะแนนของคำตอบในแต่ละตัวเลือกอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ไปทดสอบครั้งที่ 2

7. การทดสอบแบบสอบถามครั้งที่ 2

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการคัดเลือกข้อที่อยู่ในเกณฑ์ในข้อที่ 6 และแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่แปลมาจากแบลท (Blatt)ไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา จำนวน 150 คน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น จำนวน 50 คน รวมทั้งหมด 200 คน แล้วนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (α- Coefficient) ปรากฏผลดังนี้ แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ ,ชนิดสถานการณ์ และแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าซึ่งแปลมาจากแบลท มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.940 , 0.695 และ 0.891 ตามลำดับ

8. จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างของแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะดังนี้

คำชี้แจง

ถ้าท่านมีลักษณะตามข้อความนั้นเป็นประจำหรือเป็นส่วนใหญ่ ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง **เป็นเกือบทุกวัน**

ถ้าท่านมีลักษณะตามข้อความนั้นเป็นบางวันหรือนานๆครั้ง ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง **เป็นบางวัน**

ถ้าท่านไม่มีลักษณะตามข้อความนั้นเกิดขึ้น ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง **ไม่เคยเป็นเลย**

ข้อความ	**เป็นเกือบทุกวัน**	**เป็นบางวัน**	**ไม่เคยเป็นเลย**
1.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอยู่โดดเดี่ยวในสังคม			
2.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะทำงานใดๆ			
3.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับงานที่ทำอยู่			
4.ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะนอนหลับในเวลากลางคืน			

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางบวกและตอบดังนี้

ถ้าตอบว่า ไม่เคยเป็นเลย ได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบว่า เป็นบางวัน ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า เป็นเกือบทุกวัน ได้ 0 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบและตอบดังนี้

ถ้าตอบว่า	เป็นเกือบทุกวัน	ได้	2 คะแนน
ถ้าตอบว่า	เป็นบางวัน	ได้	1 คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เคยเป็นเลย	ได้	0 คะแนน

การแปลความหมายคะแนน

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับมาก

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่าเท่ากับ 0.50–1.49 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่ามากกว่า 0 – 0.49 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อย

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่าเท่ากับ 0 แปลว่าไม่มีพฤติกรรมซึมเศร้า

2.แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะดังนี้

สถานการณ์ที่ 0

นุษบา เป็นพยาบาลของโรงพยาบาลประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ตลอดปีที่ผ่านมาทำงานด้วยความขยัน และมีความหวังอย่างมากว่าจะได้ 2 ขั้นอย่างแน่นอน แต่ปรากฏว่าปีนี้ไม่ได้รับการพิจารณา 2 ขั้น

ถ้าคุณเป็นนุษบาจะมีความรู้สึกอย่างไร

ก. ยินดีกันผู้อื่นและทำงานตามปกติ

ข. แยกตัวเอง ไม่พูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน

ค. อื่นๆ ระบุ.....

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ในกรณีที่เลือกตอบข้อ ค. จะต้องนำคำตอบนั้นมาร่วมวิเคราะห์กับผู้เชี่ยวชาญเพื่อลงน้ำหนักคะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนต่อไปนี้

ข้อความที่แสดงความซึมเศร้ามาก	ได้	2 คะแนน
ข้อความที่แสดงความซึมเศร้าน้อย	ได้	1 คะแนน
ข้อความที่ไม่แสดงความซึมเศร้า	ได้	0 คะแนน

การแปลความหมายคะแนน

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับมาก

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่าเท่ากับ 0.50–1.49 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่ามากกว่า 0 – 0.49 แปลว่ามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อย

เมื่อคะแนนเฉลี่ยรายข้อ มีค่าเท่ากับ 0 แปลว่าไม่มีพฤติกรรมซึมเศร้า

3.แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ซึ่งผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถาม Depressive Experiences Questionnaire :DEQ ของแบลทและคณะ (Blatt ,D'Afilitti and Quinlan.1976) มีลักษณะดังนี้

คำชี้แจง

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 7 ระดับ เมื่อท่านพิจารณาข้อความที่กำหนดไว้แล้ว ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

1. ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น ตกใจ เมื่อรู้สึกว่าต้องอยู่โดดเดี่ยว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

2. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกผิดเสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางบวกและตอบดังนี้

ถ้าตอบว่า	เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	0	คะแนน
ถ้าตอบว่า	เห็นด้วยอย่างมาก	ได้	1	คะแนน
ถ้าตอบว่า	เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่แน่ใจ	ได้	3	คะแนน
ถ้าเลือกว่า	ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ได้	5	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	6	คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบและตอบดังนี้

ถ้าตอบว่า	เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	6	คะแนน
ถ้าตอบว่า	เห็นด้วยอย่างมาก	ได้	5	คะแนน
ถ้าตอบว่า	เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่แน่ใจ	ได้	3	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ได้	1	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	0	คะแนน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลเพื่อนัดหมายเวลาในการเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง
3. นำแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าทั้งฉบับที่ 1 ,2 และ 3 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 546 คน นักศึกษาแต่ละคนจะได้ตอบแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าทั้ง 3 ฉบับ โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2 ในภาคเช้า และตอบแบบสอบถามฉบับที่ 3 ในภาคบ่าย ในช่วง วันที่ 10 –25 ธันวาคม พ.ศ 2544
4. อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเข้าใจวิธีการตอบแบบสอบถามและประโยชน์ที่ได้รับ
5. ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำผลจากการตอบแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้ามาวิเคราะห์องค์ประกอบและหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลทต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2536 : 185)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ

$\overline{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\overline{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_1 แทน จำนวนทั้งหมดของกลุ่มสูง

n_2 แทน จำนวนทั้งหมดของกลุ่มต่ำ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α- Coefficient)ของครอนบัค(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2536 : 171)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left\{1 - \frac{\Sigma s_i^2}{s^2}\right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อความ

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE)

2. หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) แบบค้นหา (Exploratory) โดยใช้โปรแกรม SPSS For Window Version 10.0 โดยใช้เทคนิควิธีสะกัดองค์ประกอบแบบ PC (Principal Rotation Analysis)และใช้การหมุนแกนแบบออโธโกนอล (Orthogonal Rotation) โดยวิธีแวริแมกซ์ (Varimax Method)

3. หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง(Construct Validity) โดยวิธีการหาความสอดคล้องภายในใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2540 : 210)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{\{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2\}\{N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2\}}}$$

เมื่อ N แทน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน ฉบับที่ 1

ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของฉบับที่ 1

ΣY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน ฉบับที่ 2

ΣY^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของฉบับที่ 2

ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนน ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

4. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่า t-test (ชูศรี วงศ์รัตนะ . 2541:317)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

df = N-2

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจง t-distribution

r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนนักศึกษา

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้สูตรทดสอบความแตกต่างของคะแนนมาตรฐานของค่า r (Fisher'S Z)(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2540 : 250-251)

$$Z = \frac{Z_{r_1} - Z_{r_2}}{\sqrt{\frac{1}{n_1 - 3} + \frac{1}{n_2 - 3}}}$$

เมื่อ Z แทน คะแนนมาตรฐานของการแจกแจงของ Z

Z_{r_1} แทน คะแนนมาตรฐานฟิชเชอร์แปลงจาก r_1

Z_{r_2} แทน คะแนนมาตรฐานฟิชเชอร์แปลงจาก r_2

n_1 แทน ขนาดของตัวอย่างกลุ่ม 1

n_2 แทน ขนาดของตัวอย่างกลุ่ม 2

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลดังจะได้นำเสนอต่อไป และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
a	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบสอบถาม
E	แทน	ค่าไอเกนของแบบสอบถาม
K	แทน	คะแนนเต็มรายข้อของแบบสอบถาม
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยรายข้อแต่ละพฤติกรรมและรวมทั้งฉบับ
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม
B1	แทน	มีอารมณ์ที่แปรปรวนง่าย
B2	แทน	โศกเศร้า เสียใจ
B3	แทน	หงอยเหงา
B4	แทน	ท้อแท้
B5	แทน	เบื่อหน่าย
B6	แทน	หมดหวัง
B7	แทน	อ้างว้าง
B8	แทน	โดดเดี่ยว
B9	แทน	เฉื่อยชา เคลื่อนไหวช้า เชื่องช้า
B10	แทน	มีท่าทางเหนื่อยหน่าย ไม่มีแรง เมื่อยล้า
B11	แทน	หาความสุขในชีวิตประจำวันไม่ได้ รู้สึกว่าตนเองทำผิด ทำบาป
B12	แทน	มีความคิดว่า ตนเองไร้ค่า ไม่มีความหมายสำหรับคนอื่น
B13	แทน	มีนิสัยในการนอนเปลี่ยนไป เบื่ออาหารและผอมลงมาก
B14	แทน	เสียสมาธิ ขาดพลังงาน แก้ปัญหาไม่ตก
B15	แทน	รู้สึกอนาคตสิ้นหวัง
B16	แทน	วุ่นวายใจ
B17	แทน	ตึงเครียด

B18 แทน หงุดหงิด ร้องไห้ง่าย

B19 แทน มีความคิดที่จะทำร้ายตนเอง หรือพยายามทำร้ายตนเอง

B20 แทน คิดฆ่าตัวตาย

การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

3. การเปรียบเทียบความสอดคล้องขององค์ประกอบระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์

4. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่วิเคราะห์จากค่าสหสัมพันธ์ (Correlation)ระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความกับแบบสอบถามของแบลทและระหว่างชนิดสถานการณ์กับแบบสอบถามของแบลท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 2 ฉบับคือ แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ ไปทดสอบกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 แล้วนำคะแนนจากแบบสอบถามแต่ละฉบับมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ และแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

ลักษณะพฤติกรรม	ชนิดข้อความ				ชนิดสถานการณ์			
	k	K	$\overline{X}$	S	k	K	$\overline{X}$	S
B1	4	2.00	1.00	0.51	2	2.00	0.28	0.57
B2	7	2.00	0.62	0.52	2	2.00	0.15	0.44
B3	3	2.00	1.01	0.40	2	2.00	0.11	0.37
B4	3	2.00	0.58	0.51	2	2.00	0.26	0.52
B5	4	2.00	0.79	0.48	2	2.00	0.24	0.50
B6	4	2.00	0.56	0.55	1	2.00	0.19	0.45
B7	3	2.00	0.73	0.49	2	2.00	0.10	0.33
B8	4	2.00	0.52	0.55	2	2.00	0.15	0.42
B9	7	2.00	0.80	0.57	2	2.00	0.26	0.52
B10	8	2.00	0.89	0.45	2	2.00	0.25	0.51
B11	8	2.00	0.60	0.54	1	2.00	0.15	0.42
B12	8	2.00	0.83	0.49	2	2.00	0.13	0.38
B13	8	2.00	0.87	0.54	2	2.00	0.19	0.44
B14	4	2.00	0.78	0.51	2	2.00	0.17	0.45
B15	4	2.00	0.47	0.54	1	2.00	0.14	0.38
B16	3	2.00	0.96	0.53	2	2.00	0.16	0.42
B17	4	2.00	0.90	0.59	1	2.00	0.11	0.35
B18	8	2.00	0.82	0.57	2	2.00	0.13	0.38
B19	4	2.00	0.16	0.43	2	2.00	0.17	0.43
B20	4	2.00	0.42	0.60	2	2.00	0.12	0.37
รวม	102	2.00	0.48	0.56	37	2.00	0.18	0.45

จากตาราง 2 ปรากฏว่า แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีคะแนนเฉลี่ยรายข้อตั้งแต่ 0.16 ถึง 1.01 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อยถึงค่อนข้างมาก ส่วนแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์มีคะแนนเฉลี่ยรายข้อตั้งแต่ 0.11 ถึง 0.28 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อย เมื่อพิจารณาการ

กระจายของคะแนนในรูปคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.40 ถึง 0.60 และ 0.33 ถึง 0.57 ตามลำดับซึ่งแสดงว่าคะแนนของแบบสอบถามทั้งสองฉบับมีการกระจายน้อย และเมื่อพิจารณาทั้งฉบับ พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีคะแนนเฉลี่ย 0.48 และ 0.18 ตามลำดับ ซึ่งแสดงนักศึกษามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อย และมีคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และ 0.45 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าคะแนนมีการกระจายน้อย

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ(Factor Analysis)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ทั้งชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ไปทดสอบกับนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 546 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้ผล ดังแสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าไอเกนของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์

ชนิดข้อความ		ชนิดสถานการณ์	
องค์ประกอบ	ค่าไอเกน(E)	องค์ประกอบ	ค่าไอเกน(E)
1	18.918	1	2.731
2	6.414	2	2.205
3	4.518	3	2.019
4	3.770	4	1.892
5	2.771	5	1.851
6	2.695	6	1.799
7	2.581	7	1.765
8	2.352	8	1.624
9	2.263	9	1.580
10	2.142	10	1.560
11	2.075		
12	1.999		

ตาราง 3 (ต่อ)

ชนิดข้อความ		ชนิดสถานการณ์	
องค์ประกอบ	ค่าไอเกน(E)	องค์ประกอบ	ค่าไอเกน(E)
13	1.974		
14	1.885		
15	1.790		
16	1.717		

จากตาราง 3 ผลปรากฏว่า แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความวิเคราะห์ได้ 16 องค์ประกอบ มีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 1.606 ถึง18.918 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์วิเคราะห์ได้ 10 องค์ประกอบ มีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 1.560 ถึง 2.731

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการค้นหาในแต่ละองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ว่าแต่ละองค์ประกอบมีจำนวนกี่ข้อ โดยดูจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.300 ขึ้นไป และคัดเลือกองค์ประกอบที่มีจำนวนข้อตั้งแต่ 4 ข้อขึ้นไป ผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์ต่อโดยใช้เทคนิควิธีสะกัดองค์ประกอบแบบ PC (Principal Rotation Analysis)และใช้การหมุนแกนแบบออโธโกนอล (Orthogonal Rotation) โดยวิธีแวริแมกซ์ (Varimax Method) พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความใน 16 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบที่ 15 ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ ใน 10 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบที่ 7,8 และ 10 ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงไม่มีการตั้งชื่อองค์ประกอบ และตัดองค์ประกอบนี้ทิ้ง ได้ผลดังตาราง 4 และ 5 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและจำนวนข้อในแต่ละองค์ประกอบ ของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ

องค์ประกอบ	k	a
1	8	0.580-0.793
2	9	0.394-0.718
3	12	0.378-0.663
4	7	0.352-0.663
5	8	0.384-0.721
6	5	0.366-0.703
7	6	0.352-0.648
8	6	0.397-0.732
9	8	0.354-0.764
10	5	0.390-0.681
11	6	0.469-0.651
12	5	0.417-0.736
13	5	0.370-0.626
14	4	0.668-0.694
15	4	0.376-0.596
รวม	98	

จากตาราง 4 พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ ประกอบด้วย 15 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักตั้งแต่ 0.300 ขึ้นไปและมีชื่อแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวน 8 ข้อ คือข้อที่ 26,27,52,53,75,76,101 และ 102 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.580 ถึง 0.793 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงการทำร้ายตนเองและคิดหรือพยายามฆ่าตัวตาย จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมการทำร้ายตนเอง และคิดฆ่าตัวตาย

องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวน 9 ข้อ คือข้อที่ 5,19,22,32,48,56,65,90 และ 97 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.394 ถึง 0.718ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความวุ่นวายภายในใจ อ้างว้าง จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่าลักษณะพฤติกรรม หมดกำลังใจ สับสนภายในใจ

องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวน 12 ข้อ คือข้อที่ 7,21,34,43,47,57,58,67,71,82,92 และ 96 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.378 ถึง 0.663ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะความหมดหวังในตนเองและในอนาคตจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมหมดหวังในตนเองและอนาคต

องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวน 7 ข้อ คือข้อที่ 2,3,29,30,55,78 และ 79 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.352 ถึง 0.663 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความโศกเศร้าเสียใจ ไม่มีความสดชื่นในชีวิต จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมโศกเศร้า เสียใจ

องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวน 8 ข้อ คือข้อที่ 1,24,25,28,51,54,74 และ 77 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.348 ถึง 0.721 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่ผิดปกติ จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรม อารมณ์แปรปรวน

องค์ประกอบที่ 6 มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 6,37,73,81 และ 86 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.366 ถึง 0.703ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะการเหนื่อยหน่ายและเบื่อหน่ายต่อกิจกรรม จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมเบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย

องค์ประกอบที่ 7 มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 12,38,44,62,87 และ 93 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.352 ถึง 0.648ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความเมื่อยล้าและอ่อนเพลียถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทำกิจกรรมใดๆ จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมอ่อนเพลีย เมื่อยล้า

องค์ประกอบที่ 8 มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 10,11,60,61,68 และ 85 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.397 ถึง 0.732 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความเฉื่อยชาจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมเฉื่อยชา

องค์ประกอบที่ 9 มีจำนวน 8 ข้อ คือข้อที่ 13,14,39,40,63,64,88 และ 89 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.354 ถึง 0.764 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะการขาดความสนใจในงานและกิจกรรมที่ทำ จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมขาดความสนใจในกิจกรรม และเชื่องช้า

องค์ประกอบที่ 10 มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 4,16,42,66 และ 91 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.390 ถึง 0.681 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงการตำหนิตนเองและโทษตนเองตลอดเวลา จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมการ โทษตนเอง

องค์ประกอบที่ 11 มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 8,9,36,59,83 และ 84 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.439 ถึง 0.651ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแยกตนเองออกจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อน รู้สึกโดดเดี่ยว จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมโดดเดี่ยว

องค์ประกอบที่ 12 มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 18,23,49,72 และ 98 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.417 ถึง 0.736 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะเอาจริงเอาจังกับงานหรือเหตุการณ์มากเกินไป เครียดจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมตึงเครียด

องค์ประกอบที่ 13 มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 20,33,50,59 และ 65 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.370 ถึง 0.626 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงการขาดความสุขในชีวิตประจำวันและงาน จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมขาดความสุขในชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 14 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 19,45,69 และ 94 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.668 ถึง 0.694 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความเบื่ออาหาร ไม่อยากหรือไม่รู้สึกอยากอาหาร จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมเบื่ออาหาร

องค์ประกอบที่ 15 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 20,46,70 และ 95 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.376 ถึง 0.596 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะขาดสมาธิ หาวิธีการแก้ปัญหาไม่ได้ จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมไม่มีสมาธิ ในการทำงานและแก้ปัญหา

ตาราง 5 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและจำนวนข้อในแต่ละองค์ประกอบ ของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

องค์ประกอบ	k	a
1	4	0.635-0.725
2	4	0.369-0.853
3	6	0.628-0.713
4	4	0.316-0.781
5	4	0.408-0.703
6	4	0.417-0.554
7	4	0.572-0.611
รวม	30	

จากตาราง 5 พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักตั้งแต่ 0.300 ขึ้นไปและมีชื่อแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 6,12,27 และ 32 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.635 ถึง 0.725 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะท้อแท้ ไม่มีกำลังใจและไม่เห็นคุณค่าในตนเอง จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมท้อแท้ ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง

องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 19,20,36 และ 37 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.369 ถึง 0.853ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะไม่สนใจตนเอง ทำร้ายตนเองและคิดหาทางออกด้วยการตายเพื่อหนีปัญหาจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมการทำร้ายตนเอง คิดฆ่าตัวตาย

องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 7,8,16,25,26 และ 35 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.628 ถึง 0.713 ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่มีเพื่อน สับสน จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมโดดเดี่ยว แยกตัวเอง

องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 11,14,29 และ 31 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.316 ถึง 0.781ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะการตำหนิตนเองโทษตนเองจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมการโทษตนเอง

องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 4,15,23 และ33 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.408 ถึง 0.703ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความวุ่นวายภายในใจ ขาดสมาธิ จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมหมดกำลังใจ สับสนภายในใจ

องค์ประกอบที่ 6 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 5,10,24 และ 28 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.417 ถึง 0.554ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความเบื่อหน่าย เหนื่อยหน่ายต่อกิจกรรม จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมเบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย

องค์ประกอบที่ 7 มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 1,20,22 และ 33 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.572 ถึง 0.611ซึ่งข้อความส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่มีลักษณะแสดงความไม่มีสมาธิในการแก้ปัญหาและไม่มีสมาธิในการทำงานจึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ลักษณะพฤติกรรมไม่มีสมาธิทำงานและแก้ปัญหา

3. การเปรียบเทียบความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบทั้งหมดที่วิเคราะห์จากแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ มาตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ผลดังตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์

องค์ประกอบ	แบบสอบถามชนิดข้อความ (ข้อ)	แบบสอบถามชนิดสถานการณ์ (ข้อ)
ทำร้ายตนเอง และคิดฆ่าตัวตาย	26,27,52,53,75,76,101,102	18,19,36,37
การโทษตนเอง	4,16,42,66,91	11,14,29,31
หมดกำลังใจสับสนภายในใจ	5,15,22,32,48,56,65,90,97	4,15,23,33
เบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย	6,37,73,81,86	5,10,24,28
โดดเดี่ยว	8,9,35,36,83,84	7,8,16,25,26,35
ไม่มีสมาธิทำงานและแก้ปัญหา	20,46,70,95	1,20,22,30
โศกเศร้าเสียใจ	2,3,29,30,55,78,79	-
หมดหวังในตนเองและอนาคต	7,21,34,43,47,57,58,67,71,82, 92,96	-
อารมณ์แปรปรวน	1,24,25,28,51,54,74,77	-
อ่อนเพลีย เมื่อยล้า	12,38,44,62,87,93	-
เฉื่อยชา	10,11,60,61,68,85	-
ดึงเครียด	18,23,49,72,98	-
ขาดความสนใจในกิจกรรมและเชื่องช้า	13,14,39,40,63,64,88,89	-
ขาดความสุขในชีวิตประจำวัน	33,50,59,65,80	-
เบื่ออาหาร	19,45,69,94	-
ท้อแท้ ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง	-	6,12,27,32

จากตาราง 6 ปรากฏว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ องค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ในแต่ละชนิดของแบบสอบถามมีองค์ประกอบที่ความสอดคล้องกันมี 6 องค์ประกอบ คือ การทำร้ายตนเองคิดฆ่าตนเอง ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ26,27,52,53,75,76,101,102 และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ18,19,36,37,การโทษตนเอง ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ 4,16,42,66,91และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ11,14,29,31, หมดกำลังใจสับสนภายในใจ

ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ5,19,22,32,48,56,65,90,97และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ 4,15,23,33, เบื่อหน่ายเหนื่อยหน่าย ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ6,37,73,81,86และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ5,10,24,28, โดดเดี่ยว ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ8,9,36,59,83,84และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ7,8,16,25,26,35 และ การไม่มีสมาธิในการทำงานและการแก้ปัญหา ชนิดข้อความประกอบด้วยข้อ20,46,70,95และชนิดสถานการณ์ประกอบด้วยข้อ 1,20,22,30 ส่วนองค์ประกอบที่มีเฉพาะชนิดข้อความมี 9 องค์ประกอบคือ คือ การหมดหวังในตนเองและอนาคต , การโศกเศร้าเสียใจ,การมีอารมณ์แปรปรวน, อ่อนเพลียเมื่อยล้าเฉื่อยชา, ขาดความสนใจในกิจกรรม เชื่องช้า, ดึงเครียด, ขาดความสุขในชีวิตประจำวัน และเบื่ออาหาร ส่วนองค์ประกอบที่มีเฉพาะชนิดสถานการณ์มี 1 องค์ประกอบ คือ ท้อแท้ ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง

4. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่วิเคราะห์จากความสัมพันธ์ (Correlation)ระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความกับแบบสอบถามของแบลทและระหว่างชนิดสถานการณ์กับแบบสอบถามของแบลท

ผู้วิจัยได้นำคะแนนรวมจากแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ มาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำคะแนนรวมของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าแต่ละรูปแบบการวัด มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท และทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังปรากฏในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

	แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท		
	r_{xy}	Z_r	Z
แบบสอบถามชนิดข้อความ	.281**	.288	2.307*
แบบสอบถามชนิดสถานการณ์	.147**	.148	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 ปรากฏว่า แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบวิธีหาค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .281 และ.147ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความแตกต่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความกับชนิดสถานการณ์ พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีความเที่ยงตรงสูงกว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

บทที่ 5
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึม-เศร้าของนักศึกษาพยาบาล ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ จำแนกตามรูปแบบการถามต่างกัน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องขององค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ ระหว่างแบบสอบถามที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

3. เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึม-เศร้าของนักศึกษาพยาบาลด้วยวิธีหาค่าความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลทจำแนกตามรูปแบบการถามต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างแบบสอบถามที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของ วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4 สถาบัน จำนวนนักศึกษา 546 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม(Cluster Random Sampling)โดยมีวิทยาลัยพยาบาลเป็นกลุ่มและสุ่มมา 60 % ของแต่ละกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า จำนวน 3 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่มีรูปแบบข้อคำถามชนิดข้อความจำนวน 102 ข้อ

2. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่มีรูปแบบข้อคำถามชนิดสถานการณ์ จำนวน 37 ข้อ

3. แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ซึ่งผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถาม Depressive Experiences Questionnaire : DEQ ของแบลทและคณะ (Blatt,D'Afilitti and Quinlan.1976) จำนวน 66 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดหมายเวลาในการเก็บข้อมูล

2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละครั้งวางแผนดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง และส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และกำหนดวันที่ส่งกลับคืน

3. นำแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าทั้งฉบับที่ 1 ,2 และ 3 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 546 คน นักศึกษาแต่คนจะได้ตอบแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าทั้ง 3 ฉบับ โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2 ในภาคเช้า และตอบแบบสอบถามฉบับที่ 3 ในภาคบ่าย ในช่วงวันที่ 10-25 ธันวาคม 2544

4. อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเข้าใจวิธีการตอบแบบสอบถามและประโยชน์ที่ได้รับ

5. ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำผลจากการตอบแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้ามาวิเคราะห์องค์ประกอบและหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบทเพื่อทำวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีคะแนนเฉลี่ยรายข้อตั้งแต่ 0.16 ถึง 1.01 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อยถึงค่อนข้างมาก ส่วนแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์มีคะแนนเฉลี่ยรายข้อตั้งแต่ 0.11 ถึง 0.28 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมซึมเศร้าในระดับน้อย เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในรูปคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง0.40 ถึง 0.60 และ 0.33 ถึง 0.57 ตามลำดับซึ่งแสดงว่าคะแนนของแบบสอบถามทั้งสองฉบับมีการกระจายน้อย และเมื่อพิจารณาทั้งฉบับ พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีคะแนนเฉลี่ย 0.48 และ 0.18 ตามลำดับ ซึ่งแสดงนักศึกษามีพฤติกรรมความซึมเศร้าในระดับน้อย และมีคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และ 0.45 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าคะแนนมีการกระจายน้อย

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมี 16 องค์ประกอบและมีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 1.606 ถึง18.918 ส่วนแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์มี 10 องค์ประกอบ และมีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 1.560 ถึง 2.731 แต่จากการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าตั้งแต่ 0.300 ขึ้นไป และคัดเลือกองค์ประกอบที่มีจำนวนข้อตั้งแต่ 4 ข้อขึ้นไป จึงได้องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความจำนวน 15 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.352 ถึง 0.793 ส่วนแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์มีจำนวน 7 องค์ประกอบ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.316 ถึง 0.853 สำหรับข้อที่อยู่ในแต่ละองค์ประกอบ ของแบบสอบถามประสบการความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ ส่วนใหญ่จะวัดลักษณะพฤติกรรมคล้ายกันและองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้มีความสอดคล้องกันถึง 6 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ การทำร้ายตนเอง คิดฆ่าตนเอง,การโทษตนเอง, หมดกำลังใจสับสนภายในใจ, เบื่อหน่ายเหนื่อยหน่าย, โดดเดี่ยว และ การไม่มีสมาธิในการทำงานและการแก้ปัญหา

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบวิธีหาค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .281 และ .147 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความแตกต่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความกับชนิดสถานการณ์ พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีความเที่ยงตรงสูงกว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

อภิปรายผล

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมี 15 องค์ประกอบและชนิดสถานการณ์มี 7 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล เมื่อวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีอย่างน้อย 1 องค์ประกอบและองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีความสอดคล้องกัน 6 องค์ประกอบซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ในแต่ละรูปแบบการถาม มีองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้สอดคล้องกัน ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสร้าง

โดย ประชา ผ่องใส ปี พ.ศ 2530 ซึ่งนิยามบุคลิกภาพความเป็นไทยไว้ 18 องค์ประกอบ แต่ผลการวิเคราะห์พบว่ามี 28 องค์ประกอบ (ประชา ผ่องใส.2530:236) และยังสอดคล้องกับการวิเคราะห์องค์ประกอบความสันโดษตามหลักพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสร้างโดยจรุงศักดิ์ บุญฤทธิ์ ปี พ.ศ 2536 ซึ่งนิยามความสันโดษไว้ 3 องค์ประกอบ แต่ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่ามี 4 องค์ประกอบ (จรุงศักดิ์ บุญฤทธิ์ . 2536:72) และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหารของนักเรียนทหาร ซึ่งสร้างโดยจิรพร ปัทมะสุคนธ์ ปี พ.ศ 2543 ซึ่งนิยามคุณลักษณะความเป็นทหารไว้ 9 ด้าน แต่ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบชนิดสถานการณ์พบว่ามี 14 องค์ประกอบและชนิดข้อความมี 9 องค์ประกอบ (จิรพร ปัทมะสุคนธ์.2543:50) จากการที่ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ไม่เป็นไปตามที่นิยามไว้ อาจเป็นผลมาจากการตอบของนักศึกษาที่ไม่ตั้งใจตอบ เนื่องจากแบบสอบถามชนิดสถานการณ์เป็นแบบสอบถามที่ต้องตั้งใจอ่านและคิดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ตลอดจนจำนวนข้อของแบบสอบถามชนิดข้อความมีจำนวนมากและข้อความส่วนใหญ่เป็นข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมในเชิงลบ จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งอาจเป็นผลให้แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์วิเคราะห์องค์ประกอบได้ไม่ตรงกับที่นิยามไว้แต่อย่างไรก็ตามแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความจะเป็นข้อความที่สั้น กะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่าย จึงสะดวกในการทำแบบสอบถาม มากกว่าแบบสอบถามชนิดสถานการณ์

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท พบว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .281 และ .147 ตามลำดับ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจะพบว่ามีความสัมพันธ์กันต่ำ ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล เมื่อวิเคราะห์ด้วยการหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากจำนวนข้อและจำนวนมาตราวัดของแบบสอบถามแต่ละฉบับไม่เท่ากัน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีมาตราวัด 3 มาตรา ค่าที่วัดได้จึงมีการกระจายน้อย ส่วนแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท มีมาตราวัด 7 มาตรา ค่าที่วัดได้จึงมีการกระจายมากกว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และอาจจะเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยที่ดูแลเอาใจใส่ลูกตั้งแต่เล็กจนโต จึงทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ไม่รุนแรง เมื่อเกิดปัญหายังคงหารือกับเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิด ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้อาจช่วยแก้ปัญหาในเบื้องต้นได้ ซึ่งแตกต่างกับต่างประเทศที่ให้อิสระกับลูกมากเกินไปในการดำเนินชีวิต จึงเป็นผลให้การแสดงออกของพฤติกรรมของคน

ไทยและชาวต่างประเทศแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันต่ำ และเมื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความกับชนิดสถานการณ์ พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาล ที่วิเคราะห์ด้วยการหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามของแบลท ในแต่ละรูปแบบการวัดมีค่าแตกต่างกัน โดยแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความมีความเที่ยงตรงสูงกว่าแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ แสดงว่าแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความสร้างได้สอดคล้องกับแบบสอบถามของแบทลมากกว่าชนิดสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

แบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาประสบการณ์ความซึมเศร้าสำหรับนักศึกษาพยาบาลนั้น ควรเป็นแบบสอบถามชนิดข้อความมากกว่าชนิดสถานการณ์ เพราะแบบสอบถามชนิดข้อความจะเป็นข้อความที่สั้น กะทัดรัด อ่านเข้าใจได้ง่ายและมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่า

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า โดยวิเคราะห์จำแนกตามเพศ ระดับอายุ และระดับชั้นปี ว่าจะมีองค์ประกอบแตกต่างกันหรือไม่

2.2. ควรศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ในรูปแบบการตอบอื่นๆ เช่น แบบออสกูด แบบสถานการณ์ที่มีการให้คะแนนแบบต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกษม ตันติผลาชีวะและกุลยา ตันติผลาชีวะ . (2528).***การรักษาสุขภาพในวัยสูงอายุ***. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์ .

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ .(2523).***การประเมินในชั้นเรียน***. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช .

จรุงศักดิ์ บุญฤทธิ์. (2536).***การวิเคราะห์องค์ประกอบความสันโดษตามหลักพุธทศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6***. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.อัดสำเนา.

จิรพร ปัทมะสุคนธ์. (2543).***การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหารของนักเรียนทหาร***. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). ***เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย***. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์.(2526)."ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ".***วารสารการวัดผลการศึกษา***. 5(1):40-41;พฤษภาคม – สิงหาคม .

ดวงใจ กสานติกุล.(2542).***โรคซึมเศร้าและโรคอารมณ์ผิดปกติรักษาหายได้***. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต่าย เซี่ยงฉี .(2526). ***ทฤษฎีการทดสอบและการวัดผลการศึกษา***. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย-เชียงใหม่ .

นุชนารถ ดีวิเศษ .(2524).***การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในการเป็นพยาบาล***.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

ณัฐธนันท์ ใจตรง. (2540).***ผลของการให้คำปรึกษาต่อความหวัง ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และการดูแลตนเองในผู้ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ โรงพยาบาลมุกดาหาร***. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร). มหาสารคาม :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

บรรทม มณีโชติ .(2530).***การศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละ ชนิดข้อความและสถานการณ์ ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ***. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2521).***การวัดและประเมินผลการศึกษา.*** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประคอง อินทรสมบัติ. (2541).ปัญหาและอุปสรรคของวิชาชีพพยาบาล.***เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการเรื่องวิชาชีพพยาบาล:อนาคตอยู่ตรงไหน.***ณห้องประชุมกรรมมาธิการ.อาคารรัฐสภา .

ประชา ผ่องใส. (2530).***การวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

ประภัสสร สุขชื่น. (2539).***การศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างรูปแบบมาตราชนิดทางเลือกเดียว (Unipolar) และมาตราชนิดเลือกสองทาง(Bipolar).*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

ฝน แสงสิงแก้ว.(2510). "รวมเรื่องสุขภาพจิตของนายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว." ***วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย.*** 12 : กรกฎาคม – ตุลาคม .

พรรณี เทพสูตร .(2537) .***การสร้างแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

พนิชา สวัสดีมงคล .(2530).***การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดระดับความรู้ที่ต่างกันโดยวิธีให้คะแนนต่างกันในกลุ่มผู้สอบที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.*** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวัดและประมวลผล) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.

เพียงใจ สินธุนาคาร และคณะ. (2528).***ปัญหาสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*** คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ฟาริดา อิบราฮิม .(2535).***สาระแห่งวิชาชีพพยาบาล.*** กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิชย์ .

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ .(2536) .***เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.*** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์-ส่งเสริมวิชาการ .

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ .(2539).***เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.*** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์-ส่งเสริมวิชาการ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543).***การวัดด้านจิตพิสัย.*** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น .

วันเพ็ญ วัฒนาผล. (2537).***การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ที่สร้างแบบเทอร์สโตนและแบบลิเคิร์ทที่มีจำนวนมาตราและการเลือกตอบจำนวนข้อสอบต่างกัน.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

สมคิด พรมจุ้ย .(2516).***ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านความอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

ส.วาสนา ประวาลพฤกษ์. (2533). "การพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ,"***วารสารการวัดผลการศึกษา.*** 12(34) ; พฤษภาคม – สิงหาคม .

สมภพ เรืองตระกูล. (2516) . "ความซึมเศร้า," ***สารศิริราช*** 25(กันยายน) : 4 .

สมหมาย จันที .(2532) .***การลดความซึมเศร้าของผู้สูงอายุเพศหญิงในสถานสงเคราะห์คนชรา บ้านบางแค โดยวิธีการสนับสนุนทางสังคม.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

สมศร เชื้อหิรัญ .(2526).ความเศร้าและปฏิบัติการพยาบาล:รายงานผู้ป่วย.***พยาบาลศาสตร์*** .5 (ตุลาคม-ธันวาคม).:101-108.

สมศร เชื้อหิรัญ .(2529).***สภาวะจิตสังคมของผู้ป่วยและการประเมิน***.กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์อักษรไทย.

สมสรร วงษ์อยู่น้อย .(2532).***การพัฒนาเทคนิคการเปรียบเทียบคู่เพื่อวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย.*** ปริญญานิพนธ์กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

สำเริง บุญเรืองรัตน์ .(2528). "ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยของการเป็นพยาบาล จากการสอบนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์," ***วารสารการวัดผลการศึกษา.*** 7(19) : พฤษภาคม-สิงหาคม .

สำเริง บุญเรืองรัตน์ .(2535). "ความเที่ยงตรง." ***สารานุกรมศึกษาศาสตร์",*** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .

สุจินต์ ยมศรีเดน. (2536).***ปัญหาของนักศึกษาในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535.*** วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.อัดสำเนา.

สุวนีย์ ตินติพัฒนานันท์ .(2522).***การพยาบาลจิตแพทย์.*** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ .

สุภาวดี ตั้งบุปผา .(2533).***การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัดสำเนา.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2533).***จิตวิทยาการศึกษา.*** กรุงเทพมหานคร:ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัทนา อารีพรรค. (2524). ***โรคจิตอารมณ์ความผิดปกติทางจิต.*** กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนันต์ ศรีโสภา. (2526) . ***ทฤษฎีการทดสอบ.*** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .

Addeo, R.R. Greene,A.F. and Geisser, M.E.(1994) ."Construct Validity of the Robson Self-Esteem Questionaire in a college Sample," *Educational and Psychological Measurement.* 54 :439-446.

Allen , Mary J.and Yen Wendy M.(1979). *Introduction to Measurement Theory.* California : Brooks/Cole Publshing Company Monterey .

Anastasi , Anne.(1967).*Psychological Testing.* 2 nd ed. New York : The Macmillan Company.

Anne, T.E.(1993). A Multitrait-Multimethod Model of Adolescent Deviance,Drug Use, Academic and Sexual Behavior. *Dissertation Abstracts International.* 53 (10) :3505-A ; April .

Arlin, Patricia K.(1982). "A Multitrait – Multimethod Validity Study of a Test of Formal Reasoning,"*Educational and Psychological Measurement.* 42 : 1077-1088 .

Bajtelsmit, John W.(1977). "Convergent and Discriminant Validation of Chartered Life Underwriter (CLU) Examinations By the Multitrait – Multimethod Matrix," *Educational and Psychological Measurement.* 39 : 1038-1046.

Beck,A.T.(1961). "An Inventory For Measureing Depression,". *Archives of General Psychiatry.* 4 ; June .

Beck,A.T and Beck,R.W.(1972). "Screening depressed patients in a family practice : A rapid and technic,".*Postgraduate Medicine.* 52, Dec.81-85.

Beck ,Aaron T.(1976) .*Depression :clinical Experiment and Theoretical Aspects.* New York : Harper –Row.

Blatt, S.J.(1974). "Levels of object representation in anaclitic and introjective Depression,". *Psychoanalytic Study of the Child.* 29 :426-427 .

Blatt, S.J., D' Afflitti , J.P.,and Quinlan,D.M.(1976a). *Depressive Experiences Questionnaire.* New Haven, CT : Yale University.

Blatt, S.J., D' Afflitti , J.P.,and Quinlan,D.M.(1976b)." Experiences of depression in normal young adults,". *Journal of Abnormal Psychology.* 88 : 388-397 .

Blatt, S.J , Quinlan, D.M.,Chevron,E.S.,McDonald, C., and Zuroff,D.C.(1982). "Dependency and self-criticism :Psychological dimentions of depression,". *Journal of Consulting and Clinical Psychology.* 50 :113-124 .

Blazer , D.G. (1982). *Depression in Late Life.* London : The C.V. Mosby Company .

Brink,T.L., Yesavage,J.A.,Lum,O.,Heersema,P.H.,Adey,M., and Rose,T.L.(1982). Screening tests for geriatric depression.*Clinical Gerontologist.* 1:37-43 .

Bucklew, J.E. (1988)."Convergent and Discriminant Validity for Self-Report and Behavioral Rating Measures of Depression and Aggression Symptoms For Children in Residential Treatment,". *Dissertation Abstracts International.* 49(1) :234 ; July.

Burgess , Ann .W. and Aaron Lazar .(1976).*Psychiatric Nursing : theory and Practice in Hospital andCommunity Mental Health.* 2 nd ed . New Jersay :Prentice-Hall .

Carroll,B.J. , Feinberg,J.M.,Smouse,P.E.,Rawson,S.G. and Greden,J.F.(1981). "The Carroll Rating Scale for depression :1,Development Reliability and Validity," *British Journal of Psychaitry.* 138:205-209.

Carter , Frances M.(1976). *Psychosocial Nursing : theory and Practice in Hospital and Community Mental Health.* 2 nd ed.Newyork : Macmillan .

Centra, John A.(1971). "Validation by the MultiGroup-Multiscale Matrix :An Adaptation of Cambell and Fiskes Convergent and Discriminant Validational Procedure," *Educational and Psychological Measurement* . 31 :675-683 .

Coleman, J.W.(1980). *Social Problems.* New York :Harper Row Publishers.

Collins, Matlic. (1989).*Communication in health care : The Human Communication in the life cycle.* 2nd ed.St.Louis : Mosley.

Crooker, Linda and Algina, Jame. (1986). *Introduction to Classical and Modern Test Theory.* Florida :Harcourt Brace Jovanovich ,Inc.

Downie,N.M. (1967).*Fundamentals of Measurement : Techniques and Practices.* 2 ed ed. New York :Oxford University Press,Inc.

Fernandez, J. and Mateo, M.(1993). "The Development and Factorial Validation of The Academic Setting Evaluation Questionaire," *Evaluation and Psychological Measurement.* 53:425-435.

Finch, C.E. (1973). "Catecholamine Metabolism in the Brians of Aning Male Mice," *Brain Research.* 52 .

Goodwin ,F.K. and W.E. Bunney.(1973). "A psychobiogical Approach to Affective illness," *Psychiatic Annals.*3 .

Green , Harry A. and others.(1962). *Measurement and Evaluation in the Elementary School.* New York :Davis Mckry Company , Inc.

Hammen,C.L., and Krantz,S.E. (1979)."Effects of success and failure on depressive cognitions,"*Journal of Abnormal Psychology.*85:577-586.

Hollon,S.D., and Kendall,P.C.(1980). "Cognitive self-statements in depression : Development of an Automatic Thoughts Questionnaire," *Cognitive Therapy and Research.* 4:383-395 .

Hopkins , K.D.,J.C. Stanley and B.R. Hopkins.(1990). *Educational and Psychological Measurement and Evaluation.* Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc.

Huebner, E. Scott and Alderman, Gary L.(1994). "Convergent and Discriminant Validity of A Chrildren's Life Satisfaction Scale :Its Relationship to Self and Teacher-Report Psychological Problems and School Functioning,"*Psychological Abstracts.* 81(5 : 1920 – A ; May.

Jackson, S.W. (1969)."Qalen on Mental Disorder," *Journal of the History of the Behavioral Sciences.* 5 .

Jusmin, S and Louise N. Trystad.(1979). *Behavior Concepts and the nursing process.* Saint Louis : The C.V. Mosley.

Khan, S.B. (1978)."A Comparative Study of Assessing Children's School-Related Attitudes," *Journal of Educational Measurement.* 1 :59-66.

Kovacs,M. (1981)."Rating scales to assess depression in school-aged children," *Acta Psudopsychiatry.* 46:305-315.

Lewis , A.(1934). "Melancholis : A Historical Review ," *British Journal of Psychiatry.* 80.

Lubin,B. (1965). "Adjective checklists for measurement of depression," *Archives of General Psychiatry.*12:57-62.

Peterson,C.,Semmel,A.,vonBacyer,C.,Abramson,L.Y.,Metalsky,G.I.,andSeligman,M.E.(1982). "The Attributional Style Guestionnaire," *Cognitive Therapy and Research.* 6:287-300.

Priest ,Robert.(1983). *Anxiety and depression :Practical Guide to Recovery.* Singapore : P.G.

Radloff,L.S.(1977). "The CES-D scale : A self-report depression scale for research in the general population," *Applied Psychological Mesurement.* 1:385-401.

Sachar, E.J.,J. Finkelstien. And L.Hellman.(1971). " Growth Hormone Responses in Depressive Illness," *Archives of General Psychiatry.* 25.

Samarai, A. and Naifai ,N.(1992)."The Construct Validity of An Arabic Version of An Academic Self- Concept Scale,"*Dissertation Abstracts International.* 54(7) : 2510 – A : January.

Schildkraut, J.J. (1965). "Catecholamine Hypothesis of Affective Disorder," *American Journal of Psychiatry.* 122 .

Spitz , R.(1946). "Anaclitic Depression," *Psychoanalytic Study of the Child.* 2 .

Stake, J.E. (1994). "Development and Validation of the Six-Factor Self-Concept Scale for Adult," *Educationaland Psychological Measurement.* 54 :56-72 .

Stanley , Julian C. and Hopkins , Kenneth D.(1972). *Educational and Psychological Measurement and Evaluation.* Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice – Hall , Inc.

Swanson , Ardis A.(1980) .*Depression : Introduction to Nursing practice.* ed. New York : Mc GrawHill.

Tryjankowski, E.M. (1986)." Convergent- discriminant Validity of the Jewish Evaluation and Vocational System," *Dissertation Abstracts International.* 47(2) : 516 ; August.

Tuckman , Bruce W.(1975). *Measuring Educational Outcomes : Fundamentals of Testing.* New York : Harcourt Brace Jovanovich ,Inc.

Willmult, L.R.(1979).“ Medical View of Depression in the Eldery Historical Note,”**Journal of the American Geriatries Society.** 27.

Zung . William W.K.(1965).” A self Rating Depression Scale,” *Archive of General Psychiatry* .12 (January) :63-65.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
1.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองเปลี่ยนแปลงง่าย	0.8	2.201*	คัดเลือก
2.ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสดชื่นในชีวิต	1.0	6.287**	คัดเลือก
3.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจในการกระทำของตนเอง	1.0	2.983**	คัดเลือก
4.การผิดใจกันกับเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงอยเหงา	1.0	2.967**	คัดเลือก
5.ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะทำงานไปเพื่ออะไร	1.0	9.836**	คัดเลือก
6.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน	1.0	2.964**	คัดเลือก
7.สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้	0.8	3.847**	คัดเลือก
8.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอยู่อย่างอ้างว้าง	0.8	6.440**	คัดเลือก
9.ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร	0.6	6.827**	คัดเลือก
10.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอืดอาด ไม่ทันสังคม	0.8	8.720**	คัดเลือก
11.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในงานและความสามารถของตนเอง	0.8	4.455**	คัดเลือก
12.ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อยล้าไปทั้งตัว	1.0	5.388**	คัดเลือก
13.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆไม่น่าสนใจ	1.0	6.098**	คัดเลือก
14.ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำจะเสร็จตามกำหนดหรือไม่	1.0	7.791**	คัดเลือก
15.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาในแต่ละวันยาวนานมาก	1.0	5.606**	คัดเลือก
16.ข้าพเจ้ามักตำหนิตนเอง	0.8	3.922**	คัดเลือก
17.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการทำงานด้วย	0.8	9.552**	คัดเลือก
18.ข้าพเจ้ารู้สึกว่านอนไม่หลับเพราะมีสิ่งให้คิดมาก	0.8	5.980**	คัดเลือก
19.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าน้ำหนักลดลงอย่างมาก	0.6	3.092**	คัดเลือก
20.แม้ว่าจะสงบเพียงใด ข้าพเจ้าก็ไม่มีสมาธิทำงาน	0.8	6.361**	คัดเลือก
21.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตช่างมืดมนเหลือเกิน	0.8	6.880**	คัดเลือก
22.ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นวายใจเหลือเกิน	0.8	9.010**	คัดเลือก
23.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองจริงจังมากเกินไปกับงาน	0.6	2.791**	คัดเลือก
24.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนโกรธง่าย	1.0	3.291**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
25.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถควบคุมการร้องไห้ได้	1.0	5.321**	คัดเลือก
26.การทำร้ายตนเองจะทำให้คนอื่นหันมาสนใจข้าพเจ้า	1.0	6.274**	คัดเลือก
27.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว	1.0	2.089*	คัดเลือก
28.ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้	1.0	7.716**	คัดเลือก
29.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตมีแต่เรื่องโศกเศร้า	1.0	7.140**	คัดเลือก
30.ความผิดพลาดในอดีตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ	1.0	5.984**	คัดเลือก
31.ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นและกระปรี่กะเปร่า	1.0	6.801**	คัดเลือก
32.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำไม่มีใครเห็นความสำคัญ	1.0	4.764**	คัดเลือก
33.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ	1.0	4.646**	คัดเลือก
34.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังกับชีวิตและอนาคต	0.8	8.078**	คัดเลือก
35.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการคบด้วย	0.6	7.531**	คัดเลือก
36.ข้าพเจ้าต้องการโลกส่วนตัวของตนเอง	0.8	1.811*	คัดเลือก
37.ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกใดๆต่อเหตุการณ์ที่มากระทบข้าพเจ้า	1.0	1.258	ตัดทิ้ง
38.สิ่งต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยหน่าย	1.0	2.364*	คัดเลือก
39.ถึงแม้ว่าไม่ได้ทำอะไรข้าพเจ้าก็รู้สึกอ่อนเพลีย	0.6	9.466**	คัดเลือก
40.ข้าพเจ้าไม่สนใจในกิจกรรมที่คนรอบข้างกำลังทำอยู่	0.8	8.881**	คัดเลือก
41.ข้าพเจ้าทำงานเสร็จที่หลังเพื่อน	1.0	6.059**	คัดเลือก
42.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตประจำวันมีแต่ความน่าเบื่อ	0.6	10.780**	คัดเลือก
43.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำในอดีตเป็นบาปติดตัวข้าพเจ้าตลอด	0.8	6.865**	คัดเลือก
44.ข้าพเจ้าไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น	1.0	9.858**	คัดเลือก
45.ข้าพเจ้ารู้สึกนอนไม่เพียงพอ	1.0	5.557**	คัดเลือก
46.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากรับประทานอาหาร	1.0	6.476**	คัดเลือก
47.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีสมาธิสั้นมาก	0.6	3.452**	คัดเลือก
48.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตไม่มีความหมาย	1.0	8.020**	คัดเลือก
49.ความวุ่นวายภายในใจ ไม่สามารถที่จะควบคุมได้	0.8	7.432**	คัดเลือก
50.คนรอบข้างมักบอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังจนน่ากลัว	0.6	2.663**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
51.ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึกฉุนเฉียวทันทีที่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ	1.0	4.740**	คัดเลือก
52.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องไห้ทำให้มีคนสนใจ	0.8	6.611**	คัดเลือก
53.ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจขึ้นเมื่อได้ทำร้ายตนเอง	0.6	5.773**	คัดเลือก
54.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายจะทำให้คนรอบข้างมีความสุข	1.0	5.911**	คัดเลือก
55.การแสดงออกทางอารมณ์ของข้าพเจ้าไม่เหมาะสม	1.0	4.526**	คัดเลือก
56.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่การสูญเสียที่ผ่านมา	0.6	7.584**	คัดเลือก
57.ข้าพเจ้าไม่เคยเสียใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดหรือทำไปแล้ว	0.8	1.048	ตัดทิ้ง
58.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องการเพื่อนตลอดเวลา	1.0	1.561	ตัดทิ้ง
59.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับชีวิต	0.8	5.629**	คัดเลือก
60.ข้าพเจ้าไม่ให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย	0.6	9.836**	คัดเลือก
61.อนาคตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งมืดมน	1.0	7.200**	คัดเลือก
62.ข้าพเจ้าต้องการเพื่อนไว้คอยเป็นที่ปรึกษา	1.0	0.892	ตัดทิ้ง
63.การได้อยู่ตามลำพังทำให้ข้าพเจ้าคิดแต่เรื่องผิดพลาดในชีวิต	1.0	8.425**	คัดเลือก
64.ข้าพเจ้าจะทำงานตามอารมณ์และความต้องการของตนเอง	0.6	2.446*	คัดเลือก
65.ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะอยู่เฉยๆ	1.0	5.609**	คัดเลือก
66.ข้าพเจ้ารู้สึกว่า แขนขา ไม่มีแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ	0.8	6.458**	คัดเลือก
67.ข้าพเจ้าทำงานตามหน้าที่ไปวันๆ	0.6	3.659**	คัดเลือก
68.ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว	1.0	2.263*	คัดเลือก
69.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวัน ยิ่งทำให้ชีวิตไม่มีความสุข	0.6	5.895**	คัดเลือก
70.ข้าพเจ้าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	1.0	3.875**	คัดเลือก
71.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไร้ค่า	0.8	11.801**	คัดเลือก
72.ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอนในเวลากลางวัน	0.6	4.251**	คัดเลือก
73.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่ออาหารมาก	1.0	6.190**	คัดเลือก
74.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่สามารถทำงานที่ต้องใช้เวลานานได้	0.8	9.523**	คัดเลือก
75.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตเป็นสิ่งเพ้อฝันและเป็นไปไม่ได้	0.6	9.055**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
76.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีหลายสิ่งให้คิดในเวลาเดียวกัน	1.0	1.402	ตัดทิ้ง
77.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่รู้จักผ่อนคลายกับทุกๆเรื่อง	0.8	6.473**	คัดเลือก
78.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองหงุดหงิดตลอดเวลา	1.0	6.093**	คัดเลือก
79.ข้าพเจ้ามักร้องไห้ทุกครั้งที่มีคนขัดใจ	0.6	6.230**	คัดเลือก
80.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำให้ตนเองเจ็บเป็นการระบายอย่างหนึ่ง	1.0	4.287**	คัดเลือก
81.ความตายจะทำให้ข้าพเจ้าได้พบชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม	1.0	4.356**	คัดเลือก
82.ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้	1.0	2.125*	คัดเลือก
83.ข้าพเจ้ามีเรื่องให้โศกเศร้าตลอดเวลา	0.8	8.938**	คัดเลือก
84.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่เหตุการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ	0.8	10.547**	คัดเลือก
85.ชีวิตข้าพเจ้าไม่มีความชุ่มชื่น	0.6	9.838**	คัดเลือก
86.ข้าพเจ้าต้องการกำลังใจในการทำงาน	0.6	0.774	ตัดทิ้ง
87.ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน	1.0	3.181**	คัดเลือก
88.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังใดเหลืออีกแล้ว	1.0	7.070**	คัดเลือก
89.ความอ้างว้างทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว	0.8	6.411**	คัดเลือก
90.ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก	0.8	9.025**	คัดเลือก
91.ข้าพเจ้ามักเสียเวลาในเรื่องไร้สาระวันละหลายชั่วโมง	0.6	4.379**	คัดเลือก
92.ความเหนื่อยหน่ายทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกห่อเหี่ยว	1.0	5.891**	คัดเลือก
93.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีแรงและกำลังที่จะทำอะไรได้เลย	0.8	7.711**	คัดเลือก
94.แม้ว่าจะเป็นงานกลุ่ม ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจที่จะทำงาน	1.0	8.701**	คัดเลือก
95.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเชื่องช้า ช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานน้อยลง	1.0	5.892**	คัดเลือก
96.ความสุข เป็นสิ่งที่หาได้ยากมาก	0.6	7.021**	คัดเลือก
97.ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมความผิดพลาดในอดีตได้	0.8	7.130**	คัดเลือก
98.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเลย	1.0	13.100**	คัดเลือก
99.ข้าพเจ้าต้องรับประทานยานอนหลับก่อนนอน	1.0	4.049**	คัดเลือก
100.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองซูบและผอมมาก	1.0	2.575*	คัดเลือก
101.ข้าพเจ้าไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาที่เผชิญได้	0.6	4.314**	คัดเลือก
102.ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดี	0.8	5.668**	คัดเลือก
103.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสับสนวุ่นวายภายในตนเอง	1.0	5.567**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
104.ข้าพเจ้าไม่สามารถกำจัดความเครียดของตนเองได้	0.8	7.991**	คัดเลือก
105.อารมณ์ที่แสดงออก ทำให้ไม่มีใครอยากจะมาทำงานด้วย	0.6	7.551**	คัดเลือก
106.ข้าพเจ้าสามารถร้องไห้ได้โดยไม่มีเหตุผล	1.0	4.716**	คัดเลือก
107.การกรีดแขนตนเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะใจ	1.0	3.475**	คัดเลือก
108.การฆ่าตัวเองทำให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ได้เร็วขึ้น	1.0	3.217**	คัดเลือก

หมายเหตุ ** $p < .01$

* $p < .05$

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
1.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังจากการคบเพื่อน เนื่องจากเพื่อนที่คบกันมานาน ไม่พูดคุยและเฉยเมยกับท่าน โดยที่ท่านไม่ทราบเหตุผล ท่านจะทำอย่างไร	06	7.185**	คัดเลือก
2.ถ้าท่านประสบกับสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งธุรกิจของครอบครัวขาดทุน เป็นผลทำให้ผู้ปกครองของท่านกลายเป็นคนล้มละลาย ท่านจะมีทำอย่างไร	0.8	3.556**	คัดเลือก
3.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ สอบไม่ผ่านภาคปฏิบัติ และต้องอยู่หอพักเพียงคนเดียวเพื่อฝึกซ่อมภาคปฏิบัติในช่วงเปิดเทอม ท่านจะทำอย่างไร	1.0	2.245*	คัดเลือก
4.ถ้าท่านเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และท่านยังมีความตั้งใจจะออกไปเรียนวิศวกรรม จึงไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย ใหม่ทุกปี แต่ก็ยังสอบไม่ติด ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.654*	คัดเลือก
5.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องมาเรียนพยาบาล เพื่อตามใจผู้ปกครอง ในขณะที่ตนเองไม่ชอบเลย ท่านตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ แต่สอบตกหลายวิชา ท่านจะทำอย่างไร	1.0	5.650**	คัดเลือก
6. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่สอบวิชาสถิติ ไม่ผ่านสักทีทั้งๆที่ตนเองสนใจและตั้งใจเรียนมาโดยตลอด ทำให้ท่านรู้สึกผิดหวังกับตนเองมาก ท่านจะทำอย่างไร	0.8	4.111**	คัดเลือก
7. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่เพื่อนๆ ไม่ยอมให้เข้ากลุ่มด้วย เนื่องจากท่านเป็นคนที่เห็นแก่ตัวและเอาแต่ใจตนเอง ไม่รับฟังความคิดเห็นของใคร ทำให้ท่านไม่มีเพื่อน ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.345*	คัดเลือก
8. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ไม่อยากมาเรียนพยาบาล เนื่องจากไม่มีเพื่อนจากโรงเรียนเดิมมาเรียน เพราะท่านเป็นคนที่ติดเพื่อนมาก ท่านจะทำอย่างไร	0.8	5.124**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
9. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ถูกอาจารย์ตำหนิทุกครั้งที่ขึ้น ฝึกภาคปฏิบัติ เพราะไม่เตรียมความพร้อมและไม่มีความรู้ในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย ท่านจะทำอย่างไร	0.6	3.838**	คัดเลือก
10. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ถูกพี่พยาบาลบนหอผู้ป่วยตำหนิอย่างรุนแรง โดยไม่ฟังเหตุผล และฟ้องอาจารย์นิเทศให้ตัดคะแนนภาคปฏิบัติของท่าน อาจารย์ก็ทำตามโดยไม่ฟังเหตุผล ท่านจะทำอย่างไร	0.8	3.556**	คัดเลือก
11. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ท่านเอางานเพื่อนมาลอกโดยไม่บอกให้เพื่อนทราบ แล้วลืมเอาของเพื่อนไปส่ง ทำให้เพื่อนไม่ผ่านการฝึก ต้องขึ้นฝึกงานซ้ำ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	4.455**	คัดเลือก
12. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่เพื่อนๆ ไม่ต้องการให้ท่านทำงานด้วย เนื่องจากท่านเป็นคนทำงานช้า ท่านจะทำอย่างไร	1.0	3.838**	คัดเลือก
13. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ถูกอาจารย์ตำหนิเรื่องงานบ่อยครั้ง เพื่อนๆก็ไม่อยากคุยด้วยเพราะทำให้เพื่อนถูกอาจารย์ดุ ท่านต้องไปไหนคนเดียวโดยไม่มีเพื่อน ท่านจะทำอย่างไร	1.0	3.556**	คัดเลือก
14. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่อ่านหนังสือเตรียมสอบปลายภาคไม่ทัน มีอีกหลายวิชาที่ยังไม่ได้อ่าน ท่านจะทำอย่างไร	1.0	2.315*	คัดเลือก
15 ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ทำผิดระเบียบของทางวิทยาลัยอย่างร้ายแรง ทำให้ผู้ปกครองต้องมารับฟังความผิดและต้องถูกออกจากการเป็นนักศึกษา ท่านจะทำอย่างไร	0.6	1.258	ตัดทิ้ง
16. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ ที่ตึกอายุรกรรมชาย ท่านรู้ว่าตนเองไม่มีความพร้อมในการทำงานเลย ในขณะที่อาจารย์ได้มอบหมายให้ท่านดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	4.111**	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
17.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องไปฝึกภาคปฏิบัติกับผู้ป่วยจิตเวช โดยท่านได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วย 3 คน ในขณะที่ท่านไม่มีความถนัดในการดูแลผู้ป่วยทางด้านจิตเวช ท่านจะทำอย่างไร	0.8	3.556**	คัดเลือก
18. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับคะแนนผลสอบปลายภาค วิชา การพยาบาลผู้ใหญ่ 3 มาก เพราะหวังไว้ว่า ตนเองต้องได้ เกรด A แน่นอน แต่ผลสอบออกมาได้ C ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.951**	คัดเลือก
19. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับชีวิตครอบครัวของตนเอง ทุกครั้งที่ กลับบ้านท่านจะเห็นแต่พ่อ แม่ทะเลาะ และตีกันทุกครั้ง ท่านจะทำอย่างไร	1.0	3.262**	คัดเลือก
20.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ให้การพยาบาลผู้ป่วยผิดพลาด ในขณะที่กำลังเจาะเลือดผู้ป่วยโรคเอดส์ ปลายเข็มมาทิ่มที่นิ้วมือ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.951**	คัดเลือก
21. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ออกจากหอพักโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นครั้งแรกเพราะคิดถึงบ้านมาก แต่อาจารย์เวรจับได้ ทำโทษและจะเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อรับทราบพฤติกรรม ท่านจะทำอย่างไร	1.0	2.245*	คัดเลือก
22.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ต้องสูญเสีย สุนัขตัวโปรดเนื่องจาก พาไปเที่ยวแล้วสุนัขโดยรถชนตาย ในขณะที่ท่านกำลังนั่งรับประทานอาหาร ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.951**	คัดเลือก
23.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ ต้องจากบ้านเพื่อมาเรียนพยาบาล ซึ่งเป็นการจากบ้านเป็นครั้งแรก และต้องมาอยู่หอพักร่วมกับเพื่อนที่ไม่รู้จัก ท่านจะทำอย่างไร	0.6	3.596**	คัดเลือก
24.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับผลการเรียนในเทอมนี้อย่างมาก เพราะตั้งใจเรียนมาตั้งแต่ต้นเทอม ซึ่งทำให้ท่านผลาดโอกาสที่จะได้รับเกียรตินิยม ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.247*	คัดเลือก

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
25. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ท่านต้องการเรียนอักษรศาสตร์มาก แต่สอบไม่ได้จึงต้องมาเรียนพยาบาลเพื่อรอสอบใหม่ในปีหน้า ในขณะที่เรียนพยาบาล รู้สึกว่าไม่ใช่สิ่งที่ต้องการเลย ท่านจะทำอย่างไร	1.0	2.942**	คัดเลือก
26. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์อยากเรียนพยาบาลมาก แต่มีความต้องการที่จะเรียนพยาบาลที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่ท่านสอบไม่ได้ จึงต้องมาเรียนพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข ท่านจะมีจะทำอย่างไร	0.6	1.222	ตัดทิ้ง
27. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องเรียนซ้ำชั้น เนื่องจากสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ ทำให้ ท่านต้องเรียนกับรุ่นน้อง ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.425*	คัดเลือก
28.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องสูญเสียคนรัก ซึ่งคบกันมาตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากประสบอุบัติเหตุขณะที่ไปซื้อของให้ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	3.262**	คัดเลือก
29.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องสูญเสีย ขา 1 ขา จากอุบัติเหตุ รถจักรยานยนต์ ชนกัน ทำให้ ท่านต้องถูกตัดขาทันที ในขณะที่ตนเองยังไม่ได้สติ หลังจากฟื้นขึ้นมาเห็นสภาพของตนเอง ท่านจะทำอย่างไร	0.6	4.376**	คัดเลือก
30. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ถูกผู้ปกครองบังคับให้อ่านหนังสือทุกวันและต้องอยู่ในสายตาตลอดเวลา ท่านอยากที่จะทำตามใจตนเองบ้าง แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.651**	คัดเลือก
31. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ขณะที่กำลังให้การพยาบาลผู้ป่วย ท่านก็ทำไปเรื่อยๆ โดยไม่ประเมินสภาพผู้ป่วย หลังจากให้การพยาบาลปรากฏว่าผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้นและเสียชีวิตแล้ว ท่านจะทำอย่างไร	0.8	3.264**	คัดเลือก
32. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติที่ตึก ศัลยกรรมชาย ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายแล้ว แต่อาจารย์นิเทศยังไม่เปล่าให้ ท่านทำงานตามลำพัง ทั้งๆที่เพื่อนๆทำงานได้อย่างอิสระ ท่านจะทำอย่างไร	0.8	1.000	ตัดทิ้ง

ข้อความ	IOC	t-test	การพิจารณา
33. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ต้องรับทราบเรื่องการหย่าร้างของพ่อ แม่ ขณะเดียวกัน อาจารย์ก็เรียกไปพบเรื่องที่สอบไม่ผ่าน ซึ่งมีผลต่อการเลื่อนชั้นของท่าน ทำให้ท่านคิดมากหลายเรื่อง ท่านจะทำอย่างไร	1.0	3.556**	คัดเลือก
34.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ต้องขึ้นฝึกภาคปฏิบัติในวันพรุ่งนี้ แต่ตัวท่านเองไม่มีความพร้อมในการที่จะขึ้นฝึกงาน ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.245*	คัดเลือก
35. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ถูกเพื่อนๆจับได้ว่าขโมยของในหอพัก และแจ้งอาจารย์ให้รับทราบ ลงโทษและให้ท่านพักการเรียน 1 ปี ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.645**	คัดเลือก
36.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องเสียความบริสุทธิ์ ของตนเอง ให้คนรัก ท่านกลัวว่าตนเองจะตั้งครรภ์ เนื่องจากประจำเดือนยังไม่มา และท่านต้องสูญเสียอนาคต ท่านจะทำอย่างไร	0.6	5.147**	คัดเลือก
37.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ไม่ชอบการอดนอน แต่มาเรียนพยาบาล ท่านต้องขึ้นปฏิบัติงานในเวรดึก เพื่อหาประสบการณ์ ท่านไม่อยากขึ้นเวรดึก แต่ถ้าไม่ขึ้นก็จะสอบไม่ผ่านภาคปฏิบัติท่านจะทำอย่างไร	0.8	3.498**	คัดเลือก
38. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ถูกจับคู่ให้ทำงานกับเพื่อนซึ่งตนเองไม่ชอบและไม่อยากร่วมงานด้วย จึงขอเปลี่ยนกลุ่มกับเพื่อนๆ แต่ไม่มีใครให้เปลี่ยนเพราะไม่ชอบเพื่อนคนนี้ เช่นกัน ท่านจะทำอย่างไร	1.0	1.762*	คัดเลือก
39.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังจากผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากมุ่งหวังที่จะเข้าเรียนคณะวิศวกรรมให้ได้แต่ท่านสอบไม่ติด ท่านจะทำอย่างไร	1.0	4.561**	คัดเลือก
40.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับครอบครัว พ่อแม่ แยกทางกัน และต่างก็ไปมีครอบครัวใหม่ โดยไม่มีใครสนใจท่านเลย และส่งท่านไปอยู่กับย่าที่ต่างจังหวัด ท่านจะทำอย่างไร	0.8	2.615*	คัดเลือก

หมายเหตุ ** $p < .01$

* $p < .05$

ภาคผนวก ข

การเปรียบข้อความและสถานการณ์ของแต่ละองค์ประกอบ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแยกตามองค์ประกอบ

การเปรียบเทียบข้อความและสถานการณ์ของแต่ละองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องกัน

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
การทำร้ายตนเองและคิดฆ่าตัวตาย	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 26.การทำร้ายตนเองจะทำให้คนอื่นหันมาสนใจข้าพเจ้า 27.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว 52.ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจขึ้นเมื่อได้ทำร้ายตนเอง 53.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายจะทำให้คนรอบข้างมีความสุข 75.การทำให้ตนเองเจ็บเป็นการระบายอย่างหนึ่ง 76.ความตายจะทำให้ข้าพเจ้าได้พบชีวิตใหม่ที่ดีกว่า 101.การกรีดแขนตนเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะใจ 102.การฆ่าตัวเองทำให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ได้เร็วขึ้น **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 18. กรีดแขนตนเองเพื่อความสบายใจ 19. กินยาฆ่าตัวตายดีกว่าตายด้วยโรคเอดส์ 36. ทำร้ายตนเองเพื่อความสบายใจ 37. หนีความวุ่นวายต่างๆด้วยความตาย
การตำหนิตนเองโทษตนเอง	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 4.การผิดใจกันกับเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงอยเหงา 16.ข้าพเจ้ามักตำหนิตนเอง 42.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำในอดีตเป็นบาปติดตัวตลอด 66.ข้าพเจ้าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน 91.ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมความผิดพลาดในอดีตได้ **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 11.ไม่กล้าคุยกับเพื่อนเพราะรู้สึกผิดต่อเพื่อน 14. ไม่ไปสอบเพราะอ่านหนังสือไม่จบ 29. ไปทำบุญเพราะรู้สึกว่าตนเองเป็นคนทำให้ผู้ป่วยตาย 31. ไม่ไปขึ้นฝึกงานเพราะไม่มีความพร้อม

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
หมดกำลังใจ สับสนภายในใจ	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 5.ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะทำงานไปเพื่ออะไร 15.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาแต่ละวันยาวนานมาก 22.ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นวายใจเหลือเกิน 32.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำไม่มีใครเห็นความสำคัญ 48.ความวุ่นวายภายในใจ ไม่สามารถที่จะควบคุมได้ 56.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับชีวิต 65.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวันยิ่งทำให้ไม่มีความสุข 90.ความสุข เป็นสิ่งที่หาได้ยากมาก 97.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสับสนวุ่นวายภายในตนเอง **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 4. เลิกสอบเพราะไม่มีกำลังใจในการสอบแล้ว 15. วุ่นวายใจเพราะไม่กล้าให้การพยาบาล 23. ไม่ต้องเข้าเรียนเพราะไม่มีกำลังใจในการเรียน 33. กินยาขับประจำเดือนเพราะสับสนภายในใจ
เบื่อหน่าย เหนื่อยหน่าย	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 6.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน 37.สิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยหน่าย 73.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองหงุดหงิดตลอดเวลา 81.ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน 86.ความเหนื่อยหน่ายทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกห่อเหี่ยว **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 5. สอบผ่านไม่ผ่านก็ไม่ต้องสนใจเพราะรู้สึกเบื่อ 10.ไม่ขึ้นปฏิบัติงานเพราะหมดความพอใจพี่และอาจารย์ 24. ไม่เข้าเรียนรู้สึกเบื่อและอ่านหนังสือสอบใหม่ 28. หนีออกจากบ้านเพราะเหนื่อยหน่ายอยู่ก็ไม่มีความสุข

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
โดดเดี่ยว แยกตนเอง	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ**
	8.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอยู่อย่างอ้างว้าง
	9.ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร
	35.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการคบด้วย
	36.ข้าพเจ้าต้องการโลกส่วนตัวของตนเอง
	83.ความอ้างว้างทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว
	84.ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก
	แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์
	7. แอบมานั่งคนเดียวเพราะรู้สึกอ้างว้าง
	8 .ลาออกและตามไปเรียนกับเพื่อนเก่า
	16. แยกตัวเองเละเครียดในการดูแลผู้ป่วย
	25. แยกออกมานั่งเรียนคนเดียว
	26. ร้องไห้ฟูมฟายเพราะรู้สึกโดดเดี่ยว
	35.โวยวายและแยกออกมาทำงานคนเดียว
ไม่มีสมาธิทำงาน และแก้ปัญหา	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ**
	20.แม้ว่าจะสงบเพียงใด ข้าพเจ้าก็ไม่มีสมาธิทำงาน
	46.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีสมาธิสั้นมาก
	70.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่สามารถทำงานที่ต้องใช้เวลานานได้
	95.ข้าพเจ้าไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาที่เผชิญได้
	แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์
	1.ร้องไห้และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้
	20. ร้องไห้เพราะสับสนทำอะไรไม่ถูก
	22. หนีกลับบ้านเพราะไม่มีคนรู้จักพูดคุยด้วย
	30.เสพยาเสพติดเพื่อให้สบายใจจะได้นอนหลับ

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
โศกเศร้า เสียใจ	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 2.ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสดชื่นในชีวิต 3.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจในการกระทำของตนเอง 29.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตมีแต่เรื่องโศกเศร้า 30.ความผิดพลาดในอดีตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ 55.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่การสูญเสียที่ผ่านมา 78.ข้าพเจ้ามีเรื่องให้โศกเศร้าตลอดเวลา 79.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่เหตุการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ไม่มี**
หมดหวังในตนเองและอนาคต	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 7.สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 21.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตช่างมืดมนเหลือเกิน 34.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังกับชีวิตและอนาคต 43.ข้าพเจ้าไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น 47.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตไม่มีความหมาย 57.ข้าพเจ้าไม่ให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย 58.อนาคตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งมืดมน 67.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไร้ค่า 71.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตเป็นสิ่งเพ้อฝันและเป็นไปไม่ได้ 82.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังใดเหลืออีกแล้ว 92.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเลย 96.ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดี **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ไม่มี**

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
อารมณ์แปรปรวน	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 1.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองเปลี่ยนแปลงง่าย 24.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนโกรธง่าย 25.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถควบคุมการร้องไห้ได้ 28.ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ 51.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องไห้ทำให้มีคนสนใจ 54.การแสดงออกทางอารมณ์ของข้าพเจ้าไม่เหมาะสม 74.ข้าพเจ้ามักร้องไห้ทุกครั้งที่มีคนขัดใจ 77.ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**
อ่อนเพลีย เมื่อยล้า	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 12.ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อยล้าไปทั้งตัว 38.ถึงแม้ว่าไม่ได้ทำอะไรข้าพเจ้าก็รู้สึกอ่อนเพลีย 44.ข้าพเจ้ารู้สึกว่านอนไม่เพียงพอ 62.ข้าพเจ้ารู้สึกว่า แขนขา ไม่มีแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ 87.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีแรงและกำลังที่จะทำอะไรได้เลย 93.ข้าพเจ้าต้องรับประทานยานอนหลับก่อนนอน **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**
ตึงเครียด	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 18.ข้าพเจ้ารู้สึกว่านอนไม่หลับเพราะมีสิ่งให้คิดมาก 23.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองจริงจังมากเกินไปกับงาน 49.คนรอบข้างมักบอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังจนน่ากลัว 72.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่รู้จักผ่อนคลายกับทุกๆเรื่อง 98.ข้าพเจ้าไม่สามารถกำจัดความเครียดของตนเองได้ **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
เฉื่อยชา	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 10.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอืดอาด ไม่ทันสังคม 11.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในงานและความสามารถของตนเอง 60.ข้าพเจ้าจะทำงานตามอารมณ์และความต้องการของตน 61.ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะอยู่เฉยๆ 68.ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอนในเวลากลางวัน 85.ข้าพเจ้ามักเสียเวลาในเรื่องไร้สาระวันละหลายชั่วโมง **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**
ขาดความสนใจในกิจกรรมเชื่องช้า	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 13.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆไม่น่าสนใจ 14.ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำจะเสร็จตามกำหนดหรือไม่ 39.ข้าพเจ้าไม่สนใจในกิจกรรมที่คนรอบข้างกำลังทำอยู่ 40.ข้าพเจ้าทำงานเสร็จที่หลังเพื่อน 63.ข้าพเจ้าทำงานตามหน้าที่ไปวันๆ 64.ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว 88.แม้ว่าจะเป็นงานกลุ่ม ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจที่จะทำงาน 89.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเชื่องช้าช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานน้อยลง **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**
ขาดความสุขในชีวิตประจำวัน	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 33.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ 50.ข้าพเจ้าจะรู้สึกฉุนเฉียวทันทีที่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ 59.การได้อยู่ตามลำพังทำให้คิดแต่เรื่องผิดพลาดในชีวิต 65.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวันยิ่งทำให้ชีวิตไม่มีความสุข 80.ชีวิตข้าพเจ้าไม่มีความชุ่มชื่น **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**

ชื่อองค์ประกอบ	ข้อความ/สถานการณ์
เบื่ออาหาร	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** 19.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าน้ำหนักลดลงอย่างมาก 45.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากรับประทานอาหาร 69.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่ออาหารมาก 94.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองซูบและผอมมาก **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** **ไม่มี**
ท้อแท้ไม่มีคุณค่าในตนเอง	**แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ** **ไม่มี** **แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์** 6. เลิกอ่านหนังสือเพราะอ่านไปก็สอบตกอยู่แล้ว 12. แยกตนเองเพราะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า 27. อยู่ไปวันๆเพราะขาดแรงจูงใจในการดำเนินชีวิต 32.ลาออกเพราะเรียนไปก็ไม่มีอนาคต

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ

องค์ประกอบ	แบบข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
1.	26.การทำร้ายตนเองจะทำให้คนอื่นหันมาสนใจข้าพเจ้า	0.695
	27.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว	0.580
	52.ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจขึ้นเมื่อได้ทำร้ายตนเอง	0.793
	53.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายจะทำให้คนรอบข้างมีความสุข	0.741
	75.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำให้ตนเองเจ็บเป็นการระบายอย่างหนึ่ง	0.722
	76.ความตายจะทำให้ข้าพเจ้าได้พบชีวิตใหม่ที่ดีกว่า	0.592
	101.การกรีดแขนตนเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะใจ	0.781
	102.การฆ่าตัวเองทำให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ได้เร็วขึ้น	0.664
2.	5.ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะทำงานไปเพื่ออะไร	0.458
	15.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาแต่ละวันยาวนานมาก	0.517
	22.ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นวายใจเหลือเกิน	0.394
	32.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำไม่มีใครเห็นความสำคัญ	0.565
	48.ความวุ่นวายภายในใจ ไม่สามารถที่จะควบคุมได้	0.603
	56.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับชีวิต	0.521
	65.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวันยิ่งทำให้ชีวิตไม่มีความสุข	0.425
	90.ความสุข เป็นสิ่งที่หาได้ยากมาก	0.484
	97.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสับสนวุ่นวายภายในตนเอง	0.718
3.	7.สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้	0.498
	21.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตช่างมืดมนเหลือเกิน	0.497
	34.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังกับชีวิตและอนาคต	0.466
	43.ข้าพเจ้าไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น	0.466
	47.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตไม่มีความหมาย	0.430
	57.ข้าพเจ้าไม่ให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย	0.430
	58.อนาคตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งมืดมน	0.663
	67.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไร้ค่า	0.412
	71.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตเป็นสิ่งเพ้อฝันและเป็นไปไม่ได้	0.456
	82.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังใดเหลืออีกแล้ว	0.624
	92.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเลย	0.439
	96.ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดี	0.378

องค์ประกอบ	แบบข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
	2.ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสดชื่นในชีวิต	0.663
	3.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจในการกระทำของตนเอง	0.352
4.	29.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตมีแต่เรื่องโศกเศร้า	0.489
	30.ความผิดพลาดในอดีตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ	0.499
	55.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่การสูญเสียที่ผ่านมา	0.660
	78.ข้าพเจ้ามีเรื่องให้โศกเศร้าตลอดเวลา	0.502
	79.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่เหตุการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ	0.541
	1.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองเปลี่ยนแปลงง่าย	0.597
	24.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนโกรธง่าย	0.721
	25.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถควบคุมการร้องไห้ได้	0.384
	28.ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้	0.643
5.	51.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องไห้ทำให้มีคนสนใจ	0.551
	54.การแสดงออกทางอารมณ์ของข้าพเจ้าไม่เหมาะสม	0.541
	74.ข้าพเจ้ามักร้องไห้ทุกครั้งที่มีคนขัดใจ	0.656
	77.ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้	0.638
	6.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน	0.366
6.	37.สิ่งที่ผ่านมาในชีวิตทำให้รู้สึกเหนื่อยหน่าย	0.557
	73.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองหงุดหงิดตลอดเวลา	0.523
	81.ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน	0.485
	86.ความเหนื่อยหน่ายทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกห่อเหี่ยว	0.703
	12.ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อยล้าไปทั้งตัว	0.352
	38.ถึงแม้ว่าไม่ได้ทำอะไรข้าพเจ้าก็รู้สึกอ่อนเพลีย	0.468
	44.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองนอนไม่เพียงพอ	0.450
7.	62.ข้าพเจ้ารู้สึกว่า แขนขา ไม่มีแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ	0.648
	87.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีแรงและกำลังที่จะทำอะไรได้เลย	0.612
	93.ข้าพเจ้าต้องรับประทานยานอนหลับก่อนนอน	0.553

องค์ประกอบ	แบบข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
8.	10.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอืดอาด ไม่ทันสังคม	0.635
	11.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในงานและความสามารถของตนเอง	0.397
	60.ข้าพเจ้าจะทำงานตามอารมณ์และความต้องการของตนเอง	0.732
	61.ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะอยู่เฉยๆ	0.399
	68.ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอนในเวลากลางวัน	0.608
	85.ข้าพเจ้ามักเสียเวลาในเรื่องไร้สาระวันละหลายชั่วโมง	0.519
9.	13.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆไม่น่าสนใจ	0.670
	14.ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำจะเสร็จตามกำหนดหรือไม่	0.354
	39.ข้าพเจ้าไม่สนใจในกิจกรรมที่คนรอบข้างกำลังทำอยู่	0.375
	40.ข้าพเจ้าทำงานเสร็จที่หลังเพื่อน	0.764
	63.ข้าพเจ้าทำงานตามหน้าที่ไปวันๆ	0.673
	64.ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว	0.426
	88.แม้ว่าจะเป็นงานกลุ่ม ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจที่จะทำงาน	0.409
	89.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเชื่องช้า ช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานน้อยลง	0.756
10.	4. การผิดใจกันกับเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงอยเหงา	0.390
	16.ข้าพเจ้ามักตำหนิตนเอง	0.599
	42.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำในอดีตเป็นบาปติดตัวข้าพเจ้าตลอด	0.503
	66.ข้าพเจ้าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	0.681
	91.ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมความผิดพลาดในอดีตได้	0.493
11.	8.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอยู่อย่างอ้างว้าง	0.463
	9.ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร	0.620
	35.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการคบด้วย	0.439
	36.ข้าพเจ้าต้องการโลกส่วนตัวของตนเอง	0.651
	83.ความอ้างว้างทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว	0.545
	84.ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก	0.431

องค์ประกอบ	แบบข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
12.	18.ข้าพเจ้ารู้สึกว่านอนไม่หลับเพราะมีสิ่งให้คิดมาก	0.417
	23.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองจริงจังมากเกินไปกับงาน	0.449
	49.คนรอบข้างมักบอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังจนน่ากลัว	0.736
	72.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่รู้จักผ่อนคลายกับทุกๆเรื่อง	0.476
	98.ข้าพเจ้าไม่สามารถกำจัดความเครียดของตนเองได้	0.733
13.	33.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ	0.430
	50.ข้าพเจ้าจะรู้สึกฉุนเฉียวทันทีที่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ	0.370
	59.การได้อยู่ตามลำพังทำให้คิดแต่เรื่องผิดพลาดในชีวิต	0.617
	65.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวันยิ่งทำให้ชีวิตไม่มีความสุข	0.374
	80.ชีวิตข้าพเจ้าไม่มีความชุ่มชื่น	0.626
14.	19.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าน้ำหนักลดลงอย่างมาก	0.686
	45.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากรับประทานอาหาร	0.671
	69.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่ออาหารมาก	0.668
	94.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองซูบและผอมมาก	0.694
15.	20.แม้ว่าจะสงบเพียงใด ข้าพเจ้าก็ไม่มีสมาธิทำงาน	0.451
	46.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีสมาธิสั้นมาก	0.596
	70.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่สามารถทำงานที่ต้องใช้เวลานานได้	0.376
	95.ข้าพเจ้าไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาที่เผชิญได้	0.537

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

องค์ประกอบ	ชนิดสถานการณ์	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
1.	6. เลิกอ่านหนังสือเพราะอ่านไปก็สอบตกอยู่แล้ว	0.725
	12.แยกตนเองเพราะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า	0.638
	27. อยู่ไปวันๆเพราะขาดแรงจูงใจในการดำเนินชีวิต	0.711
	32.ลาออกเพราะเรียนไปก็ไม่มีอนาคต	0.635
2.	18. กรีดแขนตนเองเพื่อความสบายใจ	0.810
	19. กินยาฆ่าตัวตายดีกว่าตายด้วยโรคเอดส์	0.380
	36.ทำร้ายตนเองเพื่อความสบายใจ	0.853
	37. หนีความวุ่นวายต่างๆด้วยความตาย	0.369
3.	7. แอบมานั่งคนเดียวเพราะรู้สึกอ้างว้าง	0.713
	8 .ลาออกและตามไปเรียนกับเพื่อนเก่า	0.628
	16. แยกตัวเองเละเครียดในการดูแลผู้ป่วย	0.692
	25. แยกออกมานั่งเรียนคนเดียว	0.710
	26. ร้องไห้ฟูมฟายเพราะรู้สึกโดดเดี่ยว	0.646
	35.โวยวายและแยกออกมาทำงานคนเดียว	0.654
4.	4. เลิกสอบเพราะไม่มีกำลังใจในการสอบแล้ว	0.781
	15. วุ่นวายใจเพราะไม่กล้าให้การพยาบาล	0.316
	23. ไม่ต้องเข้าเรียนเพราะไม่มีกำลังใจในการเรียน	0.770
	33. กินยาขับประจำเดือนเพราะสับสนภายในใจ	0.419
5.	5. สอบผ่านไม่ผ่านก็ไม่ต้องสนใจเพราะรู้สึกเบื่อ	0.408
	10.ไม่ขึ้นปฏิบัติงานอีกเพราะหมดความพอใจพี่และอาจารย์	0.703
	24. ไม่เข้าเรียนรู้สึกเบื่อและอ่านหนังสือสอบใหม่อย่างเดียว	0.539
	28. หนีออกจากบ้านเพราะเหนื่อยหน่ายอยู่ก็ไม่มีความสุข	0.638
6.	1.ร้องไห้และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้	0.498
	20. ร้องไห้เพราะสับสนทำอะไรไม่ถูก	0.550
	22. หนีกลับบ้านเพราะไม่มีคนรู้จักพูดคุยด้วย	0.554
	30.เสพยาเสพติดเพื่อให้สบายใจจะได้นอนหลับ	0.417

องค์ประกอบ	ชนิดสถานการณ์	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
	11.ไม่กล้าคุยกับเพื่อนเพราะรู้สึกผิดต่อเพื่อน	0.584
7.	14. ไม่ไปสอบเพราะอ่านหนังสือไม่จบ	0.611
	29. ไปทำบุญเพราะรู้สึกว่าตนเองเป็นคนทำให้ผู้ป่วยตาย	0.599
	31. ไม่ไปขึ้นฝึกงานเพราะไม่มีความพร้อม	0.572

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดข้อความ

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ชนิดสถานการณ์

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า ของแบลท

แบบสอบถามวิจัย
เรื่อง
การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

คำชี้แจงแบบสอบถาม ฉบับที่ 1

1.การตอบแบบสอบถามของท่านเป็นการแสดงความรู้สึก หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ ไม่มีข้อถูกหรือผิด ผลการตอบไม่ใช่เครื่องชี้ว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ไม่เกี่ยวกับผลการศึกษา และจะไม่มีผลเกี่ยวข้องกับท่านผู้ตอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

2.แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ จำนวน 102 ข้อ

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ เมื่อท่านพิจารณาข้อความที่กำหนดไว้ให้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม		
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย
0.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการ	✓		
00.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ในการเรียน		✓	

วิธีตอบ

ถ้าท่านมีลักษณะตามข้อความนั้นเป็นประจำหรือเป็นส่วนใหญ่	ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง	**เกือบทุกวัน**
ถ้าท่านมีลักษณะตามข้อความนั้นเป็นบางวันหรือนานๆครั้ง	ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง	**บางวัน**
ถ้าท่านไม่มีลักษณะตามข้อความนั้นเกิดขึ้นเลย	ให้ทำเครื่องหมาย✓ในช่อง	**ไม่เคยเลย**

3.ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และนำแบบสอบถามส่งผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนด จักขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ○ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ ○ชาย ○หญิง
2. อายุ _____(ระบุจำนวนปีเต็ม)
3. สถานที่ศึกษา
   - ○วิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา
   - ○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดข้อความ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย ข้อความจำนวน 102 ข้อ ขอให้ท่านพิจารณาทีละข้อแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม			สำหรับผู้วิจัย
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย	
1.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองเปลี่ยนแปลงง่าย				
2.ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสดชื่นในชีวิต				
3.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจในการกระทำของตนเอง				
4.การผิดใจกันกับเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงอยเหงา				
5.ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะทำงานไปเพื่ออะไร				
6.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน				
7.สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้				
8.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอยู่อย่างอ้างว้าง				
9.ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร				
10.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองอึดอาด ไม่ทันสังคม				
11.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในงานและความสามารถของตนเอง				
12.ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อยล้าไปทั้งตัว				
13.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆไม่น่าสนใจ				
14.ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำจะเสร็จตามกำหนดหรือไม่				
15.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาในแต่ละวันยาวนานมาก				
16.ข้าพเจ้ามักตำหนิตนเอง				
17.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการทำงานด้วย				
18.ข้าพเจ้ารู้สึกว่านอนไม่หลับเพราะมีสิ่งให้คิดมาก				
19.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าน้ำหนักลดลงอย่างมาก				
20.แม้ว่าจะสงบเพียงใด ข้าพเจ้าก็ไม่มีสมาธิทำงาน				
21.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตช่างมืดมนเหลือเกิน				
22.ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นวายใจเหลือเกิน				

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม			สำหรับผู้วิจัย
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย	
23.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองจริงจังมากเกินไปกับงาน				
24.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนโกรธง่าย				
25.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถควบคุมการร้องไห้ได้				
26.การทำร้ายตนเองจะทำให้คนอื่นหันมาสนใจข้าพเจ้า				
27.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว				
28.ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้				
29.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตมีแต่เรื่องโศกเศร้า				
30.ความผิดพลาดในอดีตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ				
31.ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นและกระปรี่กะเปร่า				
32.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำไม่มีใครเห็นความสำคัญ				
33.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ				
34.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังกับชีวิตและอนาคต				
35.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครต้องการคบด้วย				
36.ข้าพเจ้าต้องการโลกส่วนตัวของตนเอง				
37.สิ่งต่าง ๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยหน่าย				
38.ถึงแม้ว่าไม่ได้ทำอะไรข้าพเจ้าก็รู้สึกอ่อนเพลีย				
39.ข้าพเจ้าไม่สนใจในกิจกรรมที่คนรอบข้างกำลังทำอยู่				
40.ข้าพเจ้าทำงานเสร็จที่หลังเพื่อน				
41.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชีวิตประจำวันมีแต่ความน่าเบื่อ				
42.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่ทำในอดีตเป็นบาปติดตัวข้าพเจ้าตลอด				
43.ข้าพเจ้าไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น				
44.ข้าพเจ้ารู้สึกนอนไม่เพียงพอ				
45.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากรับประทานอาหาร				
46.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีสมาธิสั้นมาก				
47.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตไม่มีความหมาย				

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม			สำหรับผู้วิจัย
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย	
48.ความวุ่นวายภายในใจ ไม่สามารถที่จะควบคุมได้				
49.คนรอบข้างมักบอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังจนน่ากลัว				
50.ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึกฉุนเฉียวทันทีที่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ				
51.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องไห้ทำให้มีคนสนใจ				
52.ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจขึ้นเมื่อได้ทำร้ายตนเอง				
53.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความตายจะทำให้คนรอบข้างมีความสุข				
54.การแสดงออกทางอารมณ์ของข้าพเจ้าไม่เหมาะสม				
55.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่การสูญเสียที่ผ่านมา				
56.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับชีวิต				
57.ข้าพเจ้าไม่ให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย				
58.อนาคตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งมืดมน				
59.การได้อยู่ตามลำพังทำให้ข้าพเจ้าคิดแต่เรื่องผิดพลาดในชีวิต				
60.ข้าพเจ้าจะทำงานตามอารมณ์และความต้องการของตนเอง				
61.ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะอยู่เฉยๆ				
62.ข้าพเจ้ารู้สึกว่า แขนขา ไม่มีแรงโดยไม่ทราบสาเหตุ				
63.ข้าพเจ้าทำงานตามหน้าที่ไปวันๆ				
64.ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว				
65.ความจำเจของชีวิตในแต่ละวัน ยิ่งทำให้ชีวิตไม่มีความสุข				
66.ข้าพเจ้าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน				
67.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไร้ค่า				
68.ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอนในเวลากลางวัน				
69.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่ออาหารมาก				
70.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่สามารถทำงานที่ต้องใช้เวลานานได้				

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม			สำหรับผู้วิจัย
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย	
71.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอนาคตเป็นสิ่งเพ้อฝันและเป็นไปไม่ได้				
72.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่รู้จักผ่อนคลายกับทุกๆเรื่อง				
73.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองหงุดหงิดตลอดเวลา				
74.ข้าพเจ้ามักร้องไห้ทุกครั้งที่มีคนขัดใจ				
75.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำให้ตนเองเจ็บเป็นการระบายอย่างหนึ่ง				
76.ความตายจะทำให้ข้าพเจ้าได้พบชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม				
77.ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้				
78.ข้าพเจ้ามีเรื่องให้โศกเศร้าตลอดเวลา				
79.ข้าพเจ้าคิดถึงแต่เหตุการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ				
80.ชีวิตข้าพเจ้าไม่มีความชุ่มชื่น				
81.ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน				
82.ข้าพเจ้าไม่มีความหวังใดเหลืออีกแล้ว				
83.ความอ้างว้างทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว				
84.ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก				
85.ข้าพเจ้ามักเสียเวลาในเรื่องไร้สาระวันละหลายชั่วโมง				
86.ความเหนื่อยหน่ายทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกห่อเหี่ยว				
87.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีแรงและกำลังที่จะทำอะไรได้เลย				
88.แม้ว่าจะเป็นงานกลุ่ม ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจที่จะทำงาน				
89.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเชื่องช้า ช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานน้อยลง				
90.ความสุข เป็นสิ่งที่หาได้ยากมาก				
91.ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมความผิดพลาดในอดีตได้				
92.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเลย				
93.ข้าพเจ้าต้องรับประทานยานอนหลับก่อนนอน				
94.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองซูบและผอมมาก				
95.ข้าพเจ้าไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาที่เผชิญได้				

ข้อความ	การแสดงความรู้สึก/พฤติกรรม			สำหรับ
	เกือบทุกวัน	บางวัน	ไม่เคยเลย	ผู้วิจัย
96.ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดี				
97.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสับสนวุ่นวายภายในตนเอง				
98.ข้าพเจ้าไม่สามารถกำจัดความเครียดของตนเองได้				
99.อารมณ์ที่แสดงออก ทำให้ไม่มีใครอย่างจะมาทำงานด้วย				
100.ข้าพเจ้าสามารถร้องไห้ได้โดยไม่มีเหตุผล				
101.การกรีดแขนตนเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะใจ				
102.การฆ่าตัวเองทำให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ได้เร็วขึ้น				

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

แบบสอบถามวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

คำชี้แจงแบบสอบถาม ฉบับที่ 2

1.การตอบแบบสอบถามของท่านเป็นการแสดงความรู้สึก หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ ไม่มีข้อถูกหรือผิด ผลการตอบไม่ใช่เครื่องชี้ว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ไม่เกี่ยวกับผลการศึกษา และจะไม่มีผลเกี่ยวข้องกับท่านผู้ตอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

2.แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ จำนวน 37 ข้อ

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์ จะมีตัวเลือกให้เลือกตอบ 3 ข้อ เป็นตัวเลือกแบบข้อความ 2 ข้อ และเป็นปลายเปิดให้ตอบ 1 ข้อ เมื่อท่านพิจารณาสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้ว ให้ท่านทำเครื่องหมาย ×ทับตัวเลือกที่ท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือเคยปฏิบัติมาแล้ว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 0 ถ้าท่านเป็นพยาบาลของโรงพยาบาลประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ตลอดปีที่ผ่านมาทำงานด้วยความขยัน และมีความหวังอย่างมากว่าจะได้ 2 ขั้นอย่างแน่นอน แต่ปรากฏว่าปีนี้ไม่ได้รับการพิจารณา 2 ขั้น ท่านจะทำอย่างไร

1. ยินดีกันผู้อื่นและทำงานตามปกติ
2. แยกตัวเอง ไม่พูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน
3. อื่นๆ ระบุ_____

3.ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และนำแบบสอบถามส่งผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนด จักขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ○ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ ○ชาย ○หญิง

4. อายุ _____(ระบุจำนวนปีเต็ม)

3. สถานศึกษา ○วิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าชนิดสถานการณ์

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้ว ให้ท่านทำเครื่องหมาย ×ทับตัวเลือกที่ท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือเคยปฏิบัติมาแล้ว

1.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังจากการคบเพื่อน เนื่องจากเพื่อนที่คบกันมานาน ไม่พูดคุยและเฉยเมยกับท่าน โดยที่ท่านไม่ทราบเหตุผล ท่านจะทำอย่างไร

1. พูดคุยตามปกติ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น
2. ร้องไห้และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้
3. อื่นๆ (ระบุ)……

2.ถ้าท่านประสบกับสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งธุรกิจของครอบครัวขาดทุน เป็นผลทำให้ผู้ปกครองของท่านกลายเป็นคนล้มละลาย ท่านจะมีทำอย่างไร

1. พูดคุย เพื่อให้กำลังใจครอบครัว
2. เก็บตัวเพราะรู้สึกทุกข์ใจกับครอบครัว
3. อื่นๆ (ระบุ)……

3.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ สอบไม่ผ่านภาคปฏิบัติ และต้องอยู่หอพักเพียงคนเดียวเพื่อฝึกซ่อมภาคปฏิบัติในช่วงเปิดเทอม ท่านจะทำอย่างไร

1. ตั้งใจฝึกเต็มที่เพื่อให้ผ่านภาคปฏิบัติ
2. หนีออกจากหอเพราะรู้สึกว้าเหว่
3. อื่นๆ (ระบุ)……

4.ถ้าท่านเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และท่านยังมีความตั้งใจจะออกไปเรียนวิศวกรรม จึงไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย ใหม่ทุกปี แต่ก็ยังสอบไม่ติด ท่านจะทำอย่างไร

1. เรียนพยาบาลต่อ ปีหน้าก็จบทำงานแล้ว
2. เลิกสอบเพราะไม่มีกำลังใจจะสอบแล้ว
3. อื่นๆ (ระบุ)……

5.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องมาเรียนพยาบาล เพื่อตามใจผู้ปกครอง ในขณะที่ตนเองไม่ชอบเลย ท่านตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ แต่สอบตกหลายวิชา ท่านจะทำอย่างไร

1. บอกความจริงกับแม่ และขอเรียนอาชีพที่ชอบ
2. สอบผ่านไม่ผ่านก็ไม่ต้องสนใจเพราะรู้สึกเบื่อ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

6. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่สอบวิชาสถิติ ไม่ผ่านสักที ทั้งๆที่ตนเองสนใจและตั้งใจเรียนมาโดยตลอด ทำให้ท่านรู้สึกผิดหวังกับตนเองมาก ท่านจะทำอย่างไร

1. ให้เพื่อนติวให้และตั้งใจเรียนต่อไป
2. เลิกอ่านหนังสือสอบเพราะอ่านไปก็สอบตก
3. อื่นๆ (ระบุ)……

7. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่เพื่อนๆ ไม่ยอมให้เข้ากลุ่มด้วย เนื่องจากท่านเป็นคนที่เห็นแก่ตัวและเอาแต่ใจตนเอง ไม่รับฟังความคิดเห็นของใคร ทำให้ท่านไม่มีเพื่อน ท่านจะทำอย่างไร

1. ยอมรับคำวิจารณ์ของเพื่อนและปรับปรุงตัวเอง
2. แอบมาอยู่คนเดียวเพราะรู้สึกอ้างว้าง
3. อื่นๆ (ระบุ)……

8. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ไม่อยากมาเรียนพยาบาล เนื่องจากไม่มีเพื่อนจากโรงเรียนเดิมมาเรียน เพราะท่านเป็นคนที่ติดเพื่อนมาก ท่านจะทำอย่างไร

1. เข้ากับเพื่อนใหม่ให้ได้เร็วที่สุด
2. ลาออกและตามไปเรียนกับเพื่อนเก่า
3. อื่นๆ (ระบุ)……

9. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ถูกอาจารย์ตำหนิทุกครั้งที่ขึ้น ฝึกภาคปฏิบัติ เพราะไม่เตรียมความพร้อมและไม่มีความรู้ในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย ท่านจะทำอย่างไร

1. ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่นิเทศเพื่อหาวิธีแก้ไข
2. ทำงานแบบเรื่อยเปื่อยเพราะขาดแรงจูงใจ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

10. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ถูกพี่พยาบาลบนหอผู้ป่วยตำหนิอย่างรุนแรง โดยไม่ฟังเหตุผล และฟ้องอาจารย์นิเทศให้ตัดคะแนนภาคปฏิบัติของท่าน อาจารย์ก็ทำตามโดยไม่ฟังเหตุผล ท่านจะทำอย่างไร

1. ทำหน้าที่ของเราต่อไปให้ดีที่สุด
2. ไม่ขึ้นปฏิบัติงานอีกเพราะหมดความพอใจพี่และอาจารย์
3. อื่นๆ (ระบุ)……

11. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ท่านเอางานเพื่อนมาลอก โดยไม่บอกให้เพื่อนทราบ แล้วลืมเอาของเพื่อนไปส่ง ทำให้เพื่อนไม่ผ่านการฝึก ต้องขึ้นฝึกงานซ้ำ ท่านจะทำอย่างไร

1. ไปยอมรับผิดและขอโทษเพื่อน
2. ไม่กล้าคุยกับเพื่อนเพราะรู้สึกทำผิดต่อเพื่อน
3. อื่นๆ (ระบุ)……

12. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่เพื่อนๆ ไม่ต้องการให้ท่านทำงานด้วย เนื่องจากท่านเป็นคนทำงานช้า ท่านจะทำอย่างไร

1. ปรับปรุงตัวเองและทำให้เพื่อนยอมรับเราให้ได้
2. แยกตนเองเพราะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า
3. อื่นๆ (ระบุ)…… ……

13. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ถูกอาจารย์ตำหนิเรื่องงานบ่อยครั้ง เพื่อนๆก็ไม่อยากคุยด้วยเพราะทำให้เพื่อนถูกอาจารย์ดุ ท่านต้องไปไหนคนเดียวโดยไม่มีเพื่อน ท่านจะทำอย่างไร

1. ทำสมาธิเพื่อให้จิตใจสงบ
2. รับประทานยานอนหลับจะได้ไม่ต้องคิดมาก
3. อื่นๆ (ระบุ)……

14. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่อ่านหนังสือเตรียมสอบปลายภาคไม่ทัน มีอีกหลายวิชาที่ยังไม่ได้อ่าน ท่านจะทำอย่างไร

1. อ่านเท่าที่ทำได้ และทำข้อสอบให้เต็มที่
2. ไม่ไปสอบ เพราะอ่านหนังสือไม่จบ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

15. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ ที่ตึกอายุรกรรมชาย ท่านรู้ว่าตนเองไม่มีความพร้อมในการทำงานเลย ในขณะที่อาจารย์ได้มอบหมายให้ท่านดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ ท่านจะทำอย่างไร

1. บอกความจริงกับอาจารย์และขอดูแลผู้ป่วยอื่นก่อน
2. วุ่นวายใจเพราะไม่กล้าให้การพยาบาล
3. อื่นๆ (ระบุ)……

16.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องไปฝึกภาคปฏิบัติกับผู้ป่วยจิตเวช โดยท่านได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วย 3 คน ในขณะที่ท่านไม่มีความถนัดในการดูแลผู้ป่วยทางด้านจิตเวช ท่านจะทำอย่างไร

1. เตรียมตัวอ่านหนังสือให้พร้อมที่สุดก่อนฝึกงาน
2. แยกตัวเองและเครียดในการดูแลผู้ป่วย
3. อื่นๆ (ระบุ)……

17. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับคะแนนผลสอบปลายภาค วิชา การพยาบาลผู้ใหญ่ 3 มาก เพราะหวังไว้ว่า ตนเองต้องได้ เกรด A แน่นอน แต่ผลสอบออกมา ได้ C ท่านจะทำอย่างไร

1. ขออาจารย์ดูคะแนนเพื่อความสบายใจ
2. ต่อว่าอาจารย์ที่แกล้งนักศึกษา
3. อื่นๆ (ระบุ)……

18. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับชีวิตครอบครัวของตนเอง ทุกครั้งที่ กลับบ้านท่านจะเห็นแต่พ่อ แม่ ทะเลาะ และตีกันทุกครั้ง ท่านจะทำอย่างไร

1. ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุดเพื่ออนาคต
2. กรีดแขนตนเองเพื่อความสบายใจ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

19.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ให้การพยาบาลผู้ป่วยผิดพลาด ในขณะที่กำลังเจาะเลือดผู้ป่วยโรคเอดส์ปลายเข็มมาทิ่มที่นิ้วมือ ท่านจะทำอย่างไร

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์และเจาะเลือดตรวจ
2. กินยาฆ่าตัวตายดีกว่าตายด้วยโรคเอดส์
3. อื่นๆ (ระบุ)……

20. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ออกจากหอพักโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นครั้งแรกเพราะคิดถึงบ้านมาก แต่อาจารย์เวรจับได้ ทำโทษและจะเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อรับทราบพฤติกรรม ท่านจะทำอย่างไร

1. ขอโทษผู้ปกครองที่ทำให้เสียใจ
2. ร้องไห้ เพราะสับสนทำอะไรไม่ถูก
3. อื่นๆ (ระบุ)……

21.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ต้องสูญเสีย สุนัขตัวโปรด เนื่องจาก พาไปเที่ยวแล้วสุนัขโดยรถชนตาย ในขณะที่ท่านกำลังนั่งรับประทานอาหาร ท่านจะทำอย่างไร

1. นำสุนัขไปฝังและหาตัวใหม่มาเลี้ยง
2. กอดสุนัขที่ตายไว้และไม่ยอมให้นำไปฝัง
3. อื่นๆ (ระบุ)……

22.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ ต้องจากบ้านเพื่อมาเรียนพยาบาล ซึ่งเป็นการจากบ้านเป็นครั้งแรก และต้องมาอยู่หอพักร่วมกับเพื่อนที่ไม่รู้จัก ท่านจะทำอย่างไร

1. หากิจกรรมทำเพื่อลดความคิดถึงบ้าน
2. หนีกลับบ้านเพราะไม่มีคนรู้จักพูดคุยด้วย
3. อื่นๆ (ระบุ)……

23.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับผลการเรียนในเทอมนี้อย่างมาก เพราะตั้งใจเรียนมาตั้งแต่ต้นเทอม ซึ่งทำให้ท่านผลาดโอกาสที่จะได้รับเกียรตินิยม ท่านจะทำอย่างไร

1. เรียนต่อไปให้เต็มที่เพื่อเอาความรู้
2. ไม่ต้องเข้าเรียนเพราะไม่มีกำลังใจในการเรียน
3. อื่นๆ (ระบุ)……

24. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ท่านต้องการเรียนอักษรศาสตร์มาก แต่สอบไม่ได้จึงต้องมาเรียนพยาบาลเพื่อรอสอบใหม่ในปีหน้า ในขณะที่เรียนพยาบาล รู้สึกว่าไม่ใช่สิ่งที่ต้องการเลย ท่านจะทำอย่างไร

1. ตั้งใจเรียนต่อไปเพื่อไม่ให้เสียเวลา
2. ไม่เข้าเรียนเพราะเบื่อและอ่านหนังสือเพื่อสอบใหม่อย่างเดียว
3. อื่นๆ (ระบุ)……

25. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ที่ต้องเรียนซ้ำชั้น เนื่องจากสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ ทำให้ ท่านต้องเรียนกับรุ่นน้อง ท่านจะทำอย่างไร

1. ตั้งใจเรียนเพื่อไม่ให้ซ้ำชั้นอีก
2. แยกนั่งเรียนคนเดียวเพราะรู้สึกอ้างว้าง
3. อื่นๆ (ระบุ)……

26.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องสูญเสียคนรัก ซึ่งคบกันมาตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากประสบอุบัติเหตุขณะที่ไปซื้อของให้ ท่านจะทำอย่างไร

1. ไปร่วมงานศพและแสดงความเสียใจ
2. ร้องไห้ฟูมฟายเพราะรู้สึกโดดเดี่ยว
3. อื่นๆ (ระบุ)……

27.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องสูญเสีย ขา 1 ขา จากอุบัติเหตุ รถจักรยานยนต์ ชนกัน ทำให้ท่านต้องถูกตัดขาทันที ในขณะที่ตนเองยังไม่ได้สติ หลังจากฟื้นขึ้นมา เห็นสภาพของตนเอง ท่านจะทำอย่างไร

1. พยายามช่วยตนเองและสร้างกำลังใจให้ตนเอง
2. อยู่ไปวันๆเพราะขาดแรงจูงใจในการดำเนินชีวิต
3. อื่นๆ (ระบุ)……

28. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ถูกผู้ปกครองบังคับให้อ่านหนังสือทุกวันและต้องอยู่ในสายตาตลอดเวลา ท่านอยากที่จะทำตามใจตนเองบ้าง แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ท่านจะทำอย่างไร

1. อ่านหนังสือต่อไปเพื่ออนาคตที่ดี
2. หนีออกจากบ้านเพราะเหนื่อยหน่ายและอยู่ไปก็ไม่มีความสุข
3. อื่นๆ (ระบุ)……

29. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ขณะที่กำลังให้การพยาบาลผู้ป่วย ท่านก็ทำไปเรื่อยๆ โดยไม่ประเมินสภาพผู้ป่วย หลังจากให้การพยาบาลปรากฏว่าผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้นและเสียชีวิตแล้ว ท่านจะทำอย่างไร

1. ยอมรับความผิดพลาดของตนเองกับอาจารย์
2. ไปทำบุญให้เพราะรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ทำให้ผู้ป่วยตาย
3. อื่นๆ (ระบุ)……

30. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ต้องรับทราบเรื่องการหย่าร้างของพ่อ แม่ ขณะเดียวกัน อาจารย์ก็เรียกไปพบเรื่องที่สอบไม่ผ่าน ซึ่งมีผลต่อการเลื่อนชั้นของท่าน ทำให้ท่านคิดมากหลายเรื่อง ท่านจะทำอย่างไร

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาทางออก
2. เสพยาเสพติด เพื่อให้สบายใจจะได้นอนหลับ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

31.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ต้องขึ้นฝึกภาคปฏิบัติในวันพรุ่งนี้ แต่ตัวท่านเองไม่มีความพร้อมในการที่จะขึ้นฝึกงาน ท่านจะทำอย่างไร

1. เตรียมความพร้อมให้เต็มที่ ก่อนขึ้นฝึกงาน
2. ไม่ไปขึ้นฝึกงาน เพราะไม่มีความพร้อม
3. อื่นๆ (ระบุ)……

32. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ ถูกเพื่อนๆจับได้ว่าขโมยของในหอพัก และแจ้งอาจารย์ให้รับทราบ ลงโทษและให้ท่านพักการเรียน 1 ปี ท่านจะทำอย่างไร

1. ขอโทษและยอมรับความผิดของตนเอง
2. ลาออกเพราะเรียนไปก็ไม่มีอนาคต
3. อื่นๆ (ระบุ)……

33.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ต้องเสียความบริสุทธิ์ ของตนเอง ให้คนรัก ท่านกลัวว่าตนเองจะตั้งครรภ์ เนื่องจากประจำเดือนยังไม่มา และท่านต้องสูญเสียอนาคต ท่านจะทำอย่างไร

1. บอกความจริงและขอคำแนะนำจากผู้ใหญ่
2. รีบกินยาเพื่อขับให้ประจำเดือนมาตามปกติ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

34.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ที่ไม่ชอบการอดนอน แต่มาเรียนพยาบาล ท่านต้องขึ้นปฏิบัติงานในเวรดึก เพื่อหาประสบการณ์ ท่านไม่อยากขึ้นเวรดึก แต่ถ้าไม่ขึ้นก็จะสอบไม่ผ่านภาคปฏิบัติท่านจะทำอย่างไร

1. เตรียมความพร้อมและรีบพักผ่อนให้เพียงพอ
2. แยกตนเองและเครียดกับการขึ้นปฏิบัติงาน
3. อื่นๆ (ระบุ)……

35. ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ถูกจับคู่ให้ทำงานกับเพื่อน ซึ่งตนเองไม่ชอบและไม่อยากร่วมงานด้วย จึงขอเปลี่ยนกลุ่มกับเพื่อนๆ แต่ไม่มีใครให้เปลี่ยนเพราะไม่ชอบเพื่อนคนนี้ เช่นกัน ท่านจะทำอย่างไร

1. ตั้งใจทำงานเพราะเป็นงานกลุ่ม
2. โวยวายกับเพื่อนและแยกมาทำงานคนเดียว
3. อื่นๆ (ระบุ)……

36.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังจากผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากมุ่งหวังที่จะเข้าเรียนคณะวิศวกรรมให้ได้แต่ท่านสอบไม่ติด ท่านจะทำอย่างไร

1. เรียนที่มหาวิทยาลัยอื่นเพื่อไม่ให้เสียเวลา
2. ทำร้ายตนเองเพื่อความสบายใจ
3. อื่นๆ (ระบุ)……

37.ถ้าท่านประสบเหตุการณ์ผิดหวังกับครอบครัว พ่อ แม่ แยกทางกัน และต่างก็ไปมีครอบครัวใหม่ โดยไม่มีใครสนใจท่านเลย และส่งท่านไปอยู่กับย่าที่ต่างจังหวัด ท่านจะทำอย่างไร

1. ปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์
2. หนีความวุ่นวายต่างๆด้วยความตาย
3. อื่นๆ (ระบุ)……

แบบสอบถามวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการถามต่างกัน

คำชี้แจงแบบสอบถามฉบับที่ 3

1.การตอบแบบสอบถามของท่านเป็นการแสดงความรู้สึก หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ ไม่มีข้อถูกหรือผิด ผลการตอบไม่ใช่เครื่องชี้ว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ไม่เกี่ยวกับผลการศึกษา และจะไม่มีผลเกี่ยวข้องกับท่านผู้ตอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

2.แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท จำนวน 66 ข้อ

แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้าของแบลท แบ่งระดับความคิดเห็น ออกเป็น 7 ระดับ เมื่อท่านพิจารณาข้อความที่กำหนดไว้แล้ว ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

0.ข้าพเจ้ามีเป้าหมายของชีวิตที่ไม่สามารถจะทำได้

1	2✓	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วยมากที่สุด

00.ข้าพเจ้าตั้งมาตรฐานของชีวิตสูงเท่าที่ทำได้

1	2	3	4	5	6	7✓
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วยมากที่สุด

3.ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และนำแบบสอบถามส่งผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนด จักขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 **ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ○ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ ○ชาย ○หญิง

5. อายุ _____(ระบุจำนวนปีเต็ม)

3. สถานศึกษา ○วิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

○วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์ความซึมเศร้า

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย ข้อความจำนวน 66 ข้อ ขอให้ท่านพิจารณาทีละข้อแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

1.ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายและมาตรฐานของชีวิตให้สูงเท่าที่ทำได้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วยมากที่สุด

2. ข้าพเจ้าไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ถ้าขาดการสนับสนุนจากผู้ใกล้ชิด

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วยมากที่สุด

3.ข้าพเจ้ายังพึงพอใจกับการวางแผนงานและเป้าหมายในปัจจุบันมากกว่าที่จะพยายามไปสู่เป้าหมายที่สูงกว่านี้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วยมากที่สุด

4. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองยิ่งใหญ่และในบางครั้งรู้สึกว่าไม่มีความสำคัญเลย

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

5. ข้าพเจ้าไม่อิจฉาคนที่ข้าพเจ้าสนิทสนมด้วย

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

6.ข้าพเจ้าต้องการในสิ่งที่คนอื่นหาให้ได้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

7. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานหรืออุดมคติที่ตั้งไว้ได้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

8.ข้าพเจ้าสามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่เสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

9.ข้าพเจ้าไม่เดือดร้อนแม้จะไม่คบกับใคร

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

10.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีค่าเมื่อไม่สามารถทำตามสิ่งที่คาดหวังได้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

11. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีใครให้ความช่วยเหลือ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

12.ข้าพเจ้าแทบจะไม่วิตกกังวลกับคำวิจารณ์ในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พูดหรือทำ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ช่างแตกต่างจากสิ่งที่คาดหวังจะเป็นมาก

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

14. ข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับบุคคลอื่นอย่างเอาจริงเอาจัง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

15.ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความรับผิดชอบหลายอย่างที่ต้องทำ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

16.บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

17.ข้าพเจ้าไม่พึงพอใจกับสิ่งที่มีอยู่

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

18.ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะสามารถทำตามในสิ่งที่คนอื่นคาดหวังได้หรือไม่

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

19.ข้าพเจ้ากลัวเมื่อรู้สึกว่าต้องอยู่คนเดียว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

20.การสูญเสียคนใกล้ชิด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสูญเสียส่วนที่สำคัญของชีวิตไป

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

21.ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะทำอะไรผิดก็ตาม บุคคลอื่นก็ยังยอมรับข้าพเจ้าอยู่

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

22.ข้าพเจ้าลำบากใจ ถ้าต้องตัดความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เคยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

23.ข้าพเจ้าคิดถึงผลร้ายของการสูญเสียบุคคลที่ใกล้ชิดอยู่เสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

24.บุคคลอื่นๆมีความคาดหวังกับข้าพเจ้าสูง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

25.ข้าพเจ้าจะรู้สึกว่าไม่มีค่าเมื่ออยู่กับบุคคลอื่น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

26.ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะสนใจว่าบุคคลอื่นจะมีปฏิกิริยากับข้าพเจ้าอย่างไร

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

27.ความสัมพันธ์ระหว่างคนสองคนจะแนบแน่น แต่ก็ยังมีความไม่แน่นอนและมีความขัดแย้งเกิดขึ้นเสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

28.ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึกอ่อนไหวต่อการไม่ยอมรับของบุคคลอื่น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

29.การประสบความสำเร็จของข้าพเจ้ามีความสำคัญต่อครอบครัว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

30.บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าทำให้บุคคลอื่นต้องผิดหวัง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

31.ข้าพเจ้าจะไม่เก็บความรู้สึก ถ้ามีใครทำให้โกรธ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

32.ข้าพเจ้ามักจะพยายามมากเกินไปที่จะช่วยหรือทำให้คนที่ใกล้ชิดพอใจ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

33.ข้าพเจ้าเป็นคนมีอะไรดีๆในตัวหลายอย่าง เช่น ความสามารถ ความเข้มแข็ง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

34.ข้าพเจ้าปฏิเสธความต้องการของเพื่อนสนิทไม่ได้เลย

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

35.ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกมั่นใจในการมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

36.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบางครั้งตนเองเป็นคนดีมากแต่บางคราวเป็นคนไม่ได้เรื่องและล้มเหลว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

37.ข้าพเจ้ากลัวการเปลี่ยนแปลง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

38.ข้าพเจ้าสามารถที่จะดำรงชีวิตต่อไปได้ แม้ว่าบุคคลที่ใกล้ชิดมากที่สุดของข้าพเจ้ากำลังจะจากไป

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

39.ข้าพเจ้าต้องพยายามอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้รับความรักจากคนอื่นๆ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

40.ข้าพเจ้าระวังการพูดและการกระทำที่จะส่งผลต่อความรู้สึกของคนอื่น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

41.บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าตำหนิตนเองในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พูดหรือทำกับบุคคลอื่น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

42.ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเองสูง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

43.ข้าพเจ้ารู้สึกผิดอยู่เสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

44.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองเป็นคนที่มีหลายบุคลิก

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

45.ข้าพเจ้าวิตกกังวลอย่างมาก ว่าจะก้าวร้าวหรือทำร้ายบุคคลใกล้ชิด

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

46.ความโกรธทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกลัว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

47.สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ คุณประสบความสำเร็จอะไรบ้าง ไม่ใช่คุณเป็นใคร

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

48.ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองเสมอ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

49.ข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญต่อความรู้สึกและปัญหาของบุคคลอื่นก่อนเสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

50.ข้าพเจ้ากลัวคนที่ข้าพเจ้าห่วงใยโกรธแล้วจากไป

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

51.ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานที่สำคัญ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

52.ข้าพเจ้าจะปรับความเข้าใจกับเพื่อนทันที หลังจากที่ทะเลาะกัน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

53.ข้าพเจ้ายอมรับจุดอ่อนของตนเองได้ยาก

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

54.ข้าพเจ้ามีความสุขกับงานที่ชอบ โดยไม่สนใจว่างานที่ทำไปจะได้รับการยอมรับหรือไม่

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

55.ข้าพเจ้าจะรู้สึกโดดเดี่ยว หลังจากที่มีการโต้เถียงกัน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

56.ข้าพเจ้าจะคบกับบุคคลที่มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้าเท่านั้น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

57.ข้าพเจ้าจะคิดถึงครอบครัวของข้าพเจ้าน้อยมาก

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

58.ความรู้สึกของข้าพเจ้าต่อคนใกล้ชิดเปลี่ยนไปมา

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

59.สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดหรือทำมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคนรอบข้าง

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

60.ในบางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่า ตนเองเป็นบุคคลสำคัญ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

61.ข้าพเจ้าเติบโตมาจากครอบครัวที่มีความอบอุ่นอย่างที่สุด

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

62.ข้าพเจ้ามีความพอใจในตนเองและผลงานต่างๆของข้าพเจ้า

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

63.ข้าพเจ้ามีความต้องการหลายอย่าง จากคนที่ใกล้ชิดกับข้าพเจ้า

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

64.ข้าพเจ้ายังชอบที่จะวิจารณ์ตนเองเสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

65.ข้าพเจ้าสามารถที่จะอยู่คนเดียวได้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

66.ข้าพเจ้ามักจะเปรียบเทียบตนเองกับมาตรฐานหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้เสมอ

1	2	3	4	5	6	7
ไม่เห็นด้วย มากที่สุด	ไม่เห็นด้วย อย่างมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็นด้วย มากที่สุด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ชวลิต รวยอาจิณ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธ์พานิช ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงศ์อินทร์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายสมคิด รุ่งเรือง
วันเดือนปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2517
สถานที่เกิด	อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	413/2 หมู่ 4 ถ.สุขาภิบาล 4 ต.จอมพระ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 32180
ตำแหน่ง	วิทยาจารย์ 4
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ 320 ถ.หลักเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ปริญญาตรี) จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี
พ.ศ. 2545	กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ